

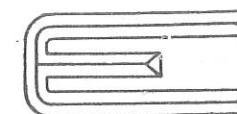
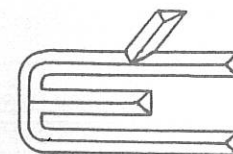
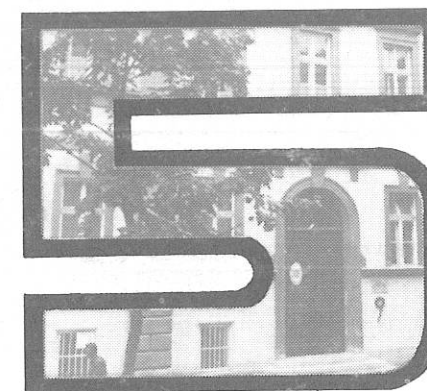
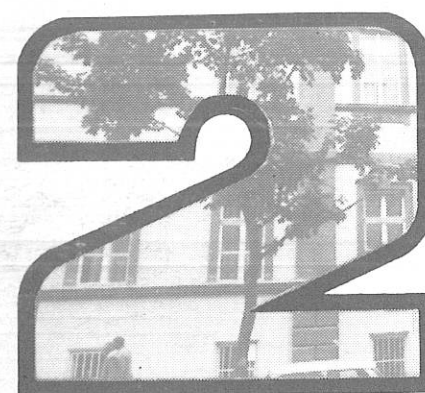

1963

1988

PATTANTYÚS-Á. GÉZA

IPARI SZAKKÖZÉPISKOLA

1963—1988

A PATTANTYÚS-ÁBRAHÁM GÉZA

IPARI SZAKKÖZÉPISKOLA

25 ÉVE

1988

Szerkesztette: Kolontári Gyula
Lőrincz István

Készítették: Erdélyi Bálint
Kecskés Attiláné
Magyar Tibor
Nagy Jenő
Tóth István
Tóth Kálmánné

Kiadja a Pattantyús-Á Géza Ipari Szakközépiskola
Belső használatra
Felelős kiadó: Sándor Károly igazgató

Komárom Megyei Nyomda Vállalat
88—5771
Felelős vezető: Kovács Jánosné igazgató

KÖSZÖNTŐ

Fennállásának 25. évfordulóján köszöntöm a jubiláló iskolát, valamennyi volt és jelenlegi tanárát, tanítványát. Ezzel a most megjelenő évkönyvvel szeretnénk a történelmi méretekkkel mérve ugyan nem hosszú, de iskolánk életében jelentős időszakra emlékezni.

Az évforduló nemcsak a megtett út végiggondolásának lehetőségét kínálja, hanem jó alkalom a találkozásra is. Találkozni jó: tanárnak tanítvánnyal, tanulónak társaival, valamennyiünknek egymással.

Az évkönyvbe foglalt emlékezet ezt a sokoldalú találkozást teszi valóságossá akkor is, mikor az iskolai kötelékek már elszakadnak. E lapokról felidéződnek az egykori események, a talán már fakuló árcok, kedves megbecsült tanárok, tanítványok, diák-társak s maga az intézmény: a 25 éves iskola.

A Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskola legújabb kori történelmünk feszítő társadalmi igénye hívta életre.

Az 1960-as évek elején, szinte elemi erővel tört elő a középiskolai végzettség iránti igény. E fejlődés és tudásvágy kielégítésére született az iskola. Életében szerencsére nem voltak nagy történelmi sorsfordulók, világgések, nem nevelődtek itt egymásnak utat mutató generációk, az iskola első diákjai még épp most vannak alkotó életük teljében. Ezért e megemlékezés nem tud nagy példaképeket, sorsdöntő fordulatokat, generációs hagyatékokat felsorakoztatni. Rövid iskolai történetünket az útkeresés, a meg-megújuló társadalmi kihívásoknak való megfelelés jellemezte.

Iskolánk rövid élete mégsem volt gond nélküli, fejlődése sem volt töretlen. Magán viselte mindazokat a jegyeket, amelyek szocialista fejlődésünket jellemezték. Gyors profilváltozások, új tantervi koncepciók, felszereltségi hiányok, szűkös épületi adottságok, elemi erővel feltörő új törekvések, belső villongások és hírnevet alapozó sikerek egyaránt jellemzői a 25 éves múltnak. Az évkönyv lapjai ezekre emlékeztetnek bennünket.

Ma, amikor a rövid múltat kutatva hagyományt ápolunk és építünk, a jövő generációkra is gondolunk. Szeretnénk, ha mindazt, amit 25 év alatt megalapoztunk, tovább építenék, új tettekkel gazdagítanák. E könyv megírásakor nem törekszünk teljességre és lezártságra. Ezzel is arra szeretnénk utalni, hogy élő és állandó megújuló az iskola. A folytatást az utódokra bízuk!

Kedves szép iskolánk! Köszöntünk 25. születésnapodon és tisztelgünk előtted mi, nevelők, akikre az intézet jelene és jövője bízott, és több mint kétezer hálás tanítványod, akikben szellemed és okításaid egy életre szólóan tovább élnek.

Végezetül: tisztelet és köszönet mindazoknak, akik segítettek, munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy most méltón ünnepelhessük a 25 éves iskolát!

Sándor Károly
igazgató

Az első tíz év

Az 1960-as évek körül jelentős mértékben megindult Magyarországon a műveltségi lemaradás felszámolása. Sok művelődési ház épült, mozik megnyitása, színházi tájékoztatók szervezése, a felnőttoktatás széles körű elterjedése jelzi megyénk területén is az általános műveltség megszerzése iránti igényeket. Ebben a gyors fejlődésben igen fontos szerepet játszott Győr város hatalmas méreteiben megindult fejlődése és az ezekben az években kiadott jelszó: mindenki érettségizzen.

Létrehozták a 12 évfolyamos iskolákat (Győrött az elsőt 1958-ban), melyeknek döntő többsége nem hozta meg a kívánt és elvárt színvonalemelkedést. A falusi 12 évfolyamos iskolákban elsősorban a személyi feltételeket és a felszereltséget nem tudták biztosítani. A szülők gyermekeiket elsősorban a városok már meglévő és jelentős eredményeket elért iskoláiba kívánták beíratni. Az egyes iskolák körzetesítése sem hozta meg a várt eredményeket. Az iskoláztatás komoly gondot jelentett a környező falvak tanulóinak és a tanulók szüleinek. Az 1960-as évek elején már a meglévő középiskolák bővítésével és új középiskolák létrehozásával kívántak a nehézségeken segíteni.

Így merült fel 1962-ben egy új, nádorvárosi gimnázium létesítésének a gondolata (Nádorvárosban az első!). Az iskola építése megkezdődött a Bem téren. Az iskola minden igényt kielégített volna. Az épületet a községüzem szakközépiskola kapta meg, mivel főiskolai szintű fejlesztésének gondolata felmerült. A régi, elavult épületét csereként az új gimnáziumnak adták át.

A százévesnél idősebb épület az akkori formájában, a háború előtti teljesen elavult felszerelésével, rossz széntüzelésű kályháival alig volt nevezhető szocialista iskolának. Volt az épületnek néhány tanterme, amelyeket a téli időszakban nem lehetett 4-5 foknál melegebbre fűteni.

A következő tanévben már magunk végeztük el a beiskolázást. Az új osztályok tudásszintje még a közepes szintet is alig érte el. Jelentős különbségek voltak a révais és saját beiskolázású osztályaink között. Mégis a sok-sok nehézség ellenére a tanulásban, a kulturális téren és a sportban is értünk el szép, sőt kiemelkedő eredményeket. (Országos bajnokság egy atlétikai számban, kiemelkedő eredmény a Helikon ünnepségeken: a dunántúli, nagy múltú középiskolák előtt a szellemi öttusabajnokság megnyerése.)

Sok gondot okozott az ekkoriban indított 5+1-es forma. Az iskola semmiféle műhellyel, laborral nem rendelkezett, az épület zsúfolt volt, az eredetileg 8 tanulócsoporthoz tartozó épületben 16 tanulócsoporthoz működött. Mégis sikerült gyorsírással, textilgyári munkával, bútorgyári munkával stb. megoldani az oktatást. A vállalatok segítségével nélkül nem érthettünk volna el megfelelő eredményeket.

Amikor a kezdeti nehézségekből kilábalunk volna, kiderült, hogy a Belvárosban két új gimnázium alakult: a Zrínyi és a miénk. A kor művelődéspolitikai irányvonalának megfelelően megindult a kevésbé jelentős középiskolák átalakítása szakközépiskolává. Autószerelő és villamosipari szakközépiskolát hoztak létre nálunk 2-2 osztálylyal. Jelentkezés lett bőven, hiszen mindkettő abban az időben menő szakma volt. Az épület és felszereltségi gondok most sokkal nagyobb mértékben jelentkeztek. Különösen az autószerelő szak kialakítása járt sok nehézséggel. A megyei tanács kétemeletes tanműhely építését tette lehetővé. A tanműhely elkészülte után 10 szerszámgép beszerzésére adott pénzt. A beszerzést azonban csak egyéni összeköttetések útján sikerült

biztosítani. A villamosipari felszerelés szükséges elemeit a gyárak által leszerelt fölösleges és elhasznált készületek segítségével sikerült biztosítani.

Az áthághatatlan nehézségeket a művelődési osztály úgy oldotta meg, hogy az autószerelő szakmát átvitte a város szélén létesített volt 12 évfolyamos iskolába. A Gárdonyi utcában egy letisztult, eredményesen működő szakma maradt, amelynek továbbfejlesztési lehetőségei biztosítottak lettek az ÉDÁSZ Vállalat további támogatásával.

A fent vázolt sok átalakítás, átszervezés ellenére jó szellemű, jó közösségi, a világ eseményeivel foglalkozó, abban részt venni akaró fiatalság alakult ki iskolánkban.

Nagy János
volt igazgató

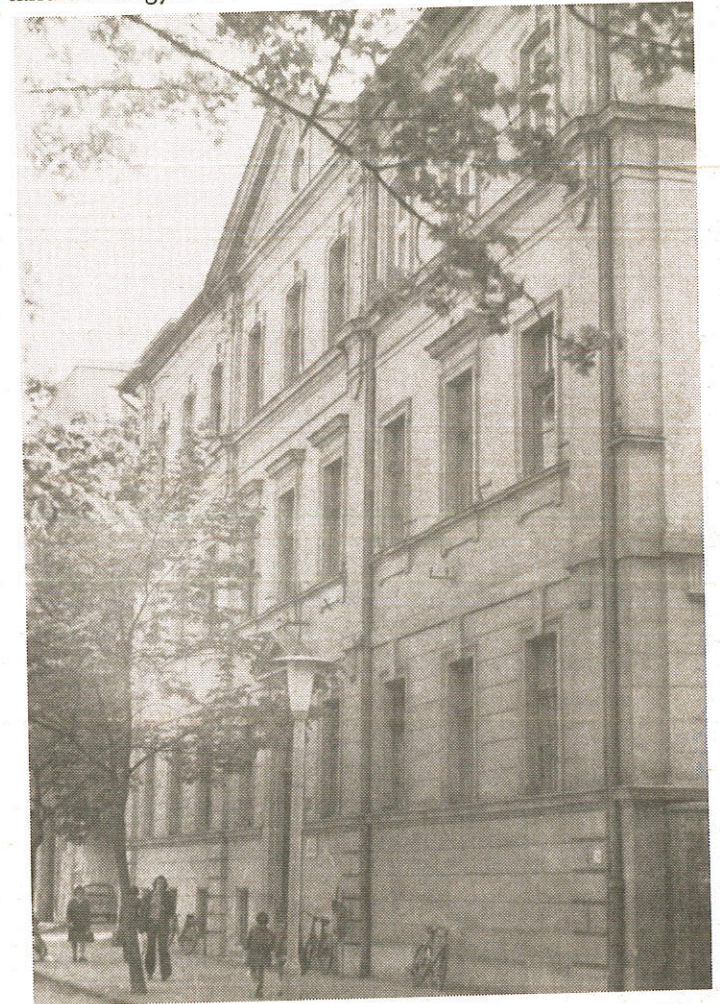
Iskolánk története

A Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskola épülete 1897—1899 között készült a felsőkereskedelmi oktatás számára.

Győr város vezetősége 1897. április 23-án tartott közgyűlésén határozta el a felsőkereskedelmi fiúiskola létesítését, az akkori Fácán utcában. A tanítás már ez év őszén megindult egy ideiglenes helyen, a Bástya utcában. Az épület viszonylag hamar elkészült, az alapítás után két évre már át is adták rendeltetésének. A hároméves felsőkereskedelmi fiúiskolából 1900-ban került ki az első érettségizett osztály.

A kereskedelmi ismeretek oktatása még 1945 után is ebben az épületben folyt Győrött. Sok kiváló szakembert neveltek itt az évtizedek folyamán.

Ebben az iskolában tanult a magyar munkásmozgalom kiemelkedő egyénisége,

A régi épület

harcosa: Szamuely Tibor (1905—1908). Emlékét az iskola falán, a kapu jobb oldalán márványtábla őrzi, amelyet 1961. május 30-án helyeztek el, amikor a fiúiskola helyén létesült kereskedelmi technikum felvette Szamuely nevét.

Az épület átvészelte a két világháború viharait, de az intézmény sok tanulója és tanára a harcok áldozata lett. Az iskola lépcsőházában két márványtábla őrzi az első világháborúban elesett hatvan hősi halottja nevét és emlékét.

A Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskola épületegyüttese az utóbbi évtizedekben kapta mai formáját.

A főépület eredetileg kétemeletes volt, homlokzatán klasszicista timpanonnal. Múlt századi stílusát már csak az ablakok díszítése őrzi az első három szinten, valamint a lépcsőház.

Tíz tanterme, tornaterme, tanári és igazgatói szobája volt, meg egy könyvtári helyisége a mai gazdasági és adminisztrációs irodák helyén. Az udvari földszintes épület 1959-ben készült.

Az 1899 óta fennálló épületben több oktatási intézmény működött az évtizedek folyamán. A felszabadulás, illetve az államosítás után a felsőkereskedelmi iskola megszűnt, 1952-ben az újabb gazdasági és társadalmi igények kielégítése érdekében helyén közgazdasági technikum létesült. Ez az intézmény 1964-ben új épületbe költözött, a Bem térre, átadva az épületet a mi szakközépiskolánk jogelődjének.

A Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskola jogelődje: a Gárdonyi Úti Gimnázium 1963. augusztus 15-én létesült. A Révai Gimnázium sarjaként vette meg első lépéseit, annak neves épületében, 6 osztállyal, 221 tanulóval és 10 nevelővel. A gimnázium igazgatója Nagy János, helyettese Bolla József, tantestületének tagjai: Arokszállási Tiborné, Domonkos Emília, Harnisch László, Munkácsi Mária, Nemes Józsefné, Nyéki Lajos, Panajotu Takiszné és Vathy Margit, könyvelője, majd gondnoka Polgár Ágnes, pedellus: Fácán István.

A gimnáziumi oktatást az 1961. évi III. oktatási törvény alapján, a helyi lehetőségek figyelembevételével, a szükségleteknek megfelelően szervezték meg. Az oktatás-nevelés nehéz körülmények között folyt, sok kezdeti nehézséggel kellett megküzdenie a fiatal tantestületnek.

1964. augusztus utolsó hetében kapta meg az iskola a megígért épületet, amikor a közgazdasági technikum a Bem térre költözhetett. Szeptemberig már nem volt idő a nyári takarítási munkák elvégzésére. Az elhagyott hajóra emlékeztető iskolát (meszeletlen, üres termek és szertárak, csak öreg padok voltak benne), mégis a családalapítók izgalmaival vették át a tanárok és a tanulók. A következő időkben komoly erőfeszítések és eszközök beszerzésére, az egységes nevelői eljárások kialakítására, tehát az oktatás tárgyi és személyi feltételeinek biztosítására. 1965 decemberétől állandóan iparosok dolgoztak az iskolában, a legszükségesebb javításokat végezték el az épületben. 1966 szeptemberére fejezték be ezt a munkát. Tornateremmel és sportpályával nem rendelkezett az iskola, ezért három szomszédos iskolában folyt a testnevelés oktatása.

További gondot jelentett, hogy az 1961-es oktatási törvény által bevezetett politéchnikai oktatáshoz is teljesen hiányoztak a tárgyi feltételek. Iskolánkban a szakmai előképzés formája a Révai Gimnáziuméhoz igazodott, hiszen a három átvett osztályban a már megkezdett szakmai oktatást folytatták. Az újonnan birtokba vett épületben nem volt mód műhelyek létesítésére, ezért a szakmai oktatás továbbra is a Révai Gimnázium műhelyeiben és különböző vállalatoknál folyt.

Az előbbieken említett gondok ellenére az iskola fejlődésnek indult. Ezt jelzi, hogy növekedett az osztályok, a beiskolázott tanulók száma. Az 1965—66-os tanévben, amelyet Nagy János igazgató egyik jelentésében „mérőföldkőnek” nevezett, 14 — kö-

zöttük 5 első — osztályban folyt az oktatás. Az összes tanuló száma a kezdeti 221-ről erre az időre 493-ra emelkedett. Közben természetesen jelentősen gyarapodott a tantestület is. Zömmel az egyetemi és főiskolai tanulmányaikat ezekben az években befejező fiatal kollégák kerültek az iskolába.

Az 1965—66-os tanév azért is „mérőföldkőnek”, de egyben fordulópontnak tekinthető az intézmény történetében, mert ekkor kezdte meg tanulmányait az iskolában az utolsó gimnáziumi évfolyam.

Az Elnöki Tanács 1965. évi 24. számú törvényerejű rendelete alapján ugyanis a következő tanévtől kezdve iskolánkat is szakközépiskolává szervezték át. Ez az átszervezés újabb nehézségek és gondok elé állította az iskola vezetését és tantestületét. Teljesen hiányoztak a szakmai elméleti és gyakorlati képzés személyi és tárgyi feltételei. (E feltételek megteremtéséről iskolatörténetünk más fejezetében szólnunk részletesen.)

A közismereti tantárgyak tanárainak munkáját pedig a „párhuzamos” — gimnáziumi és szakközépiskolai osztályban folyó, eltérő követelményeket támasztó oktatás megszervezése nehezítette. Ez a kettősség az 1968—69-es tanévig jellemezte munkánkat, hiszen ekkor végzett az utolsó gimnáziumi évfolyam az iskolában. Ebben a tanévben 34 fős volt a tantestület, ebből 18-an közismereti, 16-an pedig szakmai elméleti és gyakorlati tárgyakat oktattak. A rövid időn belül történt sok személyi változás akadályozta a tantestületi egység kialakulását. Az iskola indulásával és átszervezésével járó gondok részben magyarázatot adnak az alacsony tanulmányi eredményekre. 1966-ban 469 tanulóból félévkor 28 %, év végén 18 % bukkott, 1969-ben is 68 tanuló tett javítóvizsgát. A gimnáziumba ugyanis azok a tanulók jöttek, akik nem nyertek felvételt a város patinásabb intézményeibe, s a szakközépiskolába is többségükben közepes képességű és átlagú tanulók kérték felvételüket, mert a jobbakat a gépipari technikum vonzotta inkább. Így az iskola tanulmányi átlaga évekig 2,7—3,0 között mozgott.

Az iskola 1963-tól a 70-es évek elejéig nem örvendett jó hírnek, annak ellenére, hogy a tanulók kulturális, sport- és mozgalmi tevékenysége eredményes volt: pl.:

Az énekkar

1964-ben a Magyar Rádió és Televízió által rendezett Ki mit tud? versenyen 4. helyezést szerzett az iskola tanulója, Röss Imre. A Helikon ünnepségeken a szellemi öttusa-ban 98 dunántúli középiskola között a Gárdonyi úti Gimnázium csapata nyerte el az első helyet. 1965-ben a Kisfaludy Napokon aranyat hozott a tánccsoport és szellemi öttusa csapata, meg egy helytörténeti pályázat. 1966-ban a Kisfaludy Napokon összesen 6 arany, 7 ezüst és 1 bronz helyezést szereztek a gimnázium tanulói. Jellemző, hogy mind a 6 induló versmondó bejutott a megyei döntőbe, közülük aranyat szerzett az akkori gárdonyis diák, Oszter Sándor. Kiemelkedően szerepelt a Domonkos Emília tanárnő által vezetett irodalmi színpad Juhász Ferenc: Az éjszaka képei c. művének előadásával. Sok helyezést értek el az ének és a zene területén. A kamarakórus, a zenekar és az énekkar aranyérmet szerzett, s a szólóének és a hangszer kategóriában is több tanuló jeleskedett, az énekkarral rádiófelvétel készült 1966-ban.

Ezekben az években is sokan tanultak tovább iskolánkból. Ma a város és a megye kulturális, egészségügyi életében számos volt gárdonyis diák játszik komoly szerepet. Sok orvos, mérnök, pedagógus került ki közülük, sőt néhányan egyetemi és főiskolai tanárok lettek.

Az 1968—69-es tanévvel tehát lezárult az iskola történetének első, rövid szakasza. A gimnáziumi osztályok távozása után egységes, szakközépiskolai képzés folyt iskolánkban. Igaz, hogy a felsőbb szervek időről időre módosuló elképzeléseinek, illetve a gazdasági élet által diktált változó igényeknek megfelelően elég gyakran kellett a szakmai képzés jellegét átalakítani, azaz más-más szakmákra specializálódó osztályokat indítani, ezek a változtatások már viszonylag kisebb „megrázkódást” jelentettek az iskola életében, mint a gimnáziumi oktatásról a szakközépiskolai képzésre való áttérés. A gimnázium szakközépiskolává való átalakulása szükségessé tette az intézmény nevének módosítását. Így került sor a Gárdonyi úti Szakközépiskolában 1970. november 6-án a névadó ünnepségre. Ettől kezdve iskolánk Pattantyús-Ábrahám Gézának, a kiváló gépészmérnöknek, tudósnak és professzornak nevét viseli. A névadó ünnepség keretében jött létre az iskola és az ÉDÁSZ Vállalat együttműködési szerződése, amelynek alapján gyümölcsöző kapcsolat bontakozott ki.

A névadás eseményét és jelentőségét a Kisalföld is megörökítette az „Iskolánévadó Pattantyúséknál” című cikkében.

Az átszervezésekkel, profilváltozásokkal együttjáró gondok mellett ezeknek az éveknek volt még egy fontos, az iskola életében sok kárt okozó jelensége, amelyről szólnunk kell.

Ez röviden így foglalható össze: a vezetés és a tantestület konfliktusa, a vezetők közötti ellenségeskedés: a tanári kar egyes csoportjainak ellentéte. Mindezek 1968—73 között úgy elfajultak, hogy megromították a pedagógusok közérzetét, gátolták a nevelés-oktatás eredményességét, s a megyei tanács oktatási osztályának több ízben be kellett avatkozni az iskola életébe.

A kibontakozás érdekében mind az iskolavezetés, mind a nevelőtestület életében lényeges változások történtek: 1972-ben Lőrincz István kapott 1 éves igazgatói megbízást, majd 1973-ban Sándor Károly lett az igazgató, Lőrincz István a helyettese, a KISZ irányítását pedig Magyar Tiborra bízta. A bekövetkezett személyi változások eredményeként rövid idő alatt javult a légkör az iskolában, és létrejöttek a nyugodt, eredményes munkavégzés feltételei. Iskolánk eddigi élete tükrözte a magyarországi oktatásügy útkeresését. 1970-től napjainkig is az iskolai profilváltozásoknak lehetünk tanúi.

Szakközépiskolánkban az 1970-es évektől a szakképzés követelményei szerint alakultak az oktatás-nevelés tárgyi és személyi feltételei. Az oktatást a következő 2 évtizedben egész sor irányelv, törvény és reform határozta meg. Ezek közül kiemelkedik:

- Törvény az ifjúságról (1971),
- az állami oktatás helyzetéről és fejlesztésének feladatairól szóló MSZMP-határozat (1972),
- 1978-tól kibontakozó oktatási reform, az ötnapos tanítási hét bevezetése (1981) és a műszaki szakközépiskoláról hozott rendelet (1984),
- az 1985. évi I. törvény az oktatásról.

Az oktatás irányelvei, reformjai jelenünkig meghatározták a Pattantyús—Á. G. Ipari Szakközépiskola fejlődésének útját, egy-egy évben pedig erőteljesebben befolyásolták az itt folyó munkát. Az intézmény fokozatosan alkalmassá vált a szakközépiskola hármass feladatának ellátására. A képzés célját az 1973. évi 24. sz. tvr. módosította. A szakközépiskola korszerű általános műveltséget ad és szakmai képzést nyújt, a felsőfokú szakirányú továbbtanulásra és technikusminősítés megszerzésére készíti fel a növendékeket.

Az eredményes szakképzés feltétele a szakelméleti tárgyak oktatásához szükséges termek létrehozása volt. Ezeket már az általános oktatás is igényelte. A szűkös körülmények miatt ugyanis a 16 osztályt csak vándoroltatással, a kabinetrendszer bevezetésével lehetett elhelyezni.

Ideiglenesen közös előadótermekkel és szertárak összevonásával segítettek a helyzetet. A szaktantermek létrehozása folyamatosan történhetett, 1974—75-ben 11-re, 1975/76-ra 12-re emelkedett a számuk. 1975. szeptember 29-én — az országba negyediként — „Honvédelmi kabinetet” is sikerült kialakítani az első emeleten.

Az avatóünnepély

Az előző évtizedben oly nyomasztó tantermi gondok a testnevelés-oktatásban is enyhültek azzal, hogy kis testnevelőtermet alakítottak ki a félalagsori teremből és szertárból, ehhez a mellé levő helyiségekből öltözőt, fürdőt, WC-t is készítettek, majd 1976–77-ben edzőterem és sportszertár létesült. Így az 1977-ben megindult Edzett Ifjúságért nevű mozgalom eredményesen bontakozhatott ki, ezt segítette elő az új sportpálya létesítése is (1980). A gazdasági irodából és a volt könyvtári helyiségből igazgatói, gazdasági és KISZ-irodát alakítottak ki. A klub felköltözött a pincéből az I. emelet 5. sz. kis termébe, majd onnan egy év múlva az udvari épületbe, hogy helyet adjon a szabadpolcosra kiképzett új iskolai könyvtárnak (1976).

Ezek az alakítások egy-egy nyár folyamán zajlottak le, s ideiglenesen kielégítették az oktatás tárgyi igényeit. Gyökeresen nem változtatták meg az épület eredeti formáját és szerkezetét. Az 1978–79-es tanév végére kialakultak az iskola teljes felújításának anyagi lehetőségei, elkészültek a tervek is. Így a felszerelések, a berendezések és a különböző értékek biztonságba helyezése után 1979 őszén megkezdődtek a felújítási munkálatok.

Az iskola történetében a legnagyobb változást és gyarapodást az 1979 nyaratól 1981 januárjáig tartó felújítás és a nyomában célszerűen megvalósult beruházás jelentette. 1981. január 22-én vehettük birtokba a felújított épületet, amelynek átalakítása 13 millió forintba került.

Megújult és kibővült az iskola. Külső képe is megváltozott a III. emelet ráépítésével és az udvar felőli főfalak egyenessé tételével. Így az épület alapterülete megnőtt. A harmadik emeleten 4 új tantermet hoztak létre (2 nyelvi, 1 rajz, 1 matematika), két szertárat, WC-csoportot és 1 nagy zsibongót az iskolai rendezvények számára. Itt kapott helyet az úgynevezett Pattantyús-emlékfal, ide került névadónk bronz mellszobra — születésének 100. évfordulóján — 1985-ben. A II. emeleti tantermekhez (kémia, fizika, történelem) tágas szertárakat alakítottak ki, és a régi 10-es teremből orvosi vizsgáló és rádióklub lett, előtte teremnyi zsibongóval.

Az I. emeleten a lényeges változást az első ízben zsibongónak, majd könyvtári olvasónak kiképzett új helyiség létrehozása jelentette. 1982-ben ebből újabb alakítással a csoportbontásos orosz és matematika, később a második idegennyelv-oktatás kisterme lett. A termek számában itt nem történt változás, csak rendeltetésében. Csupán a könyvtár költözött a mai, tágasabb helyére a szomszédos kis teremből. Ezen a szinten kaptak helyet a villamos I. és II. szaktantermek.

A földszinten és a pincében jelentős átalakítások voltak. Itt a tanári szoba maradt csak az 1897-es tervezés és építés szerint. Vele szemben és mellé irodák létesültek (gazdasági, igazgatói, KISZ és irattár). A tornatermi egység most testnevelői öltözővel és raktárral egészült ki.

A pincében tálalókönyvhát, ebédlőt és klubot hoztak létre. Az egész épületegyüttesben távfűtést vezettek be.

A felújítás óta elsősorban a felszereltség javítására történtek beruházások. Mind az ügyvitel, mind az oktatás igényelte a gépi és a műszerellátottság gazdagítását. A fejlődést jelzi, hogy amíg 1972–78-ig 44 különböző audiovizuális eszköz volt csak (diavetítők, magnók stb.), addig 1981-ben már 62 db, köztük írásvetítők, hangosfilmvetítők és egy oktatógép, 1985-re pedig 7 db számítógép, 1 stencilgép, 1 MINOLTA típusú másolóberendezés is az iskola rendelkezésére áll. Az anyagi-tárgyi ellátottsághoz tartoznak többek között azok a felszerelések is, amelyek az Ifjú Gárda kiképzéséhez, az Országjáró Diákok Köre túrázásaihoz szükségesek. Ezeket az 1980-as évek elején gyarapítottuk.

Az 1970-es évek közepétől az iskola nevelői testületében nem voltak váratlan és nagy változások, még a szakmunkásképzési célú osztály beindítása (1978), illetve a gépészosztályok kifutása (1982) sem okozott megrázkódtatást. A személyi változás

Felújítás után

évenként 2–3 pedagógus távozását, illetve érkezését jelentette. Megváltak a tantestületünkől: Pápai Péter, Domonkos Emília, Vathy Margit, Panajotu Takiszné, Pákozdi Andrásné dr., Praznovszky András, Várady Gábor, Nemes Józsefné, Marótiné Nagy Veronika (1970–1985 között). A jelenlegi villamos és műszaki szakembergárda több tagja ezekben az években került iskolánkba: Nagy Jenő, Németh István, Preiner Zoltán, Kuti József, Jankovich Nándor, Németh Béla, Benkő Csaba, Hegedűs József, Meggyesi József.

Az iskola történetének rendhagyó két éve volt az 1979–80-as és az 1980–81-es tanév. Nemcsak az épületnek és felszereltségének megújulását hozta, hanem egy kényeszerű, de kellemes epizódot is az iskola életében. A felújítás idején másfél évig a Zrínyi Gimnázium épületében kellett tanítani, tanulni, délelőtti és délutáni műszakban. (Az első három évfolyam délután, a negyedik és a szakmai gyakorlatosok délelőtt.) Az iskola átadása után pedig 1981. január 22-től a Zrínyi Gimnázium és Óvónőképző Szakközépiskola 4 végzős osztálya nyert nálunk elhelyezést, igazgatásilag is hozzánk csatolták őket. Egy megszűnő, nagyrészt leányokból álló iskola és egy fejlődésben lévő fiúiskola sorsa fonódott össze két évre, pezsgés, vidámság költözött ezekben az években a falak közé. S mindkét iskola tantestülete és ifjúsága kiállta az albéretek próbáját. Az 1980–81-es tanév rendkívüli módon zárult: 230 ballagó búcsúzott, majd került ki éretten az életbe a megfiatalított Pattantyús Szakközépiskolából.

Az iskola életében az 1985/86-os tanévvel újabb korszak kezdődött. Az intenzív gazdasági fejlődés szükségletének kielégítésére megindult a szakközépiskolák átszervezése. A művelődési miniszter 16/1984./IX. 12./MM. számú rendelete értelmében a szakmunkás- és technikusképzés biztosítására intézményünk olyan műszaki szakközépiskolává alakult át, amelynek képzési ideje 5 tanév. Ennek értelmében a nappali

tagozat minden ágazatán az első két évfolyamon egységes tartalmú általános, valamint szakmai elméleti és gyakorlati alapozó képzés folyik. A II. évfolyam végén tartott alap-, illetve szintvizsga eredményétől függően a tanulók szakmunkás vagy technikus ágon folytathatják tanulmányaikat. A IV. év végén a szakmunkásképző ágazaton az érettségi és a szakmunkásbizonyítvány a szakmában való elhelyezkedést, illetve továbbtanulás lehetőségét biztosítja, a technikus ágazaton pedig az egyéves szakmai képzés eredményeként az V. év végén technikus képesítést kapnak a diákok vagy érettségi után ők is választhatják az egyetemi vagy főiskolai továbbtanulást. Ez a műszaki szakközépiskola tehát általános műveltséget, szakmai és technikus képzést nyújt, és előkészít a továbbtanulásra is.

Az épületvillamossági osztályok kifutása után csak műszaki szakközépiskolai képzés lesz intézményünkben, irányítástechnikai műszerész és általános villanyszerelő szakmát, illetve villamosenergia-ipari technikus képesítést szerezhetnek tanulóink.

A képzés jellegének megváltozása újabb próba elé állította az iskola vezetését, tantestületét és technikai személyzetét: biztosítani kell az oktatás-nevelés tárgyi és személyi fejlesztését.

A második idegen nyelv oktatása (angol, német), az új szakmák beindítása szaktantermek, műhelyek, laborok kiépítését, berendezését igényli. A legnagyobb gondot a termék, laborok biztosítása jelenti. A helyiségek megteremtése érdekében a megyei tanács már 1984-ben megvásárolta az iskola számára a Tanácsköztársaság út 51. sz. alatti épületnek azokat a részeit, amelyek a munkásörsg elköltöztetésével szabaddá váltak.

Az iskolával szomszédos épület részének (alagsor, I. emelet, udvari épületek) hasznosítására már 1985-ben elkészültek a tervek, teljes átalakítási munkálatokra azonban nem kerülhetett sor hazánk gazdasági helyzetének romlása miatt, csak az évtized végére valósulhatnak meg az iskolafejlesztés tervei.

Addig azonban kisebb beruházások biztosítják a fokozatos átállást. Az új irányítástechnikai osztályok számára a főépületben, az alagsorban tantermet alakítottunk ki, az iskolai klub pedig az 1987/88-as tanévtől az új épület I. emeletére költözött. Ugyanitt alakítottuk ki (a leendő kollégium helyén) a rajztantermet, amelynek régi helyén pedig a magyar-szaktanterem kapott helyet.

1985/86-tól folytatódik a korszerű szemléltetőeszközök és ismerethordozók beszerzése, gyarapítása. A hagyományosnak nevezhető eszközök mellé (fóliák, szalagok, diák) újak kerülnek, s évek óta folyik a videofilmek gazdagítása. Az iskola III. emeletén számítógéptermet rendeztünk be. Az 1987—88-as tanévben összesen 20 db számítógép alkotja gépparkunkat.

A további szakszerű fejlődés biztosítására és az oktatás személyi feltételeinek javítására jelentős változások történtek az 1985—86-os tanévtől a tanári testületben és a technikai személyzetben is.

Új tanárokkal, szakemberekkel gyarapodott a nevelőtestület. A két második idegen nyelv (angol, német) oktatására 3 nyelvtanárral (Dr. Huszár Béláné, Vajda Gyöngyi és Szabó Ilona), 1 magyar—népművelés szakos tanárral (Csonkáné Höttinger Mária), 1 számítógép szakos tanárral (Pongrácz Béla), 1 matematika—számítógép szakos tanárral (Kovács Ferenc), 1 testnevelővel (Kolozsváry Zsolt) és 1 biológia szakos tanárral (Csala Csilla) növekedett, fiatalodott tantestületünk.

A korszerű technikai eszközöknek az oktatásban történő hasznosítását, az új ismerethordozók gondozását, gyarapítását biztosítja a laboránsok, az oktatástechnológus és a műszerész (Sipőcz István, Varga Zoltán, Kálovics Géza, Pintér Károly).

A technikai személyzet is gyarapodott. Jelenleg 7 irodai dolgozó, két karbantartó, takarítók és konyhai személyzet segíti az iskola zavartalan munkáját.

A megnövekedett feladatok elvégzésére ezekben az években változás történt az iskolavezetésben is. Magyar Tibort nevelési igazgatóhelyettesnek nevezték ki.

Ezekben az években a vezetés erősítést kapott a megnövekedett hatáskörű munkaközösségek irányítóitól is. Az oktatás hatékonyabb végzését ebben az évben már 8 munkaközösségben folyó „műhelymunka” biztosítja.

A műszaki szakközépiskolává válás időszakában az oktatás-nevelés megszokott rendjét 4 dolog színesítette 1985—88 között.

— Megjelent az oktatási törvény 1985-ben. Két lényeges változást hozott: az iskolai önállóság és a demokratizmus kibontakozásának biztosítását. Ennek megfelelően az iskola olyan lehetőségeket és feladatot kapott, hogy maga szabályozza saját belső életét és rendjét. Mindez a működési szabályzatban és az új házirendben valósult meg, amelyek elkészítése az 1986—87-es tanév egyik nagy feladatát jelentette. A demokratizmus pedig azt igényelte, hogy meg kellett teremtenünk azokat a fórumokat és formákat, amelyek biztosítják mind a tanulók, mind a tantestület önálló kezdeményezéseit, a törvény által biztosított tanulói önállóságot, a diákok és a tanárok, valamint az ifjúság egyes csoportjai közötti demokratikus kapcsolatokat.

— Az 1985—86-os tanév a centenáriumi ünneplés jegyében telt el. Pattantyús—Á. Géza születésének 100. évfordulóját ünnepelte meg iskolánk. December 6—7-én kétnapos rendezvénysorozat keretében méltattuk névadónk munkásságát, jelentőségét. Nagyszámú, neves vendég jelenlétében méltó emléket állítottunk Pattantyús—Abraham Gézának, szobra felavatásával.

— 1986. február 14-én testvériskolai kapcsolat kialakítására került sor. Barátsági és együttműködési szerződést kötöttünk az érsekújvári elektrotechnikai szakközépiskolával. A két iskola kapcsolatai sokszínűek. Megnyilvánulási formái a következők:

- tanári munkaközösségek tapasztalatcseréi,
- közös sport-, turisztikai és tanulmányi versenyek,
- építőtábori rendezvények.

A testvériskolai kapcsolat két év alatt is sok élményt jelentett mindkét iskola ifjúságának és tantestületének.

— Az 1987—88-as tanév jelentős eseménye pedig az iskola 25 éves jubileumának méltó ünneplése. Ez az év a visszatekintés és a tervezés, a múlt és a jövő összevetésének jegyében telik. Évkönyvünk kiadása, iskolánk történetének megírása is a méltó megemlékezés célját szolgálja.

Tanulmányi munka

(Az iskola oktatási és nevelési célkitűzéseinek megvalósítása.)

Az iskola vezetősége és tantestülete nagy erőfeszítéseket tett és tesz az oktatási, nevelési célkitűzések megvalósítására. A tárgyi és a személyi feltételek biztosításával, a korszerű oktatás eszközeinek és módszereinek alkalmazásával igyekszik a tanulók sokoldalú képzését megvalósítani. A művelt szakemberré nevelés összetett pedagógiai folyamat. Eredményei az iskolai oktatásban csak részleteiben mérhetők.

A tanulmányi munka fejlődését sok összetevő alapján lehet megállapítani. Legkönnyebben, bár leegyszerűsítetten tájékoztatnak a tanulmányi eredmények, többet mond az érettségi után tovább tanulók száma, s még többet azok az információk, amelyek a munkában, az életben való helytállókra érkeznek.

Iskolánkban jelentősen befolyásolja a tanulmányi munkát az, hogy a tanulók többsége elsősorban a szakma megszerzésének céljával jelentkezik, s nem törekszik nagyobb teljesítményre.

Az évek folyamán különböző tényezők nehezítették az oktatást. Az iskola felújítása miatti „albérlési élet” az 1980. és 1981-es években rendhagyó erőfeszítéseket követelt meg. Az új nevelési-oktatási reform bevezetése sem csak az újdonság varázsával hatott.

Kemény próba volt, elsősorban a tantestületnek: alkalmazkodni kellett az újabb követelményrendszerhez, a reform szellemében készült kiforratlan tankönyvekből vagy tankönyvek nélkül kellett tanítani. Mindez a diákság törekvéseit is visszavetette.

Iskolánkban az 5 napos tanítási hét bevezetése már az 1981—82-es tanévben megkezdődött. Felbomlott a megszokott munka ritmusa. Egy nappal kevesebb idő jutott ugyanannyi tananyag elsajátítására, ugyanolyan jellegű iskolán kívüli tevékenységek megszervezéséhez. Ez az első időszakban a tanulmányi munka és a mozgalmi élet hanyatlását jelentette.

A tanulmányi szint emelésére minden lehetőséget megteremtett az iskola (felzárkóztatás, korrepetálás, tehetséggondozás, versenyek indítása, szakkörök stb.). A KISZ-szervezet is a tanulmányi munka javítására sarkallt. 1977-től minden évben csoportos, ún. komplex tanulmányi versenyt hirdetett meg a tanév elején az osztályok között. Ebben a tanulmányi és a mozgalmi munkát egyaránt értékelték, s így egyéneknként és osztályonként is érdekelték voltak a tanulók, hiszen komoly jutalomban részesültek a győztes osztályok.

Az iskolában az oktatás nemcsak a tanórákon folyik, hanem azokon kívül is. Kezdetben a szakkörök a tananyagban való elmélyülést szolgálták, később a tehetséggondozás fontos színterei, műhelyei lettek. Az évek folyamán lehetőség nyílt arra, hogy minden elméleti tantárgyhoz kapcsolódjon szakkör; ahol szükséges, évfolyamonkénti bontásban. Az oktatás eredményessége érdekében éltünk a csoportbontás lehetőségeivel; az idegen nyelvek, a III—IV. osztályokban a matematika és a villamos művek, az 1987—88-as tanévtől pedig a fizika tanításában. A csoportbontásos oktatás előmozdítja a tehetséges tanulók gondozását is.

1970-től — a korábban említett okok miatt — lassan, de fokozatosan javult az iskola átlageredménye. 1970—1987 között 3,1-ről 3,42-re nőtt.

Jellemző a munka alakulására, hogy a szakképzés első éveiben az iskolán kívüli tanulmányi versenyre még mozgósítani sem tudtunk. Az 1970—71-es tanévi igazgatói jelentés így számolt be erről: „Nem érdekelték a tanulmányi versenyek a tanulókat.”

A 70-es évek elején indítottunk ugyan tanulókat a különböző országos tanulmányi versenyeken, de mivel a gimnáziumok és a szakközépiskolák együtt versenyeztek, tanulóinknak nagyon kevés esélyük volt arra, hogy továbbjussanak a második fordulóba. Szakmai téren viszont egyenlő feltételekkel indultak a szakközépiskolák, ezért a 70-es évek közepétől az ekkor induló szakmai versenyekre irányítottuk tanulóinkat. E törekvéseink egybeestek a tehetséggondozás országos érdekeivel. Fokozatosan megteremtődtek a tehetséges tanulókkal való foglalkozás, a tanulmányi versenyeken való eredményes szereplés feltételei.

Kezdetben csak a szakmai tanulmányi versenyen (OSZTV) voltak sikereink, később, amikor már megyei, majd országos szinten külön értékelték a szakközépiskolák versenyzőit, mind több eredményt tudtunk felmutatni a közismereti tantárgyak terén is.

A villamosenergia-ipari szakos tanulóink korábban az azonos képzési célú szakközépiskolásokkal versenyeztek a villamos gépek és művek tantárgy anyagából. Az 1982—83-as tanévtől a középfokú képzési célú szakközépiskolák több szakjával összekapcsolva az ún. ipari szakcsoportban szerepelnek. Az országos döntő első tíz helyezettje szakirányú továbbtanulási szándék esetén felvételi vizsga nélkül bejut felsőfokú tanintézetbe.

Épületvillamossági szakosaink — más szakmunkásképzési célú ágazatokkal együtt — az erőáramú versenyen indulnak. Az országos döntő első három helyezettje részesül felvételi kedvezményben. További motiváló tényező, hogy az eredményesen szereplők az érettségi szakelméleti és gyakorlati vizsga alól is felmentést kapnak, s érdemjegyük ezekből a tantárgyakból automatikusan jeles minősítésű.

1982—83-ban Győrben rendezték meg az OSZTV döntőjét, többek között a mi iskolánkban is versenyeztek diákok. A továbbiakban örömmel soroljuk fel a különböző versenyeken eredményesen szereplő diákjaink nevét.

Az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen (gépész, villamos gépek és művek, épületvillamosság) a következő eredmények születtek az év folyamán:

- 1975—76: V. hely Kapui Gyula
 1976—77: II. és X. hely Buti Imre, Kiss István
 1977—78: I. hely Sztás Imre, VII—VIII. hely Kovarek Tamás, Pilikta László
 1978—79: II. hely Buthi Mihály és a döntőbe jutott 5 tanuló
 1979—80: I. hely Pápai Zoltán, VII. hely Weisz János
 1980—81: III. hely Major Péter, V., IX. hely Mészáros Péter, Végh György
 1981—82: IV. hely Dóber János, V., IX. hely Lukácsi Árpád, Csanaki Jenő, VIII. hely Szabó Tamás (épületvillamos)
 1982—83: II. hely Jörg Tibor (épületvillamosság), III. hely Pintér Károly
 1983—84: 2 tanuló jutott az országos döntőbe
 1984—85: I., X. hely Varga Miklós (épületvillamosság), Kovács Ernő
 1985—86: I—II—IV. hely Hajnal Géza (épületvillamosság), Nemes Zsolt, Lipi Gábor
 1986—87: VII—VIII. hely Horváth Dezső, Eszes Gábor, az épületvillamossági szakon döntőbe jutott Máj Zsolt

Matematikából az első osztályosok az Arany Dániel Matematikaverseny „kezdő”, a második osztályok a „haladó” kategóriában versenyeznek. A Matematika Országos Középiskolás Tanulmányi Versenyen az 1983—84-es tanévtől a IV-es tanulók — a két fakultációs óra miatt — a gimnáziumi „B” fakultációs tanulókkal együtt a III. kategóriában versenyeznek. Így jelenleg is szinte alig van esélyük bejutni a II. fordulóba, azaz a döntőbe.

Arany Dániel Matematika Verseny

- 1979—80 I. osztály: Csémi Tibor megyei II. hely, országos III. hely, Bicsák József megyei I. hely
 1980—81 II. oszt.: Villám Attila megyei III. hely
 1981—82 I. oszt.: Kovács Ernő megyei II. hely, Somogyi Csaba megyei III. hely
 1982—83 II. oszt.: Kovács Ernő megyei II. hely, a döntőn első dicséret
 1983—84 I. oszt.: Fekete Róbert megyei II. hely, Mohácsi László megyei III. hely
 1984—85 I. oszt.: Szalai Zoltán megyei I. hely
 II. oszt.: Fekete Róbert megyei I. hely
 1985—86 II. oszt.: Kiss László megyei I., a döntőn második dicséret, Horváth Zoltán megyei II. hely, Szalai Zoltán megyei III. hely
 1986—87 I. oszt.: Mészáros Csaba megyei I. hely
 II. oszt.: Kelemen Attila megyei I. hely

Matematika OKTV

- 1980—81 Major Péter megyei II. hely
 1981—82 Kónig Tibor megyei III. hely
 1982—83 Villám Attila megyei I. hely, a döntőn miniszteri dicséret
 1983—84 I. kat. Kovács Ernő megyei I. hely
 1984—85 I. kat. Lipi Gábor megyei I. hely

1986—87 I. kat. Szalai Zoltán megyei IV. hely, az országos döntőn miniszteri dicséret

A matematika OKTV és az Arany Dániel Matematika Verseny első fordulójának eredménye alapján a megyei szakközépiskolások versenyében iskolánk az alábbi helyezéseket érte el:

1980—81: II., 1981—82: III., 1982—83: IV., 1983—84: I., 1984—85: I., 1985—86: I., 1986—87: I.

A III. és IV. osztályos szakközépiskolások az 1983—84. tanévtől a *Megeyi Szakközépiskolai Matematikaverseny*en is összemérik tudásukat:

1983—84 III. osztály Kovács Ernő I. hely, Somogyi Csaba III. hely

1984—85 III. osztály Lipi Gábor I. hely

IV. osztály Kovács Ernő II. hely

1985—86 IV. osztály Lipi Gábor I. hely

1986—87 III. osztály Kiss László II. hely

IV. osztály Nemes László I. hely

Fizika OKTV-n III., IV. osztályos tanulóink az I. kategóriában versenyeznek, eredményeik:

1983—84 13. helyezésért miniszteri dicséret Kukorelli Tamás

1984—85 17. helyezésért miniszteri dicséret Lipi Gábor

1986—86 47. helyezésért miniszteri dicséret Nemes László

Az *Országos Tehetségkutató Fizika verseny*en I. és II. osztályos középiskolai tanulók versenyeznek, iskolatípustól és megyei hovatartozástól függetlenül 40 első és 40 második juthat a döntőbe. Tanulóink közül döntőbe jutottak:

1981—82 Nagy László, Kukorelli Tamás

1982—83 Kukorelli Tamás

1985—86 Vida Péter

Az *Irinyi János Középiskolai Kémia*versenyen az 1982—83-as tanévtől vesznek részt tanulóink, a III. kategóriában versenyeznek.

1982—83 megyei I., országos XI. helyezett Lipi Gábor

1983—84 megyei II. helyezett Mohácsi László

1985—86 megyei III. helyezett Kelemen Attila

1986—87 megyei II., országos VI. helyezés Szabó Zoltán (II.a), megyei I. helyezett Kelemen Attila

Az országos *Nemes Tihamér Számítástechnikai Verseny*en 1985-ben Kovács Ernő, 1985 és 1986-ban Lipi Gábor dicséretet kapott.

Az utóbbi években nemcsak a fentebb felsorolt tantárgyak versenyén értek el jó eredményeket iskolánk tanulói, hanem az orosz OKTV-n és a megyei szinten megrendezett második idegen nyelvi versenyen is (német nyelvből).

Évkönyvünkben csak azoknak a nevét említettük meg, akik megyei I—III. helyezést, illetve országos eredményt értek el.

Tanulóink nemcsak szakirányú egyetemen és főiskolán folytatják tanulmányukat, hanem másfél évtizede minden évben 3—5 tanuló végzi el a katonai főiskolát.

Több végzett tanulóink mérnökként, tanárként, laboránsként jelenleg iskolánk dolgozója vagy óraadó a technikusminősítő tanfolyamunkon. Így együtt dolgozni volt diákjainkkal — pedagógiai sikerélményt jelent.

A gimnáziumi korszakban természetes volt, hogy érettségizett diákjaink az élet legkülönbözőbb munkaterületein helyezkedtek el. Annál feltűnőbb, ha a volt PÁGISZ-os diákok szakképzettségüktől eltérő életpályán érnek el szép eredményeket. Van köztük költő, újságíró, riporter, régész, több jogász, nemzetközi versenyeken

szereplő rádiós, fotós, olimpiai helyezett, országos válogatott sportoló, Rába ETO-s focista, pedagógus és mérnök.

Az iskolában folyó oktatás színvonalát jelzi az a tény is, hogy mind több általános iskolás szándékozik nálunk továbbtanulni, s válogathatunk, sőt válogatnunk kell a jelentkezőkből. Az évenkénti „nyílt nap”-on sokak előtt válik csábítóvá a PÁGISZ.

Az oktatás-nevelés érdekében a család és az iskola harmonikus kapcsolatát alakítottuk ki.

Formái: a családlátogatások, a szülői értekezletek, a fogadóórák, az ifjúságfelelős munkája.

Az iskolavezetés a szülői munkaközösség választmányával évenként négy ülésen beszél meg a gondokat, s kölcsönösen tájékoztatják egymást. A szülők az iskolai rendezvényeken (bál, szalagavató, ballagás, pedagógusnap) vállalnak feladatokat. Mindig azonosulnak az iskola célkitűzéseivel, szívesen fogadják a tanácsokat, támogatják törekvéseinket. Kiemelkedően jó volt a szm és az iskola tantestületének együttműködése a Pattantyús-émlékünnepély szervezésében, rendezésében. (Pénzmegajánlással is segítette az szm az iskolát, hogy méltóképpen megünnepehesse a névadó születésének 100. évfordulóját.)

1970-től a következő szülői munkaközösségi vezetők járultak hozzá az iskola és a család gyümölcsöző kapcsolatának kialakításához: Bartos László, Koppi János, Tamási Jánosné, Nyári Ernő, Haszonits Gáborné, Lipi Lászlóné, Kispál László

A szakmai képzés története

Az 1950-es évek végén az oktatáspolitikai elképzelés az volt, hogy azokban a középiskolákban, amelyek korábban csak humán, illetve reál műveltséget adtak, általánossá kell tenni a fizikai munkára nevelést. Ennek az elképzelésnek a szellemében vezették be az oktatásról szóló 1961. évi III. törvény alapján a gimnáziumokban a szakmai előképzést, amit a hivatalos zsargon is politechnikának nevezett. A szakmai előképzés bevezetésétől az oktatási kormányzat egyrészt a „sima” gimnáziumi érettségivel rendelkezők fizikai pályára irányítását, másrészt olyan személyiségjegyek kialakítását várta, mint a fegyelem (munkafegyelem), szervezőkészség (munkaszervezés), stb.

A szakmai előképzés a gyakorlatban azt jelentette, hogy a gimnáziumi tanulók a hatnapos tanítási hétből egy napon valamilyen szakma vagy foglalkozás alapjait sajátították el. Így kapta ez a képzés — a fentiek mellett — az 5+1-es oktatási forma elnevezést is.

A gimnáziumok kezdetben a választható szakterületek bő skáláját kínálták a tanulóknak, elsősorban a helyi adottságoktól függően. Győrben volt lakatos, esztergályos, villanyszerelő, asztalos, laboráns, műszaki rajzoló, műszerész, textilipari, stb. szakmai előképzés, függetlenül a tanulók nemek szerinti megoszlásától.

A másik lényeges oktatáspolitikai koncepció szerint egyes szakmákban, amelyekben addig csak szakmunkásképzés folyt, a korábbinál magasabb szakmai képzést kellett biztosítani úgy, hogy közben az általános műveltséget is növelni lehessen. Ennek az elképzelésnek a megvalósításához a meglévő szakmunkásképző intézményrendszer mellett új iskolatípust kellett kialakítani. Ezt az új iskolatípust is a fent már idézett 1961. évi III. törvény hívta életre, szakközépiskola néven.

A szakközépiskolák többféle forrásból szerveződhattak a 60-as években. Teljesen új intézmény létrehozásával, gimnáziumok mellett, vagy gimnáziumok átszervezésével, és végül technikumból, melyeket az 1965. évi 24. számú törvényerejű rendelet szerint az 1966-67. tanévtől fokozatosan szakközépiskolává kellett átalakítani.

A fentiek szerint kézenfekvő volt, hogy az 1963-64. tanévben indult gimnáziumot szakközépiskolává szervezzék át.

Az első szakközépiskolai osztályokat az 1966-67. tanévre iskolázták be, már a jelenlegi helyen, a Gárdonyi Géza utca 10. szám alatt.

Négy első osztály indult. Két osztály a villamosipari szakon, a 625-ös szakmaszámú villanyszerelő szakmában, és ugyancsak két osztály az autóműszaki szakon, az 512-es szakmaszámú autószerelő szakmában.

A szakmai oktatáshoz szükséges tárgyi és személyi feltételeket fokozatosan, az osztályok felmenő rendszere által diktált ütem szerint kellett biztosítani.

Az első szakközépiskolai osztályok beiskolázásával egy időben kezdték építeni a tanműhelyeket (1966. július). Ezért az első évben a tanulók a Révai Miklós Gimnázium és Szakközépiskola Bajcsy-Zsilinszky utcai lakatos műhelyébe jártak kézi forgácsoló gyakorlatra. Az első gyakorlati oktatók Albrecht István, László Antal, Lőrinc István és Nemes Alajos voltak.

A szakmai gyakorlatok beindításával párhuzamosan a szakmai elméleti tantárgyak tanítását is szervezni kellett. Ehhez is, csakúgy mint a gyakorlati képzéshez részben üzemekből, részben a Révaiban kifutó villanyszerelő képzésből kerültek az új intézményhez a műszaki oktatók.

Az első villanyszerelő-tanulók (1968)

A tanműhely épületét 1967. szeptemberére adták át az építők. A földszinten az autószerelők kaptak helyet, erre szolgált a két nagykapus bejárat az udvar felől. Az első emeleten nyertek elhelyezést a lakatos-műhelyek, míg a második emeletre tervezték a villanyszerelők gyakorlóhelyeit. A földszinten egy, az első- és második emeleten két-két nagyméretű tanműhely volt teljesen üresen. Az oktatás beindításához minimális berendezésre, eszközökre, munkaasztalokra, szerszámokra volt szükség. (Ezért az ünnepélyes átadás csak 1968. március 6-án volt!)

Ennek az előteremtéséről mindeki saját maga gondoskodott, nagyrészt üzemi kapcsolatok révén. A tanműhelyek beindításában Máté Olivér műhelyfőnök, Albrecht István, Erdélyi Bálint, László Antal, Lőrinc István, Magyar Tibor, Menyhárt Károly, Nagy Imre, Nagy László, Nemes Alajos és Temesi Mihály működtek közre. A vállalatok közül pedig: az ÉDÁSZ, a Vagongyár, az ÉPFU, a MEZŐGÉP és a GYÁÉV adták a legtöbb segítséget a szakmai oktatás tárgyi feltételeinek biztosításához.

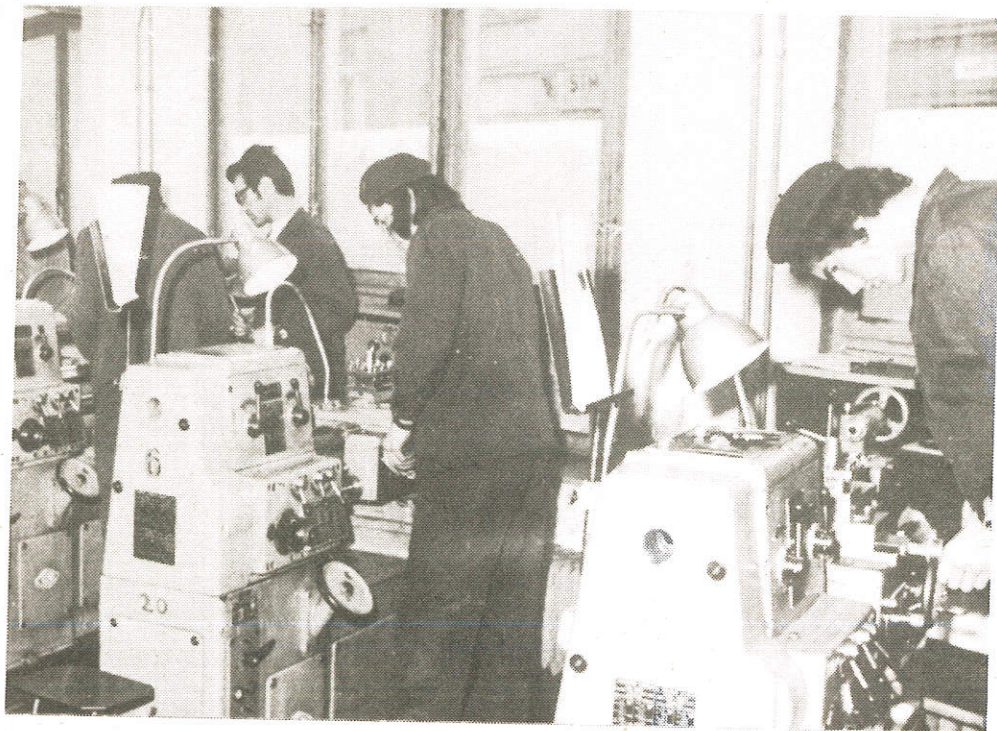
Az indulást a berendezés teljes hiánya mellett olyan gondok is nehezítették, hogy a tervezett meleglevegős fűtés nem vált be, nem volt öltözője, mosdója és raktára a tanműhelynek. A kezdeti nehézségeket leküzdve — néhány év alatt — a nagyon lelkiismeretes, fiatal oktatógárda megteremtette a szakmai képzés elfogadható feltételeit. Meg kell jegyezni, hogy ennek az új intézménynek nemcsak önmaga harcát kellett megvívnia az oktatásért, hanem a szakközépiskoláért is kellett küzdenie a vállalati kétkedőkkel szemben. Ilyen, magas műszaki ismereteket és viszonylag nagy általános műveltséget nyújtó iskola a szakemberképzésben eddig Magyarországon nem volt. Az ipari üzemek az alacsony óraszám miatt voltak bizalmatlanok az új képzési formával szemben, mondván, hogy az itt képzett embereket nem tudják majd úgy alkalmazni, mint a szakmunkásképzőből kikerültek. A szakmai gyakorlatok órászáma ebben az intézményben a felét sem érte el a szakmunkásképző intézetekénél. A másik terület, amit szintén meg kellett nyerni a szakközépiskola intézményrendszernek, a közvélemény volt. A szülők is tanácstalanok voltak az új középfokú intézménnyel szemben, hisz ennek az oktatásnak, és konkrétan ennek az iskolának nem volt múltja, „ajánló levele”. Az első években beiskolázott tanulók olyan úton indultak, amelynek minden szakaszát közösen kellett járhatóvá taposni.

Az utolsó gimnáziumi osztályok az 1968-69. tanév végén érettségiztek. Ezzel a Gárdonyi Géza utcai iskola teljes egészében szakközépiskolává vált.

Az ezt követő tanév az újabb névváltozás mellett a szakmai képzés szempontjából is hozott változást. Az autóműszaki szak átkerült a Bercsényi Miklós Szakközépiskolába, míg itt az 1969-70. tanévre általános gépész szakra iskoláztak be két osztályt. Ez a változás újból mozgalmassá tette az elkövetkező éveket. Miközben az autószerelő osztályok folyamatosan kimentek, (az utolsó osztályok 1972-ben érettségiztek), az általános gépész osztályok elérték a negyedik évfolyamot. A tanműhelyeket az új képzési szaknak megfelelő berendezésekkel kellett felszerelni.

Közben a műhely vezetésében is változást következett be, 1969 szeptemberétől Mentés Lajos lett a műhelyfőnök. Az átszervezés már az ő irányítása alatt folyt. Ekkor alakították ki — Albrecht István és Nemes Alajos vezetésével — a földszinti gépi forgácsoló műhelyeket (1971.). Ez a jelenleg is meglévő eszteregályos műhelyből és egy — azóta felszámolt — vegyes forgácsoló műhelyből állt.

A villamos szakterületen ebben az időszakban nem zavarták ilyen átszervezések. A második emeleti tanműhelyeket az ott tanítók egyre célszerűbb berendezések építésével tették alkalmassá a tantervi követelmények mind teljesebb megvalósítására. A villamos szakterületen Erdélyi Bálint, Menyhárt Károly, Nagy Imre, és Nagy László alakították ki az első tanműhelyeket. A tanműhely üzemeltetése — harminckét tanuló csoport munkáját kellett biztosítani — jól felszerelt raktárt és állandó ügyintézőt, anyagbeszerzőt igényelt. A korábbi „csináld és intézd magad” állapot már nem volt

Gépi forgácsoló tanműhely

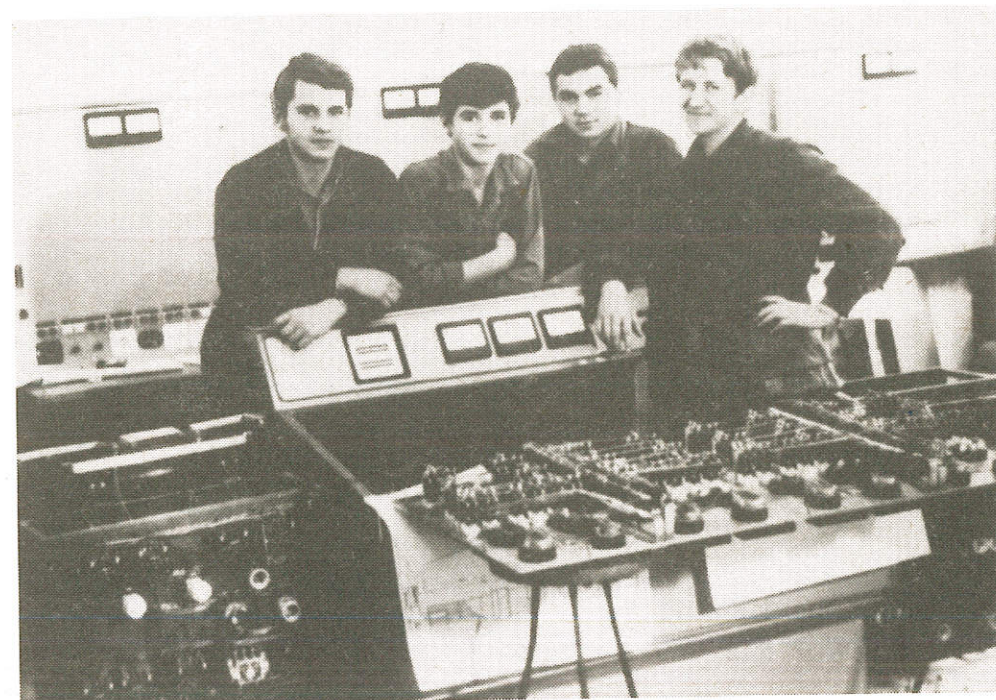
tartható tovább. Ezért 1971-től Herold Ferencné személyében ügyintéző-anyagbeszerzőt kapott a tanműhely, aki ebben az intézményben az első ilyen alkalmazott volt. Alkalmazását az is indokolta, hogy 1970-től kezdve a tanulók a gyakorlati foglalkozások keretén belül bér munkát is végeztek. Ez az első évben mintegy negyvenezer forint bevételt jelentett. (Összehasonlításképpen: az 1984. évi rekordbevétel nyolcszázhetven-ezer forint volt).

Az 1971-72. tanév a villamos képzésben is változást hozott. Az eddigi 625 szakmászamú villanyszerelő szakma helyett villamosenergia-ipari szakon indult ettől az évtől kezdve két osztály. Ez a képzés módszerében is és tartalmában is új követelményeket támasztott a műszaki oktatással szemben. A szakmai elméletben új tantárgyak, a szakmai gyakorlatban új témák jelentek meg.

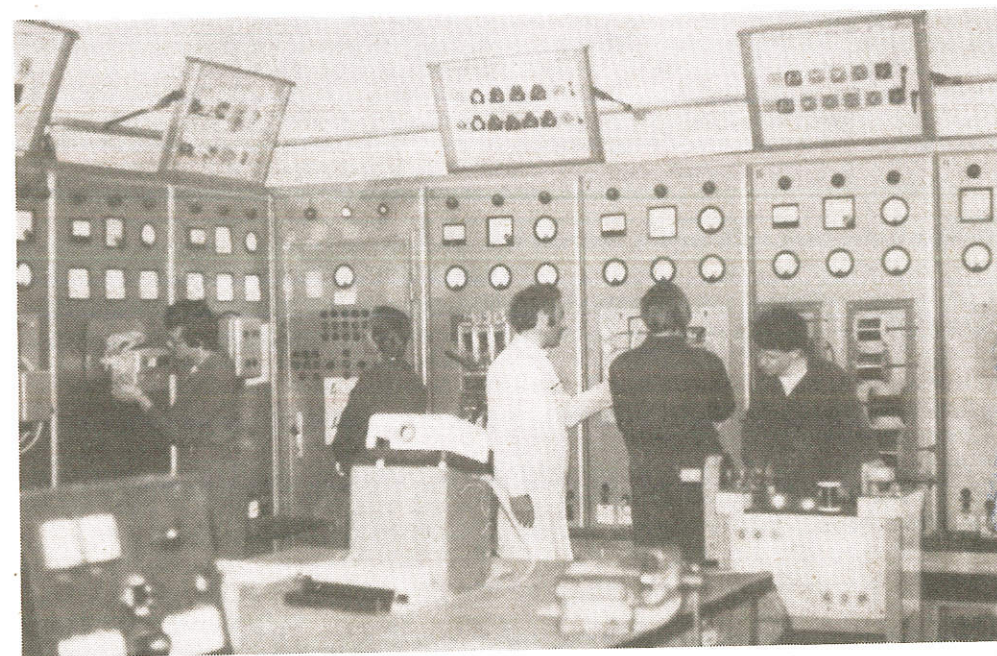
Ugyanakkor a korábbi egységes képzésről a szakmacsoportos képzésre kellett áttérni. Ezek az igények főleg a gyakorlatok átszervezését tették szükségessé.

A gyakorlati foglalkozások osztályonként három csoportban szerveződtek (10-12 tanuló), így a korábbi tanműhelyszám kevésnek bizonyult. A 16-18 tanulóra méretezett tanműhelyeket — ahol erre lehetőség volt — felelni kellett, hogy a több csoportnak gyakorlóhelyet lehessen biztosítani. A jelenleg is meglévő megoldás a 70-es évek elején alakult ki úgy, hogy az egyes műhelyek megnevezésüket a képzési feladat alapján kapták.

Eszerint kézi- és gépi forgácsoló, hegesztő, kábel- és légvezeték szerelő, műszerész, belső- és kapcsolóberendezés szerelő tanműhely alakult. A tartalmi változást az jelentette, hogy egyes témák nagyobb mélységben — ennek következtében több óraszámban, komolyabb eszközigénnyel — jelentkeztek. Ezek közül először a villamos

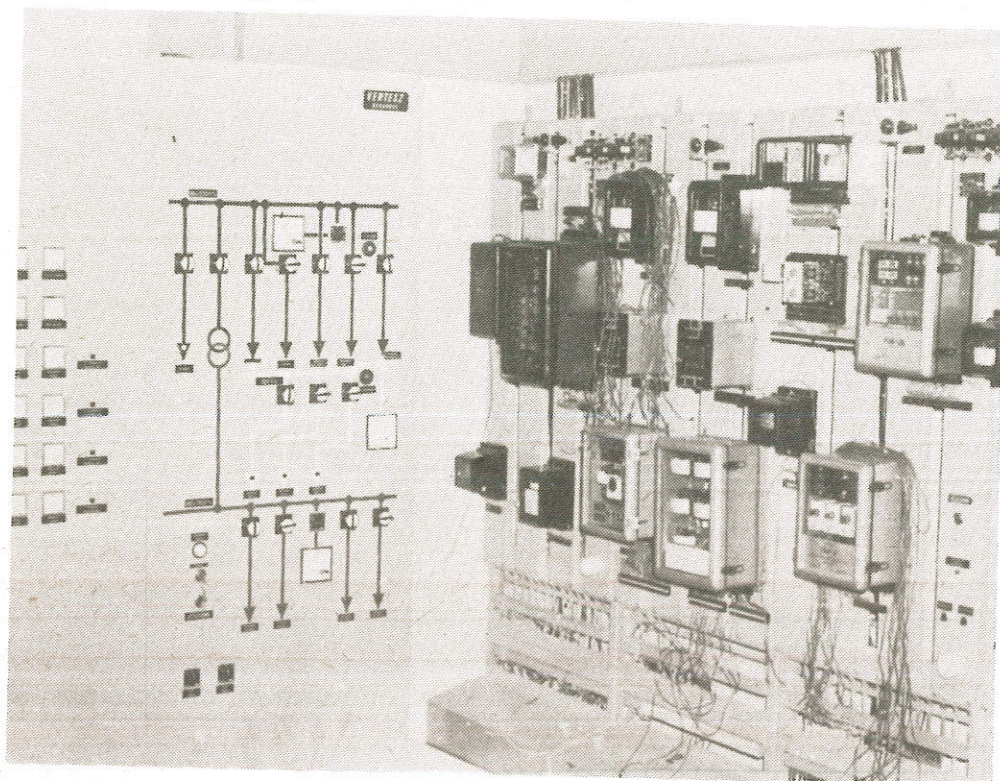
Villanyszerelő tanműhely (1971.)

Kapcsolóberendezés-szerelő tanműhely

gépek mérését sikerült megoldani. A villamos gép laboratórium 1975 szeptemberére készült el, teljesen házilag kivitelezésben, Kovács Károly és Erdélyi Bálint közreműködésével.

Új, ezideig megoldatlan oktatási feladat volt a villamos rendszerek védelmének és automatikájának gyakorlata és mérése is. Az első lépést az iskolavezetés ennek a problémának megoldására 1977-ben tette meg, amikor a VERESZ Vállalattal együttműködési megállapodást kötött.

Védelmek és automatika-szerelő tanműhely

Az együttműködés eredményeként 1980 szeptemberére elkészült a védelmek és automatika tanműhely, amely a témán belül a méréseket is szolgálja. Ezzel párhuzamosan történt — és szintén 1980 szeptemberére lett kész — az általános laboratórium és a műszerész tanműhely építése. Ez utóbbiak közül a laboratórium Havasi János, a műszerész műhely Menyhárt Károly, az automatika műhely Kuti József és Erdélyi Bálint irányításával készült.

Közben az 1973-74-es tanévtől három osztály indult az első évfolyamon. Ezt az iskola tantermi adottságai indokolták és az a cél, hogy az eredményesebb oktatás érdekében az 1974-75. tanévtől az oktatás szaktantermi rendszer szerint folyjon tovább. Ehhez, a már meglévő oktatástechnikai eszközök mellé újabbakat kellett beszerezni. A szakmai elmélet — az alapozó szaktárgyak oktatását szolgáló szaktantermek mellett — két szaktantermet kapott. Műszaki- és szakrajz, villamos művek és gépek szaktantermet. Ezek mindegyikében már a kezdet-kezdetén volt írásvetítő és diavetítő, illetve a villamos előadóban filmvetítő.

Az 1970-es években dinamikus fejlődés jellemezte a műszaki területet. A korábbi évek szűkös anyagi lehetősége után, központi ellátmányból épültek a laboratóriumok és a műhelyek, és jelentős összeget tudott fordítani az intézmény olyan beszerzésekre, mint például a műszerpark gyarapítása, készülék-állomány növelése.

A tanműhely vezetése 1975-től annyiban változott, hogy Mentés Lajos műhelyfőnök mellett Erdélyi Bálint gyakorlati oktatásvezető vette át a villamos szakterület irányítását.

Az általános gépész képzés 1978-ig tartott. Az 1978-79. tanévtől — szakmunkás-képzési céllal — 505-2 szakmaszámú épületvillamossági szerelő osztály indult az általános gépész osztály helyett.

Ezzel a változással a Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskolában tisztán villamos képzés alakult ki.

Az új képzési forma a szakmai gyakorlatokat — amennyiben a feltételek az üzemekben jobbak — az üzemek területére utalta. Hogy ennek a feltételnek az intézmény eleget tudjon tenni, három, építőipari tevékenységet folytató vállalattal szocialista együttműködési szerződést kötött. Ezek a Győr Megyei Állami Építőipari, a Tanácsai Építőipari és a Villanszerelőipari Vállalat voltak. Ebben a képzési formában — az eredeti elképzelés szerint — a harmadik és negyedik évfolyamos tanulók vállalati munkahelyeken, termelő munkában dolgoztak.

Közben a tanműhely épületének földszintjét 1976-ban az új igényeknek megfelelően alakították át. Itt nyert elhelyezést a kéziraktár, egy hegesztő- és egy villanszerelő műhely, valamint a karbantartó műhely. A műhely technikai személyzete 1973-ban raktárossal, 1976-ban anyagbeszerzővel, 1981-ben lakatos, 1982-ben villanszerelő karbantartóval gyarapodott.

A szakmai elmélet terén a minőségi változást az iskolaépület 1981-ben befejezett felújítása és emeletráépítése jelentette. A többi szakterülettel együtt a szakmai elmélet is új, korszerűen felszerelt szakelőadókát vehetett birtokba, külön szertárakkal és szemléltető anyaggal. Ezen korszerűsítés és a korábbi évek során végzett fejlesztő munka eredményeként az intézet az 1985-86. tanévtől kezdve műszaki szakközépiskola lett. Az intézmény megkapta a jogot arra, hogy ötödik évfolyam szervezésével — nappali képzés keretei között — technikusképzést képezzen. A technikusképzés feltételeinek megteremtése 1985-től folyamatosan tart. A számítástechnikai szaktanterem, a videorendszer kiépítése — Lőrinc István vezetésével — már az új igények kielégítését szolgálja.

A 1987-88. tanévben újból négy osztály indult. Ebből két osztály a technikusági ágon, egy osztály a villanszerelő szakmában, egy osztály pedig az irányítástechnikai műszerész szakmában kap szakmai képzést.

Az intézet fennállásának 25 éve alatt 64 szakközépiskolai osztály hagyta el az iskolát. Ebből 6 autószerelő, 10 villanszerelő, 13 általános gépész, 28 villamosenergiaipari szakot végzett és 7 épületvillamossági szerelő osztály volt. (1988. júniusig).

Ez mintegy 1900 végzett szakembert jelent.

Emellett jelentős azoknak a száma, akik esti vagy levelező képzés keretei között, vagy különféle tanfolyamokon végeztek az intézményben.

1969 óta van felnőttoktatás. Kezdetben technikum volt, majd szakközépiskolai képzés lett.

Technikusminősítő tanfolyam 1973 óta működik. Évente átlagosan 30 felnőtt szerez technikus oklevelet az iskolában.

Kulturális életünk

Szakközépiskolánkban az oktatás és nevelés területén minden lehetőséget megragadtunk az évek folyamán a kultúra értékeinek megismertetésére, a művelődési igény

nyek felkeltésére, az ízlésformálásra. Kulturálódásra kötelezett bennünket a közművelődési törvény is. Felhasználtuk azokat a lehetőségeket, amelyeket Győr város művelődési intézményei nyújtanak, és azokat az alkalmakat is, amelyeket egy-egy évforduló terem (nemzeti és mozgalmi ünnepek, nagy emberek életének évfordulói).

1975 óta intézményesen gondoskodunk diákságunk művelődéséről. Közös mozi-, színház-, és hangverseny-látogatásokat szervezünk. Így közös élmények során ismerkedhetnek meg tanulóink az emberi kultúra értékes alkotásaival, sajátíthatják el a kulturált közösségi magatartás formáit és szokásait. Az utóbbi 12 évben évenként 4-4 színházi és zenei előadásra, 2 mozilátogatásra kötöttünk szerződést, s a költségek felét az iskola fizeti a kulturális alapról. Kisebb és kötetlenebb programokat (múzeum-, képcsarnok-látogatás) az egyes osztályok és alapszervezetek terveznek osztályfőnöki órákon vagy délután.

Az iskola kulturális rendezvényeit, programját közművelődési felelősként 1976-tól Székér Sarolta tanárnő fogja össze.

A kulturális élet szervezésében sajátos és fontos szerepe van a könyvtárnak, amelynek fejlesztése, fejlődése párhuzamosan haladt az iskola fejlődésével. Ezt legszembetűnőbben a következő adatok bizonyítják. 1966-ban 2118 könyv volt a könyvtárnak, jelen tanévben pedig 10000 könyv és 1000 — különböző típusú — oktatási segédlet (szabvány, lemez, dia) alkotja állományát. Az iskola vezetése — a lehetőségekhez képest — nagy erőfeszítéseket tett a könyvtár működési feltételeinek javítására. Kicserélték a régi, elavult berendezést, 1976-ban szabadpolcos rendszerűvé alakították át a könyvtárat, 1977-től pedig függetlenített könyvtárossá, Kecskés Attilánéra bízta a vezetését.

Ezen intézkedések eredményeként a tanárok és a tanulók munkájukhoz egyre több segítséget kaptak a könyvtártól. A könyvtáros gyakran hívja fel a kollégák és a diákok figyelmét az új könyvekre, irodalmat ajánl az egyes nevelési és oktatási témákhoz. Könyvtári és könyvtárhasználati órákon nyújt segítséget a tanulóknak ahhoz, hogy megismerjék a szakkönyvek használatának helyes módját, kiigazodjanak a nagyobb könyvtárak rendjében is.

Aktív szerepet játszik a könyvtáros az iskolai pályázatok szervezésében, segíti a különböző versenyekre készülő és a Kisfaludy Napokra valamilyen témában pályaműveket készítő tanulókat. A könyvtári munka jelentős eseményei közé tartoznak az irodalmi előadások és az író-olvasó találkozók.

A Pattantyús-Á. Géza Ipari Szakközépiskola kulturális életének fejlődését időrendben a következő események, irodalmi és művészeti rendezvények, megemlékezések jelzik 1970-től 1987-ig.

1970—71 Győr város alapításának 700. évfordulóján a szülőföld értékeinek, történetének megismerésére mozgósítottuk a tanulókat.

1971—72 Az irodalmi érdeklődésű tanulókat az 1970-ben alakult Kassák-kör vonzotta magához, amely Kassák Kollégium néven egész sor költőt nevelt ki, összefogva Győrött a művészet iránt fogékony fiatalokat.

Iskolánk tanulói közül: Kund Tibor, Németh István, Kiss István, Herceg Árpád nevét örökölték meg a kollégium naplója. Kund Tibor verseit a Szeplőtelen ének c. (Kormos István által szerkesztett) antológia jelentette meg 1976-ban. Herceg Árpád újságíró lett és önálló kötete jelent meg 1984-ben Szobánk falára címmel. Az 1970-es években a Kisfaludy Napokon és a Helikon Ünnepeken tűnt ki. A Kisfaludy Napok kulturális seregszemléjén tanulóink eredménye: 2 arany, 4 ezüst, 3 bronz. Szerzői: Gyökeres László, Kiss László, Borbély Sándor, Leszlauer Ernő, Nagy Tibor, Kund Tibor és Weisz István.

1972—73 Petőfi születésének 150. évfordulója köré csoportosultak a kulturális rendezvények. Irodalmi, versmondó és dekorációs verseny indult. Versmondóink az Arrabona Művészeti Együttesben szerepeltek Borbély Sándor, Leszlauer Ernő, Kiss László és Horváth János. A Kisfaludy Napokon növelték a nyertesek számát 3 arany, 1 ezüst eredménnyel.

1973—74 Kisfaludy Napok eredménye: 2 arany, 2 ezüst, 3 bronz. Szerzői: Borbély Sándor, Kiss István, Leszlauer Ernő, Mészáros Gyula, Koller Ernő, Kund Péter, Oláh Tamás, Erdélyi János, Gőbölös Zoltán, Szabó Péter.

1974—75 A közművelődési pártbizottság nyomán kísérleteket tettünk a műveltség fellendítésére, rendhagyó irodalmi órák, TIT-előadások, közös kulturális rendezvények szervezésével.

1975—76 A szabadpolcos iskolai könyvtár birtokbavétele után Sánta Ferencel rendeztünk író-olvasó találkozót. Javult a klub és az iskolarádió programja (Praznovszky András tanár közreműködésével).

1976—77 Csak a közös 4 színház- és mozi-, valamint 1 hangverseny-látogatás valósult meg, és Drávai Miklós szerzett 1 aranyérmet a Kisfaludy Napokon.

1977—78 Fellendült a könyvtári élet, a függetlenített könyvtáros munkába állása után. Rendhagyó irodalmi, művészeti órákat tartott, megnőtt az olvasás iránti érdeklődés.

Ady Endre születésének 100. évfordulóján és az októberi forradalom 60. évfordulóján irodalmi kiállítás készült.

1978—79 Egész sor évforduló megünneplése jelentett művelődési élményt is (KMP, KIMSZ, Tanácsköztársaság 60. évfordulója). Lev Tolsztoj és Móra Ferenc évfordulóira kiállítással emlékeztünk. Móricz Zsigmond jelentőségének

Vendégünk: Mórincz Virág

- méltatására leányát, Mórícz Virágot hívtuk vendégül. A könyvtár vendége volt ebben az évben Pataky-Rácz Zoltán győri író is. A könyvtár közreműködésével az iskolai pályázatok meghirdetése is ekkor indult.
- A Kisfaludy Napokon újra indultak tanulóink. Eredményük: 2 ezüst, 1 bronz (Bán Péter, Takács Zoltán és Kaszás László).
- 1979—80 Az iskola felújítása visszavetette 2-3 évre a fellendülő kulturális életet. Csak irodalmi szakköri keretben volt vendég Herceg Árpád, a költővé lett tanítvány. A felszabadulás évfordulójára történelmi-politikai vetélkedőt szerveztünk. A Kisfaludy Napok eredménye: 1 arany, 2 ezüst, 2 bronz (Sárovcics Attila, Ott Attila, Weisz János, Gőbölös Gábor).
- 1980—81 A NOSZF évfordulóján szavalóverseny mozgósította a Pattantyús iskola fiait és a Zrínyi Ilona Gimnázium lányait. Író-olvasó találkozót szerveztünk Baranyi Ferenc költővel és Szapudy András íróval. A Kisfaludy Napok eredménye: 1 bronz, Gibicz József szerezte.
- 1981—82 Találkozót rendezett a könyvtár három első kötetes győri költővel: Borbély Jánossal, Pátkai Tivadarral és Villányi Lászlóval. A Kisfaludy Napok eredménye: 1 arany, 1 ezüst, 2 bronz. Szerzőik: Kőnig Tibor (2 díjat is hozott), Ősze Zoltán és Gibicz József.
- 1982—83 Szavalóversenyt rendeztünk Arany János halálának 100. évfordulóján, 20 tanuló indult. A klubban Kodály-zenei műveltségi verseny volt és előadás (Mónus Imre). Az iskola története folyamán először került megyei döntőbe tanulónk az Édes anyanyelvünk versenyében. (Kőnig Tibor IV. helyezése). A könyvtárban a győri munkásköltőkkel találkoztak az érdeklődők (Erdélyi Jánoson, iskolánk volt tanulója kívül vendégünk volt Németh István, Réti-Csonka László, Zugó Róbert és Zsádányi Dezső). A Kisfaludy Napokon a 20 éves évforduló alkalmából a többéves eredményes felkészítésért Kecskés Attiláné könyvtáros Kisfaludy Emlékérmet kapott. A 4 arany és 3 ezüst szerzői: Ősze Zoltán, Fülöp Péter (két díjat kapott), Orbán Árpád, Sárközi László, Borbély Zsolt (országos ezüst díjat is kapott).
- 1983—84 A könyvtárban Babits-megemlékezést és szavalóversenyt rendeztünk, a számítógépek történetéről előadás volt. A Kisfaludy Napokon szép eredmény született: 3 arany, 4 ezüst, 2 bronz. Szerzőik: Ábrahám Zsolt, Bakonyi Zsolt, Lengyel Gábor, Bakó Péter, Parádi János, Sárközi István, Szigetvári Richárd, Orbán Árpád és Pócze Sándor. Először jelent meg a PÁGISZ Híradó nevű iskolai újságunk Jankovich Nándor kezdeményezésével és szervezésével. A diáknapi és a felszabadulás 40. évfordulójának ünnepi programja sok kulturális rendezvényt tartalmazott. A költészet napján ünnepi műsort szerveztünk, vendégünk volt Czine Mihály és a „Helikon együttes”. A Kisfaludy Napon iskolánk pályázói adták a megyei pályaművek 70 %-át. Eredményeink: 3 arany, 7 ezüst, 6 bronz. Szerzőik: Bakó Péter, Hajnal Gábor, Léránt Attila, Borbély Zsolt, Bordács Péter, Krokker András, Alföldi Zoltán, Végh Károly, Paár András, Len-

- gyel Gábor, Pócze Sándor, Bakonyi Zsolt, Lengyel István, Vizlendvai Csaba, Horváth Dezső, Lendvai Fidél, Kovács Sándor. Pályázóink 3 országos ezüstöt és 1 bronz díjat is nyertek.
- 1985—86 A központilag szervezett színházi, zenei, mozielőadásokon kívül minden kulturális rendezvényünk a Pattantyús-évforduló köré sűrűsödött össze. A Kisfaludy Napok eredménye ez évben 4 arany, 1 ezüst, 1 bronz. Szerzői: Vizlendvai Csaba, Nemes László, Szakács Gábor, Szilbek Tamás, Horváth Dezső és Pócze Sándor; Bordács Péter és Hegedüs József.
- 1986—87 Tehetségkutató szavalóversenyt rendeztünk. A Kisfaludy Napokon 3 arany, 3 bronz jutott iskolánknak. Szerzőik: Dénes Péter és Hegyi Károly szakmai dolgozat, Paár András, Vizlendvai Csaba (az országos néprajzi ifjúsági kiállításon is képviselte Győr-Sopron megyét), Vadász Csaba, Koppi Péter és Egri Zsolt.
- 1987—88 A tanév első felének kulturális rendezvényei közül kiemelkedik a november 7-e tiszteletére rendezett ifjúsági napunk programsorozata. Ennek érdekes színfoltja volt a Fiatal írók, költők alkotókörének vendégül látása az iskolai könyvtárban (Erdélyi János, Puter János, Réti-Csonka László, Zsádányi Dezső és Nagy Zita mutatkoztak be műveikkel tanulóinknak). A Pattantyús-Á. Géza Ipari Szakközépiskola kulturális életének eredményei között tartjuk nyilván az ifjúság fórumait is: az iskolarádiót és az iskolaújságot, amelyek rendszeresen — bár változó színvonalon — tájékoztatnak az iskola fontos eseményeiről, sikereiről.

Sport

Az iskola 25 éves történetében a sportnak, a testedzésnek mindig komoly szerepe volt. A mostoha körülmények ellenére már az első években atlétika- és röplabdaszakosztály működött az iskolában: az előbbi Tóth István, az utóbbi pedig Harnisch László vezetésével.

Az iskolai szakosztályokban tevékenykedő tanulók mellett voltak olyan diákjaink is, akik más sportágakban, különböző egyesületekben sportoltak, és országos hírnévig jutottak. A gimnáziumi évekből Harangi Rita kosárlabdázó és Zuber Titusz kézilabdázó nevét említjük. Szólás Nándor tornász pedig az első szakközépiskolás évfolyam tanulója volt. Egykori diákjaink közül a sport terén a legszebb eredményekkel kétségtelenül Joós István büszkélkedhet, aki a moszkvai olimpián kajak kettesben ezüstérmet szerzett, és ugyanebben a versenyszámban világ bajnoki második helyezése is van. Jakab Tamás kenus I.B.V. negyedik helyezett, és az Universiadén is képviselte hazánkat.

Az 1970-es évek közepétől fokozatosan javultak a testnevelés és a sport feltételei iskolánkban. Az udvar lebetonozásával, a torna- és az edzőterem kialakításával, az iskolai sportpálya átadásával lehetőség nyílt arra, hogy a testnevelésórákat a saját létesítményeinkben tarthassuk, és újabb szakosztályokat is működtethessünk. Labdarúgó-, kosárlabda-, majd kézilabdaszakosztály indult az iskolában. Labdarúgócsapatunk a középiskolás kupában a nyolc közé jutott, amikor Szabó Ottó, a RÁBA ETO játékosa is a mi tanulóink volt.

Az atlétikai szakosztály eredményes munkáját bizonyítja, hogy tanulóink az országos középiskolai bajnokságokon több értékes helyezést értek el.

1971—72-ben az iskolai gátfutó csapat 16-26 másodperces idővel második helyezett lett, eredményük rövid ideig országos középiskolás csúcsnak számított. A csapat tagjai Horváth Tivadar, Kató László, Schuller László, Szabó Ambrus, Gábor Ferenc és Stefanits Gyula voltak. Ugyanezen a versenyen Pászli András magasugrásban ötödik lett.

Tata (1973)

1973-ban a Szombathelyen rendezett döntőben az iskolák közötti pontversenyben a 6. helyen végeztek tanulóink. Németh Vince 100 és 200 méteren, Virágh Imre 1500 méteren, Szabó Ernő kalapácsvetésben szerzett dobogós helyezést, a magasugró-csapat és a 4×1500 méteres váltó pedig negyedik lett.

1982-ben ismét a gátfutócsapat szerepelt a legeredményesebben. Megnyerte a területi bajnokságot, az országos döntőben pedig 4. helyezést ért el, az iskolai csúcsot 16,24 másodpercről 16,19 másodpercre javította. Kmeczik Gábor, Horváth Tibor, Budai László, Nagy Károly és Freimann Gábor voltak a csapatnak a tagjai.

1984-ben a gátfutócsapat újból országos negyedik helyet szerzett.

A szakosztályokban végzett munka mellett a tömegsport szervezésére is nagy gondot fordítottunk. Különböző sportágakban szerveztünk az osztályok részére házi-bajnokságot, hogy a rendszeresen nem sportoló tanulók is szereplési lehetőséghez jussanak.

Az Edzett Ifjúságért és más címen indított akciók tanulóink többségét mozgósították. Ennek bizonyítására említjük a következő adatokat: 1976-ban 45 arany-, 108 ezüst-, 164 bronzjelvényt, 1977-ben pedig 140 arany-, 93 ezüst- és 102 bronzjelvényt szereztek tanulóink.

Az Összetett Honvédelmi Versenyeken a korábbi években Vida Ferenc és Virágh Imre, a legutóbbi időben pedig Eisenberger Gábor képviselték legeredményesebben az iskolát.

Az iskolai sport sajátos, általában 30-50 főt mozgósító területe a turisztika, amelynek szervezéséről a szintén szakosztályként működő Országjáró Diákok Köre gondoskodik.

Alaptevékenységei közül kiemelkedik a kirándulások, túrák szervezése mellett az iskolai honvédelmi napok programjának előkészítése. 1975—1982-ig népszerű eseménye volt iskolánknak a Fegyveres erők napjára rendezett bakonyi honvédelmi és sportnap. Turisztikai és honvédelmi feladatok mellett humoros vetélkedők színesítették a programot. Jól érezte itt magát a tanár és a diák egyaránt. 1982-től ezek a programok a költségek emelkedése miatt elmaradtak, illetve a Püspök-erdőbe helyeződtek át.

Az ODK tagjai rendszeresen részt vesznek a tájékoztatósi futóversenyeken. Az F 17 és F 15-ös kategóriában szinte kivétel nélkül mindig van helyezett tanulónk. Népszerűek a természetjáró, akadály- és a városismereti versenyek. Az ODOT-versenyeken tanulóink becsülettel helytállnak, és 10-15 fő rendszeresen eljut az országos találkozóra. (Tata, Nyíregyháza, Kecskemét, Miskolc, Sopron, Salgótarján, Kiliánteleg, Velence és Miskolc voltak a találkozók színhelyei.) 1980-tól fokozatosan sikerült beszerezni a sífelszereléseket. Tanulóink Csehszlovákiában, Ausztriában és Nyúlon élvezhették a tél örömeit.

A megyei KISZ-bizottsággal közös szervezésben két alkalommal az Adriai-tenger partján üdülhettek tanulóink.

Szombathely (1973)

A mozgalmi munka

A mozgalmi munka egyidős az iskolával. Bár kezdetben nem volt meghatározó szerepe a tanulmányi és fegyelmi munkában, mégis fontos szerepet töltött be azzal, hogy mozgósította a tanulókat az iskola épületének átalakítására, a nyári építőtábori munkákra, valamint a város politikai rendezvényein való aktív részvételre. Ilyen rendezvények voltak akkoriban, mint a „Vádoljuk az imperializmust” akció, „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom, valamint a május elsejei felvonulások, a Radnóti-békememoriális, a Ki mit tud? és a Kisfaludy Napok kulturális rendezvényei. Az iskola énekkara Bolla József vezetésével szép eredményeket ért el a keszthelyi „Helikon” ünnepségeken.

A KISZ-tagság önálló kezdeményezésére 1968 őszén a Bajcsy-Zsilinszky út 42. sz. alatt, majd 1970-ben az iskola alagsorában kialakításra került egy pinceklub. Frauhammer Flórián tanuló hatalmas freskója díszítette a főfalat. Színes programok, író-olvasó találkozók és játékok biztosították a jó hangulatot. A KISZ osztályszintű alapszervezetek keretében működött. A mozgalmi munkát a 13 tagú iskolai KISZ-vezetőség irányította, Oláh József, Berend Mihály és Vathy Margit tanácsadó tanárok vezetésével. Az iskola KISZ-titkárai Takács Erzsébet, Németh Péter, majd Tóth László tanulók voltak.

A mozgalmi életben jelentős változást hozott az 1971. évi Ifjúsági Törvény, valamint a KISZ KB 1974-es áprilisi határozata. Ezáltal megnőtt az ifjúsági szervezet jelentősége az iskolában, ami összefügg az intézmény tárgyi és személyi állományának fejlődésével és a nevelési folyamat javulásával. Iskolánk mindent megtett annak érdekében, hogy az említett törvény szellemében nevelje diákságát a marxista világnézetre, a hazafiságra és internacionalizmusra, valamint a közéletiségre. A KISZ, mint a párt ifjúsági szervezete, fő feladatának a tanulók politikai nevelését tekintette. Iskolánkban e téren az évek során változatos képzési formák alakultak ki: a Kilián-körök, az ifjúsági vitakörök és a KISZ-vezetők képzése. A mozgalmi munkára való felkészítés 1970-től vált rendszeressé, nyári KISZ-vezetőképző táborainkban (1970. Kiliántelep, 1971–73. Gyenesdiás, 1975–78. Badacsonylábdí-hegy, 1979–80. Koroncó-Zöldmajor, 1981–86. Csillebérc, 1987. Novákráti). E táborok programját az aktuális feladatok figyelembevételével szerveztük.

A mozgalmi ismeretek elmélyítése mellett megismerhették KISZ-vezetőink a soron következő tanév fő célkitűzéseit, az előadások és viták után pedig mindig jutott idő a szórakozásra is.

Külön említést érdemel, hogy a Marxista Diákkadémiát évente több tanulónk végzi el. Színesedtek politikai rendezvényeink is: KISZ-napok, békenagygyűlések és sok-sok érdekes találkozó, melyek során vendégül láthattuk iskolánkban Háy Bélát, dr. Lakatos Lászlót és dr. Kreiter Máriát, a megyei pártbizottság titkárait, de járt nálunk Lipovecz Iván, a HÉT munkatársa, Pernes Gyula, a Hazafias Népfront titkára, Forgács Sándor, a Kossuth rádió győri tudósítója, valamint Oltványi Tamás, a Magyarország című lap munkatársa is.

A politikai nevelést szolgálják az évente megrendezett, aktuális témákat felölelő politikai vitakörök (Komszomol — KISZ, VIT, felszabadulási, NOSZF évfordulói stb.). A vitakörök kérdéseit Forinda Árpádné tanárnő állítja össze. Az évenként meghirdetett „Ki tud többet a Szovjetunióról?” vitakört Kolontári Gyula tanár szervezi. A megyei elődöntőből tanulónk többször bejutottak a megyei döntőbe is, ahol a középmezőnyben végeztek. 1986-ban Markó Lajos, Horváth Dezső, Tóth Attila és Szeder László IV. b osztályos tanulók csapata eljutott az országos elődöntőbe is.

1977-től 1983-ig az elsős tanulók közéletiségre való nevelését szolgálta az Állampolgári ismeretek című vitakör. Nemes Józsefné tanárnő irányításával tanulónk becsülettel helytálltak a városi és megyei fordulók.

Nagygyűlés az iskola udvarán

Politikai nevelésünk eredményeként több negyedik osztályos KISZ-tagunk párttagsági felvételt nyert: Szenftner László, Buti Imre, Kovács Károly, Kovács Ernő és Fűsi Péter.

Iskolánkban hat alkalommal rendeztünk Diákparlamentet (1972, 1974, 1976, 1978, 1981 és 1984). Az első három még kissé formális volt. A részt vevő diákok a jogok birtokában csak a sérelmeket, hiányosságokat tették szóvá. Az iskola felújítása után a bírálatok száma csökkent, nőtt viszont az építő jellegű javaslatoké.

Az iskolai KISZ-bizottság mellett működő érdekvédelmi munkabizottság előkészítő munkája érezhető volt a parlamentek hangulatán. Mivel a tanulóifjúságot érintő ügyekben mindig figyelembe vették a tanulók véleményét (házirend, szociális segélyek, jutalmazás, büntetés, a tanév rendje stb.), az iskola és a szervezet szociális, politikai stb. intézkedései összhangban álltak a tanulók érdekeivel. Az érdekvédelmi munkában kitűntek: Döbrönte Sándor, Tolnai Ferenc és Fűsi Péter iskolai ODB-titkárok. 1985-től az érdekvédelmi munkát az iskolai Diáktanács végzi. Jelenlegi titkára Gergely Zoltán tanuló. A DT munkáját Kóboriné Nagy Marianna felügyeli, mint diákmozgalmat segítő pedagógus.

Az iskolai KISZ-bizottság mindig fontos politikai feladatnak tekintette a közhasznú munkában való részvételt, valamint az építőtábori mozgósítást. Tanulónk — fegyelmezett munkájuk eredményeként — 1972-től szinte minden évben elnyerték az építőtábori zászlót. Iskolánk többször kapott elismerő oklevelet a tanulók építőtábori

Az igazgatói „expoé”

mozgósításáért a KISZ KB-tól, a társadalmi munkáért (parkosítás, vadaskert, műjé-pálya) pedig a városi tanácstól.

A KISZ tevékenysége és az oktató-nevelő munka iskolánkban szorosan összefonódik. A programok többsége éves periódusokban ismétlődik (mozgalmi, nemzeti ünnepek, KISZ-napok, vetélkedők), más része csak egy-egy tanév jellegzetessége. A „Komplex tanulmányi és szabadidős program” az iskola mozgalmi munkájának gerincét alkotja. Pontrendszer keretében versenyre hívja a KISZ-alapszervezeteket tanulmányi, szakköri és érdeklődési körök, valamint kulturális és sportmunkában. Az első öt helyezett alapszervezet illetve osztály a tanév végén pénzjutalomban részesül.

Az iskolai KISZ-élet legrepresentatívabb eseményei az 1969-től évente megrendezett KISZ-napok. KISZ-napjaink visszatérő eseménye kezdetben a „telefonos” vetélkedő volt, technikai adottságaink bővülésével azonban a hanghoz kép is társult: zártlancú televíziós vetélkedő lett, amely az alsó és felső évfolyamok tanulóit külön mozgósítja egy komplex (politikai-kulturális-játékos) vetélkedő keretében. Ujvári Ilona és Jaudits Pálné tanárnők mellett a humán munkaközösség munkáját dicséri a vetélkedő színvonala.

A szabadidő hasznos eltöltésére többféle lehetőség nyílt iskolánkban. Az iskola felújításával 1981-ben újjászerveződött a PÁGISZ Klub. Tartalmas munkáját színes programok biztosították. Találkozhattak tanulóink Baranyi Ferencel, Czine Mihály-lal, Peterdi Pállal, Nagy Bandó András-sal és dr. Kiczweger Erzsébet iskolaorvossal. A klub keretein belül lehetőség nyílt a nyelvtanulásra is: eszperantó, angol, német és spanyol csoportok indultak. A PÁGISZ diszkók színvonala és jó hírneve pedig más középiskolák tanulóit is vonzza. Az intézmény technikai felszereltségének javulásával lehetőség nyílt film- és videoprogramokra is. Az iskolában folyó klubmunkát mindig

lelkes tanárgárda szervezte. 1970-től Domonkos Emília, Magyar Tibor, Szekér Sarolta és Sárándi Mária klubvezetői munkáját dicsérik a jó programok, 1981-től pedig Ujvári Ilona tanárnő szerzett érdemeket az újjászervezett klub programjának összeállításában. Irányítása alatt klubunk három alkalommal nyerte el a „Kiváló klubközösség” elismerő címet. Az évenkénti 60-80 főnyi klubtagság valóban jó közösség: a programokon való részvétel még erősebben köti őket az iskolához, s a középiskolás éveken túlmutató, hasznos szabadidős tevékenységformákat ismerhetnek meg.

Sajátos helyet tölt be iskolánkban a rádiós klub, amely 1971-ben jött létre az MHSZ támogatásával, Farkas Péter tanár vezetésével. Felszereltsége az évek során fokozatosan javult. A HA1 KTK hívójelű amatőrállomás az iskola felújítása után szintén önálló helyiséget kapott. Évente több tanulónk szerez „A” vizsgát, de némelyik amatőrünk elérte, sőt túlszárnyalta mesterét (Hoffmann Béla, Orbán Árpád, Csanaki Jenő, Finta Tibor, Szalai Zoltán).

Rádióklub

Iskolánkban 1981 óta működik lövészklub, az MHSZ irányításával. Sajnos, a gyakorlati foglalkozásokat albérleti körülmények között, a Gyakorló Általános Iskola lőterén tartják, ennek ellenére szép eredményeket értek el a kispuska, légpuska, légpisztoly és honvédelmi öttusa versenyeken. Kiemelkedő teljesítményt nyújtottak: Tán-cos Róbert, Kálmán Gyula, Nagy Richárd, Eisenberger Gábor, Kmeczik Gábor és Kümmel Gábor tanulók. Klubvezető tanárunk Németh Béla.

A KISZ-élet egyik legsajátosabb formája és területe, honvédelmi nevelésünk bá-zisa az Ifjú Gárda. Az IG szervezése iskolánkban 1970-ben kezdődött (10 fő). A lét-szám évről évre emelkedett, az 1974-75-ös képzési éven már 48 taggal működött. Az 1975. november 6-i KISZ-napon az iskolai IG-alegységet századdá nyilvánították, és az ÉDÁSZ KISZ-szervezetétől csapatzászlót kapott.

A legelső zászlóvivők

Az IG és a KISZ-munka összehangolása után 1977-től a 3 szakasz 9 raja három KISZ-alapszervezetben tevékenykedett. A képzés feltételei fokozatosan javultak, az iskolai honvédelmi kabinet átadására 1976-ban került sor.

A városi munkásőrség, a városi PV és a hadkiegészítési parancsnokság közreműködésével emelkedett a képzés színvonala, annak következtében ifjúgárdistáink eredményei megsokszorozódtak. A legjelentősebb eredmények közé tartozik az, hogy a városi és megyei szemléken 1975-től mindig a legjobbak között szerepeltünk. Többször képviseltük megyénket az Országos Ifjú Gárda-szemlén Szolnokon, Szekszárdon, Kaposváron, Veszprémben és Győrött. Kiemelkedő eredményt értek el ifjúgárdistáink az IG-városi, megyei lövészversenyein, valamint az IG háromtusa versenyeken (1986-ban és 1987-ben országos II. hely). Eisenberger Gábor két alkalommal érdemelte ki az országos egyéni első helyet. Ifjú Gárda századunk kétszer kapta meg a KISZ KB Dicsérő Oklevelét, hatszor lett „Kiváló Század”. Ifjúgárdistáink többségét mint „Kiváló Ifjúgárdista” búcsúztattuk negyedik év végén, ünnepi századgyűlés keretében. IG parancsnokaink voltak: Figler András, Buti Imre, Horváth Attila, Tóth István, Bakó Péter, Végh Károly és Szabó Zoltán. Kiemelkedő munkájukért e krónikába kívánczik Horváth Vilmos, Csanaki Tibor, Milreider Mihály, Paradzsik Zoltán, Funk József, Bertalan Tibor, Fehér László, Gyurós Tamás, Horváth András, Matus Attila, Kovarek Tamás, Major Lajos, Fazekas László, Fehér Lajos, Németh László, Pogáts Árpád és még sok ifjúgárdista neve, akiknek említését a kötött oldalszám sajnos nem teszi lehetővé.

Ilyen eredmények tükrében nem véletlen, hogy iskolánkból minden évben több tanuló nyer felvételt katonai főiskolára, de az sem, hogy sorkatonaként is megállják helyüket tanulóink. Eredményeiket honvédelmi kitüntetések is jelzik. Az ifjúgárdisták nevelésében kiemelkedő szerepük volt és van Horváth László, Menyhárt Károly, Magyar Tibor, Nagy László, Németh István, Benkő Csaba és Hegedűs József tanároknak.

Az iskolai szabadidős tevékenységek sora ezzel még nem zárult le. A fotó, a számítógép, a tv- és rádiószerelés, a video, a vöröskereszt és ODK, valamint a tantárgyakhoz kapcsolódó szakkörök színesítik a tanulók választási lehetőségeit.

Külön említést érdemel az iskola történetében a tanulók részvétele a Kisfaludy Napok kulturális rendezvényein. 1966-tól kezdődően szép eredményeket értünk el irodalmi, helytörténeti, vers- és prózamondó, zenei, néptánc, népzenei, képző- és népművészeti, műfordító és sport kategóriákban.

A tanulói demokrácia megnyilvánulásaként kívánczik a krónikába az ún. DIÁKNAP. 1983 óta rendezzük. Hónapokkal előtte a „diákdiri”-jelöltek szervezett korteshadjáráttal mozgósítják az egész tanulóifjúságot. Az iskola története három diákigazgató nevét jegyzi: Matis Róbert (1983), Kmeczik Gábor (1984), Vadász József (1986). Ezek a diáknapok a humor jegyében teltek (vásárlások fabatkáért, diákcsinnyek, jóslások, licitálások, vidám előadások, filmek).

Az első „hatalomátvétel” 1983.

Hagyománya van iskolánkban a farsangi diákbálnak. Immár 14 éve a Lengyel Gyula Közgazdasági Szakközépiskolával közösen rendezzük. A bál hangulatát emeli a színvonalas nyitótánc, amit kezdetben a Vasas Néptáncgyűttes, majd a vasutas formációs táncsoportja biztosított, köztük iskolánk tanulói is szerepeltek (Balonyi György, Ósze Zoltán, Szakács Gábor, Gyenese László).

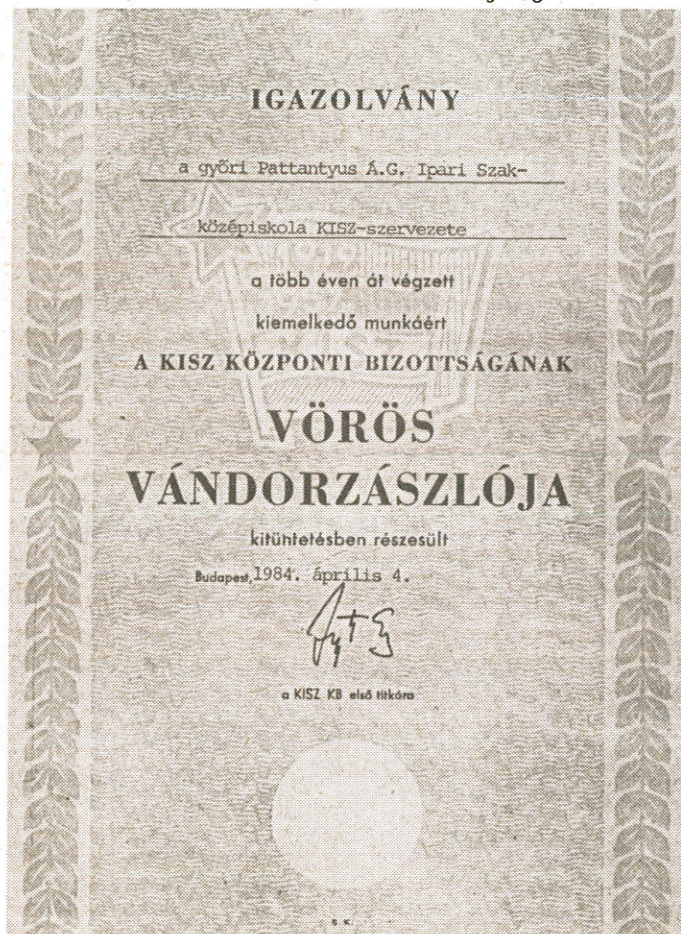
Külső kapcsolataink közül a legrégebbi az ÉDÁSZ KISZ-szervezetével fennálló kapcsolatunk. Együttműködésünket külön szerződés szabályozza, ami kiterjed a politikai, kulturális és szabadidős programok közös szervezésére. A Lengyel Gyula Közgazdasági Szakközépiskolával 15 éves a kapcsolatunk. Velük közös vezetőképző és építőtáborokat, bálakat és klubprogramokat szervezünk. Több mint tízéves a kapcsolatunk a Balassi B. Általános Iskola Úttörőcsapatával. Részt veszünk az úttörők KISZ-

életre való felkészítésében, az Úttörő Gárda képzésében és a honvédelmi napok szervezésében. Politikai rendezvényeinket kölcsönösen látogatjuk.

1985-ben vettük fel a kapcsolatot az érsekújvári Elektrotechnikai Szakközépiskola KISZ-szervezetével. Közös sportnapok, tantárgyi vetélkedők, építőtáborok, balatoni üdülés és sítáborok színesítik kapcsolatunkat.

Az iskola KISZ-életéről összefoglalóan elmondhatjuk, hogy jelentős szerepet tölt be az ifjúság nevelésében. Ezt fémjelzik azok az elismerések és kitüntetések, melyeket az évek során kaptak tanárok és tanulók egyaránt. KISZ-alapszervezeteink 24 alkalommal, az iskolai KISZ-bizottság három alkalommal kapott KISZ KB Dicsérő Oklevelet. Az iskolai KISZ-szervezet négy alkalommal (1977, 1979, 1981, 1983) kapta meg a „Kiváló KISZ-szervezet” zászlót. A legnagyobb kitüntetést, a KISZ KB Vörös Vándorzászlaját háromszor nyertük el (1978, 1984, 1985). Az első alkalommal azt a jogot is megkaptuk, hogy egy fiatal delegálhattunk a VIT-re. Így jutott el Sárándi Mária tanárnő, a felnőtt KISZ-alapszervezet titkára, patronáló tanár Havannába, Bán Péter IKB-titkár pedig a berlini kis VIT-re. Buti Imre IG-parancsnok a II. magyar-szovjet baráti találkozón vehetett részt Leningrádban.

Az iskolai KISZ-bizottság titkárai: Tóth László, Kleizer György, Németh József, Bán Péter, Németh László, Hollenczer Lajos, Juhász Szabolcs és Kispál Gábor.

A legmagasabb elismerés

A KISZ-munka közvetlen irányítását végzik Magyar Tibor (1973-tól 1985-ig mint pártösszekötő tanár, 1985-től mint nevelési igazgatóhelyettes), Kóboriné Nagy Marianna, mint diákmozgalmat segítő pedagógus és Jagudits Pálné, mint a pártszervezet ifjúsági felelőse.

Az ifjúsági mozgalom fenti eredményei nem köthetők pusztán egy-egy személy nevéhez. E rövid krónika keretében szinte lehetetlen az arra érdemes tanárok, diákok, KISZ-vezetők nevét felsorolni. Elmondhatjuk viszont, hogy a nevelőtestület és a tanulóifjúság együttes munkájának — a jó tanár-diák viszonyának — köszönhetjük ezeket az eredményeket. Tanulóink büszkéek a PÁGISZ-os névre, s reméljük, hogy az elkövetkezendő 25 évben is így lesz.

Pattantyús-hagyományok iskolánkban

A hagyományoknak fontos szerepük lehet a jelen és a jövő alakításában. A diákélet érzelmegzadasága egész életre szóló emléket jelent. Ebben fontos szerepet játszanak a diákhagyományokhoz kötődő élmények is. A nagy múltú iskolákban a hagyományok nemcsak színessé teszik a diákéletet, de meghatározzák az ott folyó oktatás-nevelés formáját, tartalmát, egyénivé, csak arra az intézményre jellemzővé teszik azt.

A mi fiatal iskolánkban még nem alakulhattak ki olyan szokások, mint Debrecenben, Pápán és Sárospatakon, még olyanok sem, mint a győri Kazinczy, a Révai és a Bencés Gimnáziumban. Még csak olyan általános hagyományok élnek, amelyek minden szakközépiskolákban jellemzőek: a szalagavató, a ballagás, az érettségi találkozó szép szokása.

Nemes hagyománnyá kezd válni az iskolánk névadójára, Pattantyús-Ábrahám Gézára való évenkénti emlékezésünk.

Miért és hogyan alakultak ki a Pattantyús-hagyományok iskolánkban? Iskolánk 1970. november 6-án vette fel Pattantyús-Ábrahám Géza nevét. Mivel ekkor már csak gépész és villanszerelő szakma oktatása folyt ebben az intézményben, célszerű volt e képzés jellegének megfelelő nevet választani.

A Pattantyús név nem volt ismeretlen Győrött, s az iskola műszaki tanárai előtt sem, hiszen a vagongyár igazgatója 1941-1951 között névadónk testvéröccse, Pattantyús-Ábrahám Imre volt, s a Budapesti Műszaki Egyetemen még Pattantyús-Á. Géza szellemében oktattak. Iskolánk korábbi vezetői Szekeres Tamás javaslatát fogadták el.

Pattantyús-Á. Géza nevének választásakor helyesen döntöttek, hiszen névadónk olyan ember volt, aki gépészmérnökként a villamosság ismerője és gyakorlati alkotója lett. Tudósként, tervezőként és tanárként is kiváló volt, maradandó értékeket hagyott az utókorra. Pattantyús-Á. Géza 1945 előtt is ismert személyiségnek számított, a felszabadulás után munkásságát a legmagasabb állami díjakkal ismerték el. (Kossuth-díj 1952; Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója; Munkaérdemrend 1955; a Munka Vörös Zászló Érdemrend 1956.)

Pattantyús-Á. Géza sokoldalú munkásságát és egyéniségét mérnök-nemzedékek választották példaképüknek. Emlékére Pattantyús-díjat alapított a Gépipari Tudományos Egyesület (1958), bélyeget bocsátott ki a posta (1960), és róla nevezték el a 11 kötetes Gépész- és villamosmérnökök kézikönyvét (1961). Neve fogalom lett. Magyarországon már két iskola viseli a nevét: a miénk és 1987-től egy miskolci általános iskola. Utcát neveztek el róla Miskolcon, Győrben pedig műszaki könyvesboltot (1986). Két szobrot állítottak neki: a Budapesti Műszaki Egyetemen és nálunk; két emléktáblát készült róla, a Gépipari Tudományos Egyesületé és a miénk.

1983-ban Pattantyús-Á. Gézaról monográfia jelent meg dr. Terplán Zénótól, ezt a jubileumi évben újra ki kellett adni. Ugyanabban az évben látott napvilágot a Pattantyús-Á. Géza emlékkönyv is.

A névadónkhoz kapcsolódó emlékezések, rendezvények hagyománnyá fejlődésére tudatosan törekszünk. Azt akarjuk, hogy évtizedek múlva a diákélet szokásos nosztalgiaja mellé a büszkeség érzése is társuljon az iskolában töltött évek felidézésekor.

Iskolánk vezetősége és tantestülete 1978-ban Pattantyús-emlékérem alapítását határozta el, hogy méltóképpen jutalmazhassa azokat a tanulókat és tanárokat, akik kiváló munkájukkal ennek az intézménynek a hírnevét öregbítették. Az emlékérem elkészítésére Várady Lajos festő- és szobrászművészt kérték fel, aki a gimnáziumi években óraadó tanárként műszaki rajzot oktatott nálunk, s fia is csaknem egy évtizedig tanította itt a gépésztagozat tanulóit.

A plakettek elkészülésének idején, 1980-ban az iskola vezetősége, nevelőtestülete, szülői munkaközössége és az osztályok diákbizottsága kidolgozta a Pattantyús-emlékérem adományozásának feltételeit.

Azokat a tanulókat jutalmazza emlékéremmel, „akik munkájukkal, magatartásukkal megbecsülést szereznek iskolánknak, tudatosan törekednek műveltségük gyarapítására, társadalmunk erkölcsi követelményeinek megfelelő tulajdonságaik kifejezésére.”

A részletes feltételeket az alapító okmány rögzíti.

A Pattantyús-emlékéremhez alkalmanként más-más összegű pénzjutalom is jár. A díjat csak azokban az években osztják ki, illetve ítélik oda (a pedagógusnapon és a tanévzáró ünnepélyen), amikor van olyan személy, aki valóban megfelel a feltételeknek.) Ha abban az évben a kultúra, sport, szakmunka stb. terén valaki kiemelkedő teljesítményt nyújtott.)

Eddig 7 tanár és 5 tanuló kapta meg a Pattantyús-emlékérmeket:

Albrecht István 1979-ben, Sándor Károly 1981-ben, Magyar Tibor 1983-ban, Lőrincz István 1984-ben, Kecskés Attiláné 1985-ben, Horváth László 1986-ban, Temesi Mihály 1987-ben, Buthy Mihály 1978-ban, Pápai Zoltán 1980-ban, Pintér Károly 1983-ban, Kovács Ernő 1985-ben, Orbán Árpád 1985-ben.

Hogy névadónk születésének évfordulóján méltóképpen ünnepelhessünk, hogy az emlékezés koszorúit elhelyezhessük, az iskola felújításakor 1981-ben a III. emeleten Pattantyús-emlékfalat létesítettünk, névadónk intarziás arcképével. A képet Lőrincz István igazgatóhelyettes tervezte és készítette. Azóta minden év december 11-én megemlékezést tartunk a III. emeleten. Az I. osztályosok élőben hallhatják a névadó életútját, munkásságát felidéző műsort, a többi osztály tanulói iskolarádióon hallgathatják, illetve tv-közvetítéssel láthatják.

1982-ben szobor emelését határozta el iskolánk vezetősége és tantestülete. A szobor készítésének költségeihez hozzájárult az ifjúság is, a közhasznú munkák bevételeiből felajánlott több ezer forintjával, valamint a szülői munkaközösség jelentős megajánlással. Az 5/4-es nagyságú bronz mellszobor megalkotására ismét Várady Lajos művészt kértük fel, aki 1985 nyarán el is készítette névadónk szobrát.

A szép realista alkotás felavatására 1985. december 6-án került sor a Pattantyús centenáriumi ünnepségen.

December 6-án kezdődött ünnepségünk különböző versenyek indításával, városi matematikai, megyei számítástechnikai és iskolai szintű versenyt rendeztünk (sakk, asztalitenisz, lövés), értékeltük a szakmai pályázatot, amelyet erre az alkalomra hirdettünk meg és megnyitottuk a Pattantyús emlék- és szakmatörténeti kiállításunkat. Jellemző, hogy a megyei számítástechnikai versenyünkre 7 középiskola 37 tanulója nevezett be, s a döntőbe jutott első tíz helyezett között voltak iskolánk tanulói is, Lipi Gábor 3. díjat szerzett. 20 tanuló nyújtott be szakmai pályázatot, első Orbán Árpád, iskolánk tanulója lett.

A második napi programunk a Pattantyús-emlékünnpély és a szobor avatása volt. Ezen az ünnepségen számos neves személyiség vett részt; városunkból a társadalmi

szervezetek, a tanácsi szervek, a tudományos és oktatási intézmények képviselői; Pattantyús-Á. Géza családtagjaiból sokan (leánya, unokái, unokaöccse, unokahúga), valamint munkatársai a budapesti és miskolci műszaki egyetemről és a Gépipari Tudományos Egyesületből. Névadónkra dr. Terplán Zénó tanszékvezető egyetemi tanár emlékezett, aki munkatársaként és a Pattantyús-monográfia szerzőjeként is emberi közelségbe hozta őt az ünneplő közönség számára. A szobrot Jankovits György, a Győr-Sopron Megyei Tanács V. B. elnökhelyettese avatta fel.

A szoboravató ünnepségen kapta meg iskolánk a Gépipari Tudományos Egyesület Pattantyús-emlékplakettjét, s a centenáriumi készült Pattantyús-Á. Géza Emlékönyvet. Ebből az alkalomból osztotta ki igazgatónk is a Pattantyús-Emlékérmeket, a kitüntetést most Kecskés Attiláné kapta az iskola érdekében kifejtett több évtizedes eredményes munkájáért. 10 jubileumi érmet nyújtott át névadónk családtagjainak és Terplán Zénónak, illetve azoknak a tanároknak, akik jelentősen hozzájárultak az ünnepség szervezéséhez (Kolontári Gyula, Nemcsák Jánosné, Erdélyi Bálint). 100 gipszplakettet osztott szét az emlékünnepeken részt vevő vendégek között.

A centenáriumi ünnepség a Pattantyús-hagyományok ápolásában kiemelkedő esemény volt.

Iskolánk tanárai

Igazgató: Nagy János (1963—1972), Lőrincz István (1972—1973), Sándor Károly (1973—)

Igazgatóhelyettes: Bolla József (1963—1973), Lőrincz István (1973—), Magyar Tibor (1986—)

Műhelyfőnök: Máté Olivér (1967—1969), Mentés Lajos (1969—1982), Erdélyi Bálint (1976—)

Albrecht István (1966—), Árokszállási Tiborné (1963—1965), Belkó Zsuzsanna (1964—1967), Benkő Csaba (1981—), Berend Mihály (1966—1967), Boros András (1967—1975), Csala Csilla (1987—), Csizmadia Tibor (1966—1969), Csonkáné Höttinger Mária (1987—), Domonkos Emília (1963—1975), Eisenkolb Ivorné (1975—), Erdélyi Bálint (1967—), Farkas Péter (1967—), Forinda Árpádné (1965—), Gódeny Endre (1966—1968), Harnisch László (1963—1970), Havasi János (1976—), Hegedűs József (1981—), Horváth Ferencné (1964—1965), Horváth László (1970—), Dr. Huszár Béláné (1985—), Jagudits Pálné (1977—), Jankovich Nándor (1980—), Kecskés Attiláné (1967—), Kolontári Gyula (1965—), Kóboriné Nagy Marianna (1980—), Kolozsváry Zsolt (1987—), Kovács Ferenc (1985—), Kovács Károly (1967—1977), Kristóf Zoltán (1966—1967), Kuti József (1977—), Lanczné Gyarmati Nóra (1985—), László Antal (1966—), Lendvai Mária (1965—1968), Létra Zoltán (1974—1975), Lőrincz István (1966—), Magyar Tibor (1967—), Marótiné Nagy Veronika (1982—1984), Meggyesi József (1983—), Menyhárt Károly (1968—), Mészáros László (1966—1968), Munkácsy István (1966—1970), Munkácsi Mária (1963—1965), Nagy Jenő (1974—), Nagy Imre (1966—), Nagy Károlyné (1964—1968), Nagy Lajos (1977—1979), Nagy László (1967—1985), Nemcsák Jánosné (1983—), Nemes Alajos (1966—), Nemes Józsefné (1963—1983), Németh Béla (1980—), Németh István (1976—), Nyéki Lajos (1963—1968), Oláh József (1964—1966), Panajotu Takiszné (1963—1975), Pákozdi Andrásné dr. (1966—1977), Pápai Péter (1965—1974), Pongrácz Béla (1987—), Praznovszky András (1975—1977), Preiner Zoltán (1976—), Ruppenthal Erzsébet (1965—1966), Sági György (1966—1967), Sárándi Mária (1975—), Szabó Ilona (1987—), Szaló Tibor (1980—)

1985), Szekeres Tamás (1968—1970), Szekér Sarolta (1966—), Szilasi Endre (1968—1972), Takács István (1966—1969), Temesi Mihály (1967—1987), Tóth István I. (1965—), Tóth István II. (1972—), Tóth Kálmánné (1964—), Truka István (1963—1965), Ujvári Ilona (1981—), Vajda Gyöngyi (1986—), Várady Gábor (1970—1977), Váradi Valéria (1964—1966), Várnagy Ferenc (1964—1966), Vathy Margit (1963—1975).

Technikai dolgozóink 1988-ban: Balogh Józsefné, Éles Piroska, Gábrriel Zoltánné, Gintli János, Gyenge Róbertné, Halász Tiborné, Kasznár Gizella, Kálovics Géza, Kiss Imréné, Nagy Imréné, Ombodi Zsigmondné, Ódor Olivérné, Pálmai István, Pálinger Ottóné, Pintér Károly, Radics Ernőné, Sipőcz István, Szép István, Ütő Kálmánné, Varga Zoltán, Vass Józsefné.

Erdélyi János:

Iskolámhoz

vajon
hány nadrág ülepét
koptatta el padom
mindenben hazugot
kereső diákkal
vesződve
tanítóim előtt
a harag vakufényében
felvillan-e arcom
diákemlékek
nosztalgiával átítatott
dominóit rakosgatva
felidéz-e csúfnevem
a társak

akit érdekel
tudja meg: élek
most is
kiskabátom fürösztem
a novemberi szélben
csak öklöm lett keményebb
az élet párszor
nyakam köré csördített
de nem tudott betörni
igásnak
maradtam garabonciásnak

Az iskola volt tanárainak, tanulóinak visszaemlékezéseiből

„Győrben az 1963/64-es tanévben új gimnázium kezdte meg oktató-nevelő munkáját. A kapunyitás ezúttal elmaradt, mert az új iskola tanárai és tanulói csak egy évvel később vehették birtokba a régi közgazdasági iskola épületét a Gárdonyi Géza utca 10-ben.

A Révai Miklós Gimnázium csengője szólított bennünket munkára, állandó délutános munkarendben. Albérletben voltunk tehát. Egy külön helyiség jelképezte önállóságunkat, mely egyaránt szolgált igazgatói iroda- és tanári szobaként. Eddigi ismereteim szerint a legdemokratikusabb forma!

Így indult a fiatal, dinamikusan dolgozó tanári kar Nagy János igazgató úr irányítása alatt, hogy megalapozza egy iskola jó hírnevét, meghatározza arculatát. . .” írja Domonkos Emília, aki jelenleg a Jedlik Á. Szakközépiskola tanára.

„... A tanulók közül a II-III. évfolyam tanulóit a Révai Gimnázium irányította az új iskolába, az I. évfolyam tanulóit már egyenesen ide vették fel. A II. és III. évfolyam tanulói kezdetben sok nehézséget okoztak a tantestületnek, mivel — érthető módon — a Révai Gimnázium a problematikusabb osztályoktól igyekezett megszabadulni . . .” — emlékezik az indulásra Nyéki Lajos nyugdíjas tanár.

„... A második évet kissé csalódottan kezdtük, mert az ígért Bem téri új épület nem lett a miénk. A felújításra szoruló Gárdonyi utcai iskolaépületet kaptuk meg. Azonban egy közös cél fűtött mindnyájunkat, hogy igazi iskolává váljunk . . . Tornatermünk nem volt, az órákat nyáron a ligetben és a Textil-pályán, télen pedig a tanítóképző, és a pénzügyi tornatermében tartottuk. Később építettünk (társadalmi munkában) osztályommal egy tornaterepet a teniszpályák végében lévő szemétdomb helyén.

Elhordtuk a rengeteg követ, limlomot, rossz edényt, és szép vörös salakos terepet, futópályát, ugróhelyet létesítettünk . . .” — így indult Harnisch László nyugdíjas tanár visszaemlékezése szerint az azóta sok sikert, kiváló eredményeket hozó iskolai sportélet.

A fiatal gimnázium 1965-re szinte berobbant a köztudatba kulturális eredményeivel. Domonkos Emília örömmel emlékezik még ma is erre:

„... a keszthelyi Helikon kulturális seregszemléjén álmodni sem mert sikerünk lett a szellemi öttusában, helytörténeti pályázatban.

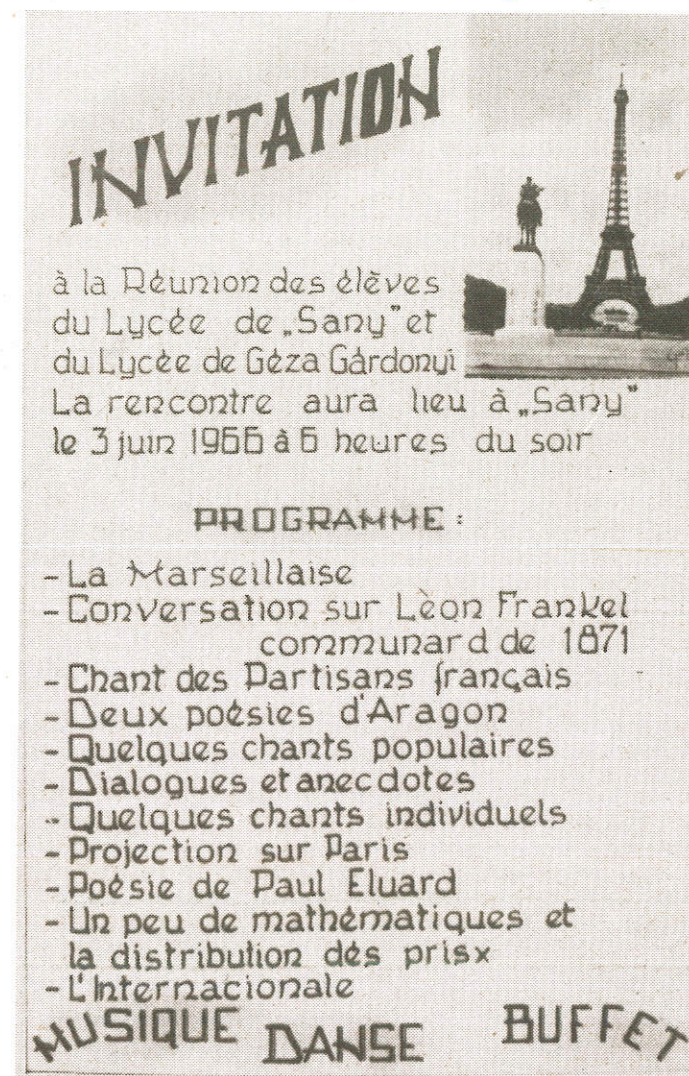
Már az is nagy fegyvertény volt, hogy a mi szerény kis gimnáziumunk tanulói képviselhették a megyei döntők után Győr-Sopron megyét a dunántúli középiskolák közt. A versenyt a rádió egyenes adásban közvetítette. Fokozta az izgalmat, hogy holtversenyben végeztünk a Pécsi Janus Pannonius Gimnázium tanulóival. Ress Imre jobb történelmi tudása szerzett nekünk első helyezést. A csapat lelke Bóhm József volt. Állandó „edzést” tartott a csapattagokkal, Ress Imrén kívül Patkós Lászlóval, Keszei Bélával, Horák Rezsővel.

Az emlékezést elmossa az idő. Szeretném hinni, hogy pontos az emlékezetem, meg azt is: jövőd pályájukat is meghatározta ez az elismerés. Történetük példa arra, mire képes az ember, ha tiszta, nemes célok vezetnek.”

Színes volt a délutáni foglalkozások képe.

„... Francia műsoros klubdélutánokat rendeztünk a szanyi gimnáziummal kö-

zösen, az akkori egyik műsorlapunk tanúsága szerint gazdag programmal . . .” Harnisch László emlékei közül került elő az alábbi műsorlap és meghívó:

„Amikor a francia nyelv oktatása végleg megszűnt az iskolában, szomorú szívvel váltam meg a második otthonomnak tekintett gimnáziumtól. Pedagóguspályám legszébb éveit töltöttem itt. Igen jól éreztem magam e tantestületben. Itt figyeltek fel igazán pedagógiai munkásságomra, és itt kaptam meg a „Kiváló Pedagógus” miniszteri kitüntetést is” — ezek a sorok Harnisch Lászlónak az iskolához való ragaszkodását mutatják.

A lassan profilt váltó, szakközépiskolává alakuló intézményben tanított már Szekeres Tamás is, aki jelenleg az SZIKTMF főigazgató-helyettese, így ír:

„Tanári pályám első szép emlékei fűződnek ehhez az iskolához. Itt tanultam meg szeretni a kisdíjakokat. Különösen azokat az elsőöket, akik hajnalban keltek, otthon

még segítettek is a ház körül, majd valamelyik távoli faluból Győrbe utaztak, álmos szemeiket alig tudták nyitva tartani az órákon, és sokan csak sötét este értek haza. Az ő kedvükért szólt a zene a kora délutáni rajzórán, s ők elmerülve, a dallamot füttyörészve ismerkedtek a tusszerszámok fortélyaisaival. Tanártársaim furcsállották, hogy nem tegezem, és kollégának szólítom őket. Majdnem húsz év távlatából is tisztelettel gondolok egykori kis tanítványaimra, akik kiérdemelték tanárunktól erőfeszítéseikért, szorgalmukért a leendő műszaki szakembernek, kollégának kijáró megszólítást.

Munkácsy István az SZIKTMF adjunktusa a nagy sakkcsatákra emlékezik szívesen:

„Négy évig tanítottam a Gárdonyi úti gimnázium és szakközépiskolában matematikát. Számomra az a sakkélet emlékezetes, amely ott azokban az években kibontakozott. Jól szemléltetheti e pezszt a következő adat: az egyik házi bajnokságon a kis létszámú tantestületből tizenketten vettünk részt. A tanárban a kollégákkal gyakran vívtunk „vére menő”, igen élvezetes sakkcsatákat. A tanulók részére több ízben tartottam szimultán mérkőzést. Örömmre szolgál, hogy volt tanítványaim ma sem felejtettek el, találkozásaink idején felidézzük a régi emlékeket.”

A tanműhelyi kezdeti nehézségeket Temesi Mihály nyugdíjas szakoktató ekképp idézi:

„... működőképes motorokon akartuk gyakorolni az indítást, a szelepbeállítást, a gyújtásbeállítást. Beindult tehát a beszerzési akció, minden tanítványom hozott egy-egy alkatrészt attól a vállalatától, ahol a gyakorlatokat végezte. Rövid időn belül „pöccintésre” indult egy Csepel D-350-es dízel, egy 1222 cm³-es Skoda Octavia, és egy Barkas kétütemű motor a környéken lakók nagy rémületére (ugyanis a kipufogódobok hiányoztak). ... Egyik napon azt mondja Erdélyi Bálint kollégám: egy hét múlva egyen- és váltóáramú villanymotorok teljesítménymérése lenne a téma, de nincs hozzá mérlegdinamó. Tudnál-e készíteni, és egy gépcsoportot összeállítani? — Megpróbálom, mondtam, ha a gépműhely maximálisan segítségemre lesz. Az alapgép, melyet a TEFU-tól kértem, egy teherautó-dinamó volt. ... Az ígéretet megtartva egy hét múlva üzemképes használatba vehették tanulóink az iskola első mérlegdinamóját, mely évekig hűen szolgált a géplaborban, míg gyári készítésűekre ki nem tudtuk cserélni...”

A volt tanítványok közül Csorba Ferencné Rigó Ilona az Apácai Csere János Tanítóképző Főiskola matematikatanára emlékeit idézzük először:

„Szívesen gondolok vissza a gondtalan diákévekre. A sok-sok élmény, emlék közül egyet emelek ki. Végiglapozva a középiskolai bizonyítványomat, mindössze két „jó” beírás van a jelesek között. Az egyik matematikából az első év végén. Így most magyarázom a bizonyítványom. Mintha csak tavaly történt volna, úgy emlékszem az utolsó matekórára. Mindössze egy feladatot kaptam; ha megoldom, megkapom az ötöst. A feladat ez volt: Én most kétszer annyi idő vagyok, mint ön volt akkor, amikor én olyan idő voltam, mint ön most. Amikor ön annyi idő volt, mint én most, akkor együtt 63 évesek leszünk. Hány évesek vagyunk most? A feladatot óra végéig nem sikerült megoldanom, de a történetnek itt még nincs vége.

Három év múlva, az érettségire készülve szedtem össze az összes olyan könyvet, ami a felkészülésben segítségemre lehet. Ekkor kezembe került az a lap, amin ezt a feladatot akkor, elsőben nem tudtam megoldani.

Gyorsan, izgatottan nekiláttam. Vajon most sikerül-e megoldani? Megoldottam, s kicsit értetlenül gondoltam egykori önmagamra. Miért nem ment ez akkor nekem? De egyben megnyugtató is volt. Nemcsak többet tud az ember negyedikre, hanem problémamegoldó készsége is fejlődik. ... Még egy gondolatra nagyon emlékszem. A sikeres érettségi után, amikor úgy éreztem, érdemes volt kitartóan, sokat tanulni,

kérdezte Munkácsy tanár úr: tudom-e, hogy ezentúl még sokkal többet kell tanulni? Akkor még nem tudtam, nem hittem el. Igaza lett...”

A hajdani gimnáziumban végzett Herold Ferenc is, aki most Fertőszentmiklóson körzeti állatorvos. Azt írja:

„... tudatosan készültem az állatorvosi pályára. Horváth Dezső bácsi egykori rajztanárom egyszer azt mondta: belőled, Herold, műszaki ember sohasem lesz, mert semmi rajzkészséged sincs, legfeljebb „lúorvos” válik belőled. Boldog vagyok, hogy jóslata teljesült, nincs annál szebb feladat, mint szenvedő betegen, ha ember, ha állat, segíteni...”

A szakközépiskolai oktatás első éveiben volt diákunk Pálfalvi Gábor, aki jelenleg a Magyar Rádió Győri Stúdiójának munkatársa. Visszaemlékezésében a kezdeti időszak nehézségeiről is ír, de arról is, hogyan tudta később munkájában hasznosítani a négy év élményeit, tapasztalatait:

„... Egy kicsit kísérleti nyúlunk éreztük magunkat, de az úttörő szerepet mindig vállalnia kell valakinek. Emlékszem, az első évben a még épülő, üres tanműhelyben ücsörögtünk, és a kellenél többször fektettünk kábelt is a győri üzemekben. A munkánkért természetesen gépeket, szemléltetőberendezéseket kapott az iskola.

Lassan tíz esztendeje dolgozom az újságírói pályán, s úgy érzem, a középiskolai szakmai foglalkozások, nyári termelési gyakorlatok — a hiányosságok ellenére is — valamint a szakmában eltöltött néhány év sok segítséget jelent munkámban. Egészen más aspektusból látom, értékelem az üzemben, gyárban dolgozó munkást, mérnököt, mint azok a kollégák, akik gimnáziumot végeztek, és az iskolapadból egyből a pályára kerültek.”

„Otthonról — haza jártam” — így kezdi visszaemlékezéseit Gombolai István, aki a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát okl. villamosmérnöke.

„... Rövid idő múlva már tudtam, megtaláltam azt a helyet, ahol a szakma mellett mást is tanulok — emberséget.

Ma is leghálásabb talán ezért vagyok. Az iskola otthonom is lett, ahová nemcsak tanulni jártam, hanem alkotni és szórakozni is.

Az iskola légköre, a tanár—diák viszony, az oktatás módja, színvonala naponta juttat arra a meggyőződésre, hogy ma tudatosan sem választhatnék másképp. ... Azóta eltelt 15 év. Büszke voltam rá, hogy egykori tanáraink kollégává fogadtak, én is taníthattam, taníthatok egykori iskolámban. 1972 óta nagyon sok minden változott, bővült az iskolaépület, a tanműhely, korszerű taneszközök, szemléltetőeszközök vannak. Gondolom, a jelenlegi diákok még otthonosabbnak érzik „munkahelyüket” — kicsit irigylem is őket. Ha pedig most lennék nyolcadikos, nem lenne pályaválasztási gondom.”

Buti Imre, aki Százhalombattán a Dunai Kőolajipari Vállalat ipari-elektronikai csoportvezetője, arról ír:

„... Nehéz kérdés: mit köszönhetek a hajdani középiskolámnak? Röviden három dolgot: szakmát, közösségi szellemet és talán egy kicsit furcsának tűnik, de a feleségemet is. Ugyanis a patyisok és a pénzügyisek közösen szervezték a nyári vezetőképző táborokat. Egy ilyen táborban ismertem meg leendő feleségemet is. Igaz, kapcsolatunk csak később, egyetemi-főiskolai éveink alatt vált komollyá. Feleségem szintén itt dolgozik — közgazdász. Két fiunk van. S ha szüleinkhez hazafelé megyünk autóval, mindig lassítunk, benézünk a Gárdonyi utcába és szembe a sétányra. A fiaim már tudják, hogy apa, anya ide járt iskolába.

S egyszer talán ők is „patyisok” lesznek, hiszen egy évtizede Sándor igazgató úr ígéretet tett, hogy a Pü-PÁGISZ-os házasságokból született fiúkat elsőbbségben részesíti a felvételnél...”

Németh László, aki jelenleg a KISZ Győr Városi Bizottságának titkára, az iskola mozgalmi életére így emlékezik:

„... Számomra a legtöbb élményt az jelentette a négy középiskolás évem alatt, hogy számtalan országos verseny, vetélkedő, tábor (IG, KISZ, honvédelmi, sport) részese lehettem, büszkén képviselhettem iskolámat. Ez jó érzés volt. Abban az időben is jól dolgozó KISZ-szervezet működött az intézményben, és társaimmal együtt én is szívesen voltam tagja... mindenféle megmozdulásban „nyakig” benne voltunk, jól éreztük magunkat, és közben nemcsak egymáshoz, hanem sok tanárunkhoz is közel kerültünk. Demokratikusabb tanár—diák viszonyt el sem tudtunk képzelni. Azok között szorosabb most is a kapcsolat, akik nemcsak osztálytársak, hanem a versenyeken csapattársak, táborlakók, IG-szakasztársak, építőtáborozók voltunk...”

A nemrég végzettek közül Kovács Ernő sok elismerést szerzett iskolánknak és magának. Büszke is rá, hogy ide járt.

Búcsú az iskolától

„1985-ben érettségiztem a PÁGISZ-ban. Az itt töltött négy év sok sikerélménnyel ajándékozott meg. Hamar kiderült a matematikához való érzékem. Így gyakran vehettem részt tanulmányi versenyeken. Mindig élveztem ezeket a megmérettetéseket, és örültem az elért sikereknek. Szakmai téren is bizonyíthattam. Az OSZTV-n képviselhettem az iskolát. A jó helytállás jutalmaként felvételi nélkül kerültem be a BME villamosmérnöki karára.

Az iskolában szerzett ismereteknek persze most is nagy hasznát veszem, hiszen az ún. műszaki szemléletet az egyetemi oktatás nem tudná maradéktalanul pótolni.

Tulajdonképpen minden területen bizalmat kaptam tanáraitól. Mindig értékelték a munkámat, s ez megtanított arra, hogy érdemes jól dolgozni. Iskolaéveim közül ma is meghatározónak tartom azt a négy évet, melyet itt eltöltöttem. Nagyon örülök, ha egy kicsit én is hozzájárulhattam hírnevének öregbítéséhez.”

Herceg Árpád:

KINEK EMBER VALA SZÉP NEVE

Ugy jöttem ide mint aki
csodákat akar játszani
éig nőni a prés alatt
kócolni lecsonkolt lombokat

Mert szeretni — azt is kellene
kinek ember vala szép neve
Hozzákocódni tömegben
ahhoz ki örök szeretetlen

S ahogy vándor halad
levervén százados falat
virágok uralmát hagyva hátra
belékötnék sumák halálba

Ezért is jöttem mint aki
csodákat is tud játszani
cipelve magammal Földem
— reménynek napszámosa —
foga-törten

VÉGZETT TANÍTVÁNYAINK

1965. IV. A osztályfőnök: Nyéki Lajos

Babos András, Czeper Ferenc Géza, Csizik József, Domiczi János, Fehérvári Imre, Fekete Jenő, Fillinger Nándor, Forgács János, Geosits Károly, Gósi András, Háber László, Horák Rezső Mihály, Horváth András, Ottó Boldizsár, Horváth Imre, Horváth József, Jászvári Ferenc, Karikás Károly, Kollár József, Kurunczi Károly, Lengyel József, Magyar Árpád, Maurer Zoltán, Molnár Gábor, Molnár István, Nagy Zoltán, Ocskai Béla, Patka Csaba, Pártos Gábor, Perczel László, Ress Imre, Róka György, Szabados Miklós, Szűcs Béla, Takács Lajos, Virág Vencel, Vitéz Imre Lajos, Zsédely József

1965. IV. B osztályfőnök: Panajotu Takiszné

Angyal Gábor, Baranyai József, Gergely József, Habenicht József, Hegedűs László, Juhász Gyula István, Kastaly István, Kóródi Sándor András, Lauer László, Láng János, Lengyel Lóránt, Magyar József, Másik Árpád István, Mihályi Lajos, Néhre Béla, Németh Péter, Paár Ottó, Polyák István, Rajos József, Sághegyi József, Simon István I., Simon István II., Solymosi-Hárs Ferenc, Stinner Sándor, Szalay József, Szarka László Vilmos, Takács László, Vass Pál Alajos, Vass Vilmos, Veér Miklós, Weisz Gyula

1966. IV. C osztály, osztályfőnök: Nyéki Lajos

Báló Tibor, Bittmann Mária, Boczor Gizella, Bóka Bálint, Böhm József, Fodor Edit, Gerencsér Tibor János, Halbritter László, Juhász Amália, Keszei Béla, Klesitz Béla János, Király Tibor, Komlósy Ibolya Krisztina, Komondi Irma, Konyhai Katalin, Koós Joachim Tibor, Kovács Attila János, Kovács Ildikó, Lakos Jenő Péter, Lappints Pál István, Magyarai Magdolna, Mayer Sándor, Mihályi János, Molnár Erika Erzsébet, Nagy Lajos Gábor, Nagy Miklós, Nádasdi Tibor, Nádasdy György, Oláh Margit Ilona, Patkós László, Pejcsik Erzsébet, Sáhó István, Sámson Géza Zoltán, Szalai Béla, Szilágyi Éva Mária, Szűcs Mihály, Tasnádi Zoltán, Tűz Lukács, Vesztergom Gizella

1967. IV. A osztályfőnök: Vathy Margit

Abafalvi László, Balogh Mária, Benes Ferenc, Bertalan Veronika, Bubernik József, Farkas Ildikó Mária, Farkas Valéria Mária, Fütty Zoltán Imre, Hévei Jenő, Kontz Péter, Kutasi Zsuzsanna, Lakner Zsuzsanna Erzsébet, Magyar Marianna, Mészáros Gyöngyi, Nagy László, Oroszlány Péter, Papp Ferenc, Péter László József, Póczik Dezső, Pusztai Mihály, Radnay Nándor, Rácz Ede Imre Miklós, Rézmán Gizella, Soós Aranka, Szabó Zsuzsanna, Szalay Margit, Szüllő Árpád, Tamasits Mária, Tóth Imre, Vajk Beáta, Varga István

1967. IV. B osztályfőnök: Nemes Józsefné

Baróti Lajos, Csiba Sarolta, Gede Irén, Hinora Erzsébet, Hofbauer Ida, Hutvágner Ibolya, Jörg Lajos, Konyhai Imre, Koteczky Ágnes, Kövecses Mária I., Kövecses Mária II., Lakatos Magdolna, Lendvai Margit, Mészáros Ágota, Molnár Judit, Nagy Tamás, Orbán Gizella, Radek László, Szalontai Teréz, Tollmayer Ferenc, Varga Rozália

1967. IV. C osztályfőnök: Domonkos Emília

Babos László, Bagla Irén, Bertalan Anna, Búza László, Csáktornyai István, Csörgits János, Erdős József, Füzi Ferenc, Gross Erzsébet, Gyurasits Elemér, Holczhammer Ilona, Lőrincz Mária, Maurer Márta, Monori Károly, Pardavi Károly, Pass Antal András, Pár Róbert, Révhelyi Péter, Sipőcz Péter, Soós Mária, Szabó Antal István, Szabó Gyula, Szántó András, Tenk Erzsébet, Vesztergom Hedvig, Virág Erzsébet, Zuber Titusz Tivadar

1967. IV. D osztályfőnök: Szekér Sarolta

Babos Beatrix, Badics István, Balogh Tibor, Bedők Imre, Csongor László, Farkas Éva, Fekecs Balázs, Ferenczi Mária, Gáncs Mária, Golubich Tamás, Harangi Rita, Hima Zsuzsanna, Horváth Tamás, Huszár Gizella, Jakab Károly, Józsa Csaba, Kurhēja Béla, Nádor Mónika, Németh István, Orbán Sándor, Orosz József, Reiner György, Schleicher Géza, Szabó Ferenc, Szabó Katalin, Szeder Ida, Tamás Franciska, Tamás Judit, Tóth Imre, Varga József, Weisz Péter

1968. IV. A. osztályfőnök: Lendvai Mária

Berkes Mária, Écsi Erzsébet, Cseh József, Földes Ilona, Gál Zsuzsanna, Gregosits Erzsébet, Hancz Erzsébet, Horváth Edit, Keleti Éva, Kiss Erzsébet, Kiss Mária, Koller Márta Mária, Kormos Katalin, Kotzmann Erzsébet, Kozma Katalin, Kövecses Magdolna, Lövey László Gábor, Marsi Márta, Molnár Ida, Nagy Judit, Nagy Teréz, Novák Mária, Pardavi Zoltán János, Pöszt Sarolta, Reisinger Mária, Sipőcz Éva, Szabó Zsuzsanna, Tamás László, Thoma Erzsébet, Tilai Brigitta, Tokay Valéria, Torma Éva Margit, Torma Terézia, Újhelyi Ildikó, Urszu Erzsébet, Varga Erika, Vass Izabella, Zolnay Judit

1968. IV. B osztályfőnök: Belkó Zsuzsanna

Bazsó Mária, Czinger János Csaba, Dömötör Ernő, Funtek László, Galambos Zoltán, Haszonics István, Hegyi László, Kocsis Gáspár, Kurja Teréz, Módi Julianna, Nagy Gyula, Németh Anna Teréz, Pusztai László Imre, Sándor Magdolna, Sárközi István, Sipos Tamás, Szabó Anikó, Szabó László, Segovits Antal

1968. IV. C osztályfőnök: Pákozdi Andrásné dr.

Bende Margit, Bognár Ilona, Dolgos László, Fodor Erzsébet, Gönczöl Katalin, Gunyhó Ilona, Hancz Rozália, Hegyi Zsolt Barnabás, Horváth Klára Edit, Horváth Mária, Kék Zsuzsanna, Kiss Anna, Landász Erzsébet, Nagy Rozália, Rumi Ilona, Szalai Katalin, Szigethy Lívia, Szili Katalin, Tamasics Györgyi, Vaszkó István Pál, Váczi Gizella Ildikó

1968. IV. D osztályfőnök: Harnisch László

Barton Miklós, Czifra Árpád, Csőre Attila, Ferenczi András, Fügi László, Füle Lajos, Görcs Tibor, Háromszéki József, Herold Ferenc Gyula, Hofer András, Hohler Antal, Istráb Dénes, Jalits Zoltán, Kiss Jenő, Kottaska Imre, Kovács Tibor, Kurcsis László, Kusztor Ferenc, László Antal, Lex István, Nagy László, Ribarits Tamás, Sághegyi Elemér, Sipos Dezső, Szigethy Tibor, Takács Károly, Varga Frigyes

1968. IV. E osztályfőnök: Lőrincz István

Bogdán Zsuzsanna, Bösze Gabriella, Fábián Anikó, Fekete Mária Ilona, Hauck Katalin, Horváth Anna, Király Ilona, Kozári Etelka, Kovács Gyöngyi, Merkó Rozália, Mészáros Jolán, Nagy László, Nagypáli Péter, Pásztor Éva Mária, Szabó Anna, Tóth Mária Terézia, Vida Éva, Vizler Otília

1969. IV. A osztályfőnök: Kolontári Gyula

Babik Éva Erzsébet, Bédi Mária, Bélavári Zsuzsanna, Bokor Szilvia, Boncz László Imre, Estók István, Fácán Ilona Mária, Gyurasits Ottó, Halmi Imre András, Holly Endre, Horváth Éva Mária, Horváth Katalin, Horváth Ottó Ferenc, Horváth Teréz, Kulcsár Irén, Lakatos Györgyi Márta, László Anna, Miklós Anna, Milus Olga Mária, Németh Ilona Terézia, Pák László, Skultéty Márta, Szabó Zsuzsanna, Szakács István, Szalai Vilmos, Szalai Zsuzsanna Erzsébet, Szita Attila László, Tibold Jenő, Varga Irén Erika, Wodnyánszki Ildikó Margit

1969. IV. B osztályfőnök: Nemes Józsefné

Barcza Erika, Bazsó Anna, Bódis Attila, Dobrádi Judit, Fekete Vilmos, Gacs László, Gátai László, Hájas István, Horváth Ernő, Horváth Lajos, Horváth Sándor, Horváth Viktor, Kovács Jenő, Major Tamás, Mészáros Anna Mária, Nagy Gábor, Petőcz László, Polák Tibor, Sik Gyula, Szabó Dezső, Széman Gyula, Varga Zoltán, Soós Gyula, Csuthy Lajos

1969. IV. C osztályfőnök: Panajotu Takiszné

Ágoston Mária, Czeglédi László Miklós, Csizmadia Sándor Béla, Dubovány Ibolya, Fazekas Györgyi Éva, Gábor Gabriella, Gecsei Teréz Zsófia, Halmi Sándor, Hámosi Máttyás Jenő, Horváth Erzsébet, Horváth Gábor, Horváth Zita, Kiss Mária Anna, Kondor Hedvig Mária, Kürthy Éva, Polgár Imre, Polyák Zsuzsanna, Remsperger Mária Magdolna, Rigó Ilona Éva, Simon Anna, Schrágner Piroksa, Somodi Magdolna, Szabó Márta, Szarvas Anna Mária, Szemethy Lívia Margit, Szörényi Miklós László, Tóth Hajnalka Margit, Vass Róbert Árpád, Lőrincz István

1969. IV. D osztályfőnök: Pápay Péter

Bakonyi Ferenc Mihály, Balázs Mária, Csala Mária, Csiszár Ágnes, Csonka Julianna, Dániel Anna, Dolgos Piroksa, Endrédi Anikó, Farkas Éva Irén, Galambos Erzsébet, Gombás Janka Márta, Hangyál Margit Mária, Horváth Brigitta Mária, Horváth Erzsébet, Horváth Jolán, Horváth Margit, Jankovich Kristóf, Jankovits László Mihály, Keserű Aranka, Komendó Magdolna, Komondi József, Kók Ilona, Kövi

László Csaba, Moser Klára Katalin, Nagy Erzsébet, Nagy Gábor, Németh Ilona Magdolna, Szabó Ilona, Szabó Magdolna, Szabó Marianna, Takács Erzsébet, Takács Ferenc, Tóth Mária Edit, Tullner Péter Máttyás

1970. IV. A osztályfőnök: Munkácsy István

Borbély István, Czér Endre András, Csapó László, Dombos Dénes István, Egri Zoltán, Gyöngy József, Horváth Alajos Zoltán, Horváth László, Keszei Lajos, Kiss Miklós Csaba, Kovács József, Mező Béla, Nagy Béla Csaba, Nemes Zoltán László, Pingiczer László, Polgár Alajos, Póczy Lajos József, Rábai János József, Rákász Géza, Róbert József Ernő, Samu József, Smeller Pál Lajos, Sós Sándor, Sulcz Ferencz, Szakács Szilveszter Dezső, Szalai Gábor, Takács Antal, Varga István Alajos, Vercseg Ferenc András, Vissy János

1970. IV. B osztályfőnök: Kolontári Gyula

Böröcz Zoltán, Czédli Jenő, Csátári Csaba, Farkas Árpád, Gerebenics Zsolt, Gősi László, Gyarmati István, Horváth László, Kiss Antal, Kondor József, Korsós Gábor, Kurucz József, Nagy István, Németh László, Németh Péter, Németh Péter Kálmán, Palme Róbert, Pálfalvi Gábor, Radics Gyula, Szabó Ferenc, Szigethy Gábor, Szólás Nándor, Tóth József, Zalka Tamás

1970. IV. C osztályfőnök: Lőrincz István

Bozsaki Benő Antal, Dénes László József, Dobrádi Kálmán, Faragó László, Ferenczy Gyula, Fodor Zoltán, Fürst József, Gáncs Sándor, Gyöngye László Imre, Hárfás Sándor, Horváth Jenő, Juhász Imre, Kenedy Gábor, Kéri István, Kiss Péter, Kóhalmi Zoltán János, Kuller Gyula, Leszlauer László, Markszt Csaba József, Molnár István, Nagy Árpád, Németh Sándor, Pokorny János, Szabó István, Tokovics Árpád, Tukovics Antal, Vesztergom Lajos, Vörös László, Zsirai József

1970. IV. D osztályfőnök: Forinda Árpádné

Bertalan Ferenc László, Egerszegi Dezső, Endrédi László, Farkas János István, Farkas Zoltán, Gosztola Attila Imre, Jorsits Imre, László István, Lénárd György, Kiss Róbert, Kovács Béla András, Kovács György, Kovács Zoltán, Mihály Lajos, Németh István, Pápai Ferenc György, Schwarcz Endre, Siklósi Tibor Péter, Stern László György, Szilasy Imre Mihály, Halász István.

1971. IV. A osztályfőnök: Farkas Péter

Almási Sándor, Bognár Árpád, Börzsei András, Csala Zoltán, Csanaki István, Csonka István, Csöngető István, Döbrönte István, Dudás Tibor, Gyenge György, Háncs Károly, Horváth Alfonz, Jámbor János, Kaszás Ottó, Kovács István, Kovács Zoltán, Kövecses Árpád, Limpók László, Mészáros László, Miholics Károly, Nagy Gyula, Otoltics Imre, Sas Károly, Sleiner György, Solymosi Károly, Zsirai Ferenc.

1971. IV. B osztályfőnök: Szekér Sarolta

Baló Árpád, Dongó Tamás, Erdős János, Fejes Imre, Fekete Zoltán, Füzi László, Gábor Miklós, Giczi Jenő, Gurumai István, Györkös Jenő, Illés László, Joós István, Kerekes Zoltán, Lengyel István, Lentulay János, Meszlényi László, Mezei Jenő, Moncz Imre, Nagy Vince, Németh Sándor, Polgár Károly, Réti Károly, Szabó István, Szarka György, Széles Ottó.

1971. IV. C osztályfőnök: Tóth Kálmánné

Babos Ferenc, Csiszár József, Dániel István, Ecker László, Ferenczi Endre, Gimes Dezső, Horváth Csaba, Horváth Ferenc, Horváth Gyula, Karácsony Imre, Karsai Antal, Károlyi Zoltán, Kiss Ernő, Kovács Endre, Krétai István, László Pál, Molnár Miklós, Nagy Ervin, Németh Géza, Papp László, Pál László, Petrovicz Árpád, Rácz Gyula, Schmidt Pál, Schwartz Attila, Takács Ferenc, Varga Imre, Várnagy Balázs, Vintze Zsolt, Páros Péter.

1971. IV. D osztályfőnök: Vathy Margit

Adorjáni István, Antoni István, Bakacs Ferenc, Czank József, Dobos Imre, Drávai Károly, Écsi Lajos, Fehér Gyula, Frauhammer Flórián, Hoffmann László Zoltán, Horváth András István, Horváth Béla, Horváth Ferenc, Horváth György, Horváth Gyula, Horváth Viktor, Juhász Attila Sándor, Keller István Tibor, Kiss Gábor Zoltán, Kovács György, Kovács László, Léb Imre, Lázár Géza, Lovenyák József, Németh András Csaba, Németh Imre, Nyerges László Gyula, Papp Imre, Papp Sándor, Polgár Sándor, Pribránszki József, Rácz Viktor, Rézmán László, Samu Lajos, Sárközy István, Takács Gyula, Tóth László, Török András, Varga Tibor, Fodor Zoltán.

1971. esti IV. osztály, osztályfőnök: Domonkos Emília

Dobrádi Tibor, Gallai Tibor, Gnám Károly János, Hajdú Lajos László, Jankovics Ferenc, Juhász Gyula, Kiss József Attila, Nagyvárad Csaba Ferenc, Sátor József Attila, Sisa Ferenc, Sümeg László, Takács Lajos, Tamás Nándor, Tóth József, Zakariás József

1972. IV. A osztályfőnök: Nagy László

Balogh Gyula, Balogh Márton, Csanaki József, Csorba Péter, Farkas B. Mátyás, Garas László, Gombolai István János, Hollenczer Jenő, Kéri László, Kiss János, Kocsi H. László, Kondor István, Kovács László, Kovács Pál, Krausz András, Máta Árpád, Molnár László, Nagy Tibor, Nagy Zoltán Gábor, Németh Attila, Németh József, Pék László, Rendes Róbert, Riegler Antal, Sári István, Sipos László, Steingart Gyula, Szabó Gábor, Szalay Tibor, Tekler Zoltán, Tóth János, Varga Károly, Vaszari András.

1972. IV. B osztályfőnök: Magyar Tibor

Bölöni József, Cseh Ferenc, Fodrőczy Gusztáv, Gangl Ferenc, Grimm Iván, Hankó Zoltán, Kiss István, Kovács András, Kránitz Sándor, Kungli Ferenc, Kuti Zoltán, Lőrincz Zoltán, Major Mihály, Margl József, Marics Lajos, Molnár László, Nagy István, Németh Gyula, Ólveczky Csaba, Papp Imre, Pusztai Vilmos, Remete László, Sággy Mihály, Szabó Imre, Telekesi Ferenc, Ulrich József, Vámos Ferenc, Zsédely Géza.

1972. IV. C osztályfőnök: Horváth László

Antalovics István, Ábrahám László, Bauer Miklós, Berger Endre, Beszprémi László, Erdős Ferenc, Farkas József, Fehér Béla, Fekete Antal, Gede Sándor, Gyökerez László, Hima Árpád, Hofbauer János, Horváth József, Horváth Tivadar, Karcsek László, Kiss Lajos, Kondé László, Kuslits Jenő, Lendvai Imre, Makkos István, Nagy Albert, Nagy Lajos, Németh Sándor, Pirosi Ferenc, Soóky Ignác, Springenszeisz Ferenc, Szemenkei Gábor, Szentfner László, Széles József, Tóth Károly, Varga András, Vörös Endre.

1972. IV. D osztályfőnök: Tóth István

Bartha Károly, Baumgartner József, Bella József, Bodács Csaba, Bogdán Kálmán, Farkas Tamás, Gaál Ferenc, Horváth Frigyes, Horváth Jenő, Illés István, Ivánkovich Jenő, Kiss Tibor, Lajos József, Mayer Zoltán, Nagy Károly, Nemes Ferenc, Németh Miklós, Orosházi Miklós, Orosz Ferenc, Pénzes András, Redella Miklós, Schuller László, Süle Ernő, Szabados László, Szabó Kálmán, Tóth Géza, Varga István, Varga Tivadar, Vikidár István.

1972. esti IV. osztály, osztályfőnök: Szekér Sarolta

Bihari Gábor, Demjén Károly, Farkas Zoltán, Fehér Károly, Fodor Pál Konrád, Hécz Artúr, Hriszta György, Juhász Sándor, Kormos György, Majoros Béla, Megyeri István, Molnár László, Nyőgér Péter, Orbán Miklós, Perger Tivadar, Pintér Lajos, Szabó István József, Szabó Zoltán, Szapári András, Szemenkár Alajos, Takács Lajos, Turner Ernő, Mészáros Ferenc.

1973. IV. A osztályfőnök: Pákozdi Andrásné dr.

Bohár József, Bolla István, Borsos József, Földi Zoltán, Fülöp László, Gábiel Ferenc, Giczi László, Gyórfi Sándor, Hamzi Kálmán, Hernicz Sándor, Horváth Antal, Horváth Ottó, Imre Zoltán, Jakatics Ferenc, Karácsony Béla, Keszei László, Millesich János, Nagy Róbert, Pápai István, Pászli András, Pászli József, Pászli László, Sarmon Lajos, Szabó István, Szalai Endre, Vankovics Imre, Varga Ferenc, Zsenák György, Nagy Zoltán.

1973. IV. B osztályfőnök: Panajotu Takiszné

Bakai Tamás Gyula, Balogh György, Borbély János, Dániel Ferenc, Gáspár József, Haurik Tamás, Herceg Árpád, Horváth Gyula, Kozma Sándor, Körtvélyesi Ferenc, Lajos János, Leszlauer Ernő, Makrai Ernő, Mészáros Zoltán, Németh György, Pintér József, Takács Adolf, Tátrai János, Tilinger Ernő, Tomasits József, Tóth István, Ürmös István, Varga Ferenc, Varga Gábor, Vesztergom László, Vörös László, Weisz Ervin, Király Jenő Attila, Sárdi István Ferenc.

1973. IV. C osztályfőnök: Pápay Péter

Bártfai József, Battyányi Ernő, Bolla József Péter, Borbély Sándor Ferenc, Bukta Attila János, Csejtei Ernő, Gerencsér László, Gregorits Gyula, Hornyák Sándor, Horváth Béla, Horváth Zoltán, Kurucz Sándor, Lengyel György, Ley Mihály, Mayer István, Mészáros Ferenc, Mészáros Gyula, Németh Attila,

Németi József, Rédecsei Sándor, Sófalvi József István, Szabó Ernő László, Tarró László, Tamasits Károly, Vajdahunyadi János József, Varga István Tibor, Varga Lajos, Veizer József Tamás, Winkler Pál.

1973. IV. D osztályfőnök: Domonkos Emília

Bartos László, Bozsánitz László, Dombi József, Godány Adorján, Hegedűs Béla, Horváth Péter, Karmazsin Zoltán, Knoll Gyula, Kovács Géza, Nagy György, Pintér András, Pintér Imre, Polgár József, Rigó László, Rózsás Balázs, Szabó László Balázs, Szabó László István, Szabó Tibor, Szemenkei József, Török József, Veisz István, Zöld József.

1973. IV. esti, osztályfőnök: Kolontári Gyula

Balázs Jenő, Balla Zoltán, Benkő Csaba, Borbély Lajosné, Csabai Mihály, Farkas Zoltán, Gasztonyi Sándor, Jankó Tiborné, Jedovszky József, Király Ernő, Kiss János, Koppi János, Kószás Béla, Nagy Lajos, Nyéki János, Pál földi Rudolf, Rác Csabáné, Rideg Béla, Stipsits Károly, Sudár Péter, Szemethy Rezső, Zentai Sándor.

1974. IV. A osztályfőnök: Forinda Árpádné

Bordás Ferenc, Csebák István, Drobilich János, Enyedi Zoltán, Fekete József, Hartyándi Jenő, Horváth József Miksa, Ivánkovich Kálmán, Kalocsa Ferenc, Kerekes Gyula, Kiss József, Kleizer György Flórián, Komáromy László Rudolf, Kovács Iván, Laczi Károly, Liptay László, Madarász Szilárd István, Magyar Mihály, Nemes Árpád Pál, Németh Ferenc, Polgár Zoltán, Selmeci Lajos, Stefanits Gyula Ervin, Streleczi János, Szabó Ambrus Imre, Szabó Gyula, Szabó Pál, Tóth Lajos, Tóth Sándor, Vida Rezső János, Zsirai Gyula, Varga Gábor.

1974. IV. B osztályfőnök: Erdélyi Bálint

Birnbauer Béla, Csicsai Tamás, Csongrádi József, Dékány Lajos, Erdélyi János, Farkasdi Géza, Ferstl László, Fücsök Pál, Göbölös Zoltán József, Görözdí Miklós, Győri Vilmos, Gyüzi József, Hajtman István Károly, Hima László, Horváth József, Horváth Zoltán, Kálovics Géza, Kiss Gábor, Kiss Sándor, Molnár Zoltán, Németh Antal, Rác Rezső, Rammer Ernő, Redling István, Sági Sándor, Sinkai István Imre, Szabó Zsigmond, Szalai Gyula, Tamás Lőrinc, Tischler Gábor, Tura Lajos, Vida Ferenc, Vörös Ernő, Wolkersdorfer Ferenc László.

1974. IV. C osztályfőnök: Nemes Józsefné

Bertalan Tibor, Borbély Vilmos, Boros Ferenc, Csicsay Rudolf István, Figler András, Funk József, Furuglás Ferenc Pál, Hoffmann Attila István, Hoffmann Béla József, Horváth Béla, Horváth László, Istráb Sándor, Kató László, Kovács Imre, Lazányi Imre, Marton István, Menyhárt Károly, Nagy Kálmán, Nagy Vilmos, Oláh Tamás, Pinczés Gyula, Baranyai István, Takács János.

1974. IV. D osztályfőnök: Kecskés Attiláné

Agoston József, Bieder József Attila, Dubleczy Gyula, Hegyi Ferenc, Kiss László, Koller Ervin Mihály, Lakó András, Lentulai Péter György, Malasits Jenő Gyula, Marácz Csaba László, Maurer László Csaba, Rugli Jenő, Szauer Gusztáv György, Sági Péter, Szabó Ottó, Tivald Péter László, Bartos Endre Zsolt, Bella Péter, Darnói Sámuel, Kulcsár Csaba Alajos, Péntek István László, Somogyi András Béla, Szabó László Imre.

1974. esti IV. osztály, osztályfőnök: Kolontári Gyula

Battyányi Kálmán, Fenesi Gábor, Gálósi József, Horváth György, Horváth Lajos I., Horváth Lajos II., Kiss Árpád, Kiss Tibor, Klauz István, Knausz Ferenc, Knoll Lajos, Kovács Béla, Körmendy József, Lőschinger Rudolf, Márk Géza, Mészáros Ferenc, Mráz László, Nagy György, Novák Tibor, Pausits László, Pusztay József, Solymos Ferenc, Szabó Aladár, Szakács Szilveszter, Szalay Gyula, Szatmári János, Szelenszky József, Szolnoki Gyula, Tamási József, Tihanyi László, Varga András, Zsebedits Mihály.

1975. IV. A osztályfőnök: Tóth Kálmánné

Bognár Zoltán, Bor József, Élő Gábor, Harth László, Hegedűs Péter András, Hindrich Lajos Béla, Horváth László, Horváth László István, Kajtár László, Kálmán Lajos István, Kiss László, Kormos Gábor Ottó, Kovács István, Markó László, Mészáros Béla Dezső, Molnár Gábor, Molnár Tibor István, Patonai Tibor József, Paulovics Sándor, Plózer Tibor, Pörtl József, Retezi Ferenc, Réffi Péter Zoltán, Thoman Gábor Gusztáv, Török János, Török Sándor Tibor, Tretyén Imre, Vámosi Gábor József

1975. IV. B osztályfőnök: Kolontári Gyula

Berkes László István, Bodó Sándor, Cseke Pál, Dobos Károly, Fejes László, Gémes László, Kárpáti Attila, Kovács Attila György, Kovács István, Kuller István, Kurcsics László, Kuti József, Máj Károly, Markó Endre, Nagy István, Nagy Miklós, Nagy Olivér, Nagy Tamás, Nemes László, Németh József Imre, Obermayer József, Pellek Ernő, Pintér Imre, Simon Béla, Szabó István, Szántó Lajos Sándor, Széles Elemér, Takács Gyula, Tolnai Tibor, Tóth Imre János, Turi László, Virág Lajos Sándor, Zsedely Alajos Győző

1975. IV. C osztályfőnök: Szekér Sarolta

Beke Péter, Boka Imre, Böröcz István, Csonka Zoltán, Forgács László, Fülep Gábor, Gaál Róbert, Guzmics József, Hermann Attila, Józsa Ferenc, Kiss Zoltán, Kozma István, Kund Péter, Nagy Tibor, Oltics Ernő, Pereszlenyi László, Perjesi László, Petrőcz Tibor, Rác Béla, Somogyi Zoltán, Szabó Ferenc, Szabó László, Szalánczy József, Török Kálmán, Varga Ákos, Varga János, Vedenyi Attila, Gunyhó Géza

1975. IV. D. osztályfőnök: Vathy Margit

Balogh Géza, Baranyai Bálint, Belső Lajos, Bécsi Iván, Boda Lajos, Bordács Adorján Imre, Boros Zoltán, Endrődi Gábor Sándor, Fehérvári Alfréd, Hegedűs Sándor, Illés László Miklós, Kiss Lajos Sándor, Kovács Ferenc, Kovács Tibor, Németh Ferenc József, Németh József, Németh Kálmán, Szabó Attila, Szalontai Ottó Béla, Varga Zoltán

1975. esti IV. osztály: osztályfőnök: Domonkos Emília

Fehér Ottó, Frank Fábián, Giczi Gyula, Halasy Gábor, Hegedűs Csaba, Jakab Gábor, Kaisch Ottó, Léránt Péter, Menyhárt Mihály, Mihályi Károly, Pentericz Tibor, Rákóczy István, Simon Zoltán, Somogyi János

1976. IV. A osztályfőnök: Nagy László

Bakonyi Attila, Balogh László, Békefi József, Bozzay László, Böcskei Miklós, Bucsis Gábor, Domonkos Sándor, Fehér Gyula, Gálos János Lajos, Gyergyói Imre, Hegyi Tamás, Hofer Károly József, Kiss Sándor, Kovács József, Kúhár István Tibor, Mednyánszky Zoltán, Molnár Csaba Zoltán, Murai László Gábor, Németh József, Németh Vince, Réti Lajos, Sarkadi Nagy János Péter, Szakács Ervin, Szakács István, Szánkovics Ferenc, Szombathy Géza, Szőke Zoltán, Szűcs Kálmán, Tarnai Miklós László, Tarró Mátyás Ottó, Vass László János, Vass Tibor István

1976. IV. B osztályfőnök: Farkas Péter

Antal László, Babos Ottó, Böösi József, Cserteg Attila, Danyikó Károly, Farkas Frigyes, Gombás Antal, Göndör László, Haszonits Győző, Herbath Ferenc, Horváth Lajos, Horváth János, Kapui Gyula, Kovács László, Kovács Gyula, Mátyus József, Mikó Vilmos, Palasits Tibor, Pálfi Sándor, Preiner Zoltán, Prokaj Attila, Somos Péter, Székely Gyula, Stipkovits Tamás, Tolnai Kornél, Torma Imre, Varga József, Vida Ferenc, Wieszt János, Bognár Dezső, Győry Kálmán, Kárpáti Attila

1976. IV. C osztályfőnök: Horváth László

Bogdány Balázs, Boczor Gyula, Dányi Mihály, Drobina János, Funk Lajos, Füsi Lajos, Horváth Károly, Horváth Tibor, Hujber Gábor, Lender László, Nagy Tibor, Nyitrai István, Ónodi Gábor, Schall Zoltán, Szokolics Dénes, Tatai Imre, Tóth Zoltán, Vadász István, Vízkeleti Péter, Virág Imre, Schögl László, Tóth László, Szabó Lajos

1976. IV. D osztályfőnök: Magyar Tibor

Bede Tamás, Deák Attila, Döbrönte Sándor, Farkas Emil, Fűgh Tamás Frigyes, Horváth Jenő, Lakner Zoltán, Mátrai Csaba, Miléder József, Sándor László, Szekendi László, Szűcs Zoltán, Takács Károly Zsolt, Tamási Gábor, Vesztergom Imre Tamás

1976. IV. esti, osztályfőnök: Szekér Sarolta

Apostol Sándor, Ávor Ferenc, Bernáth László, Faggyas László, Fésüs József, Horváth András, Horváth Imre, Kertész István, Konkolyos István, Kóródi Ferenc, Kovács Judit, Kurucz István, Meichelbeck Gábor, Nagy György, Nagy Károly, Szabó István, Szűcs Sándor, Takács István, Varga Sándor, Winkler Károly

1977. IV. A osztályfőnök: Szekér Sarolta

Balogh József, Bognár Csaba, Böröcz József, Börzsei József, Bucsi Béla, Buti Imre, Farkas Pál, Fehér László, Gács Zoltán, György Zsolt, Hajnal Ferenc, Homonaszki József, Horváth István, Horváth Károly, Járfás Kálmán, Kundi József, Mező János, Mészáros Kálmán, Soós Ernő, Szabó Géza, Szabó István, Szabó Lajos, Szűcs János, Szűts Géza, Tóth Ferenc, Tóth Kálmán, Varga György, Varga József

1977. IV. B osztályfőnök: Pákozdi Andrásné dr.

Boros Imre, Csáki Attila, Dualszky Jenő Géza, Gajdos Péter Gyula, Győrig Lajos, Gyúró Tamás, Hockstock János, Horváth Ferenc, Jelencsics Béla, Koloszar Tibor, Koppányi László, Krámlí György, Laki Imre, Molnár Andor, Nyeső László Gyula, Paradzsik Zoltán András, Polcz Ferenc, Róth Kálmán, Runyai Tibor, Szabó Tibor, Szajkócs László, Szarvas Árpád, Szép Károly, Tulner Kálmán, Váradi Mihály, Varga Gábor, Zsebedics Zoltán József

1977. IV. C osztályfőnök: Forinda Árpádné

Bokor Gábor, Bujáki Gábor István, Darázs Attila, Duck Zoltán Tamás, Futó László, Füves Ferenc Sándor, Gombás Miklós Gyula, Kállai István, Kiss Jakab Kálmán, Kovács Károly, Kustor Péter, Laczó Tibor, Lakner Lajos, Major Lajos Sándor, Papp József, Radó József, Stefanics István, Süli József, Szabó András, Szabó Sándor, Szalai Sándor, Tóbiás Tibor Ferenc, Töltősi László Károly, Viola Jenő

1977. IV. Levelező osztály; osztályfőnök: Pákozdi Andrásné dr.

Bagó Lajos, Fekete Lajos, Galgóczi Imre, Görözdí Imre, Horváth Kálmán, Keresztes István, Kulcsár Mihály, Liechtenberger Alajos, Nagy László, Németh József, Németh Lajos, Pávai Zoltán, Szalay Imre, Varga Árpád, Péntek László

1978. IV. A osztályfőnök: Tóth Kálmánné

Balogh Balázs Kálmán, Egyházi István Péter, Fodor László, Gaál József, Gasztonyi László Csaba, Gulyás László, Gutori Csaba, Hegyi István, Köpcsenyi László, Kövecses László, Németh Tamás, Pilikta László, Raczenböck Péter, Rancsik Zolt, Sallai Lajos, Sinkó István, Szalai József, Tar Lajos, Tóth Lajos, Turi Imre, Varga Ervin, Varkai Ferenc István, Vámosi Elek Balázs, Bruzza László Zoltán

1978. IV. B osztályfőnök: Erdélyi Bálint

Bab Zoltán Károly, Balog László, Bejczy Zoltán, Csanaki Tibor, Gósi János, Gyergyói Zoltán Pál, Győri Gábor, Horváth András Tamás, Horváth István Lajos, Kemmer Zoltán Csaba, Kleizer Flórián, Kovarek Tamás, Milreider Mihály, Nebehaj Károly, Ötvös József, Pintér Miklós, Somogyi Tamás, Szabó Árpád, Sztás Imre, Tomolák Sándor, Tóth Ferenc, Tóth Miklós, Vida Sándor, Virág László Antal, Weidinger Péter

1978. IV. C osztályfőnök: Nemes Józsefné

Busa Antal, Csillag János, Drávai Miklós, Hidvégi Miklós, Koller László, Kovács Ferenc, Kovács Tibor, Kozma László, Márkus György, Mezei István, Mészáros Imre, Nagy László Miklós, Németh János Albert, Pavelka Attila, Sándor Béla János, Stefanits Ferenc, Zsigmond Zoltán Gyula

1978. IV. Levelező, osztályfőnök: Magyar Tibor

Brasch János, Huber József, Idei László, Kálmán Balázs, Molnár Antal, Ráduly Gyula, Szabó Gyula, Takács Béla, Tóth Imre, Vörös Ferenc

1979. IV. A osztályfőnök: Eisenkolb Ivorné

Bán Péter, Buthi Mihály, Egyházi Sándor, Farkas Gábor, Farkas János, Farkas József, Giczi Zsolt, Illés József, Ipacs Csaba, Hancz Imre, Hentz Csaba, Horváth Géza, Horváth Vilmos, Hudy Endre, Hufgart József, Kiss Szabolcs, Kovács Károly, Kovács László, Nagy Ernő, Nagy Ferenc, Németh Zoltán, Olláry Miklós, Pécsi Géza, Szabó Ferenc, Szabó Máté, Takács Zoltán, Talabér Endre, Tóth János, Turi Sándor, Világhy Csaba, Winkler Ferenc, Kacsala István

1979. IV. B osztályfőnök: Sárándi Mária

Ábrahám Imre, Erdélyi Géza, Fehér Lajos, Grósz Imre, Heinczl Ernő, Horváth Imre, Horváth József, Horváth Tibor, Kiss István, Kustos László, Makai Róbert, Mészáros József, Miksó István, Molnár Imre Zoltán, Nagy Sándor, Németh Nándor, Niederhoffer Zoltán, Pintér Zoltán, Polcz Antal, Radnai Lajos, Rózsahegy Péter, Ruzsa Károly, Sipos István, Süli Ferenc, Szabó István, Szabó Vilmos, Takács Lajos Zoltán, Tolnai Pál, Végh László, Zúgó Tibor, Varga Csaba

1979. IV. C osztályfőnök: Magyar Tibor

Babos Gábor, Bende József, Bittmann József, Bozsóki Rudolf, Cseh Béla, Cseke László, Csikár Zoltán, Domonkos Géza, Földi Péter, Gecsei József, Hegedűs László, Homlok József, Horváth Imre, Horváth József, Józsa Csaba, Kiss Jakab Imre, Kovács Géza, Kozma László, Laskó István, Nyáry Csaba, Pálffy István, Roboz Lajos, Takács Sándor László, Tarcsi Dénes Sándor, Virág Béla, Vizkelety Ferenc

1979. IV. Levelező, osztályfőnök: Szekér Sarolta

Benkő Sándor, Bernáth Zoltán, Budai Géza, Burkus Nándor, Csányi Tibor, Fodróczy Jenő, Fűzi Kálmán, Garami Ferenc, Gondár Béla, Grászli Attila, Kovács Lajos, Ladocsy László, Nagy Emil, Németh László, Plechl Ottó, Szántó József, Szlávics János, Szórády Imre, Tóth István, Vass Emil, Veres György, Berki Károly, Dobos Gyula, Tóth János

1980. IV. A osztályfőnök: Nagy László

Antal László, Baumann Ferenc, Bári Zsolt, Galambos József, Herman László, Honyák Ferenc, Horváth Géza, Horváth Péter I., Horváth Péter II., Kiss Zoltán, Malasits Zsolt, Nagy Csaba, Nagy Ferenc, Németh Gyula, Oross István, Pethő István, Póczik Béla, Soós László, Süly Ferenc, Szabó Béla, Szabó László, Szeles Ákos, Székely Tibor, Szűcs Ferenc, Takács Attila, Templa Attila, Varjú József, Világi Imre, Weisz János

1980. IV. B osztályfőnök: Havasi János

Bolla Tibor, Bors Gyula Zsolt, Gintli János, Horváth János, Jónás Ferenc, Kiss László György, Kollár József, Kovács Róbert, Lovász Csaba, Németh Norbert, Obiczky Attila, Ódor Tibor, Pálfalvi Ervin, Pápai Zoltán, Pósch Antal, Rumbus Csaba, Simon Henrik, Simon László, Soti István, Szőke Tibor, Tóbiás András, Tóth József Miklós, Tóth Péter, Varga Béla Róbert, Vámos Zoltán

1980. IV. C osztályfőnök: Horváth László

Benke József, Bódai György, Bódis Csaba, Csersics Tibor, Farkas Zsolt, Fehér László, Frend László, Herber László, Horváth Attila, Horváth Endre, Kisbakonyi János, Kondor Attila, Kutassi Tibor, Molnár János, Molnár Lajos, Nagy Gábor, Németh Ferenc, Németh Zsolt, Pásztor Ferenc, Pingitzer Sándor, Pogáts Árpád, Polgár Csaba, Pozsgai László, Sarus László, Schreiner Lajos, Sipőcz Zsolt, Szabó Balázs, Szabó Péter, Szalai István, Tóth Zoltán, Venesz Károly

1980. IV. Levelező, osztályfőnök: Kolontári Gyula

Ancsics Csaba, Baki Zoltán, Bankó József, Baranyai Béla, Csikai László, Dolmány Mihály, Gyallai Imre, Kiss György, Kiss Mihály, Koller József, Komjáti Pál, Nagy Ferenc, Rónai András, Somogyi Sándor, Szolcsányi Emil

1981. IV. A osztályfőnök: Forinda Árpádné

Bartal Csaba, Bella László, Berta János, Boros András Péter, Burkus Tivadar, Csernyi Imre, Galgóczi Csaba, Giczi Róbert, Goda Tamás, Hargitai István, Hegyi László, Hockstock Tibor György, Hódosi István, Honner Róbert, Juhász Gyula, Juhász Sándor, Kovács László, Lovász Lajos, Mészáros Péter, Németh László, Németh Zoltán, Németh Zolt Nándor, Ritz Ferenc, Rónafői József, Simon Károly Attila, Szalai Károly, Szűcs Attila, Tarsoly Gyula, Tóth István, Tukovits István Antal, Vajai Zsolt, Vég György

1981. IV. B osztályfőnök: Nagy Jenő

Balonyi György, Czobor László, Domonkos István, Édelmayer Gyula, Fazekas László, Forsthofer István, Földing Elemér, Fráter Szabolcs, Gombos Zoltán, Hegedűs József, Hegyi László, Huszthy Zsolt, Karakó Zsolt, Kormos Imre, Kozma Ákos, Lendvai László, Major Péter, Nagy Zsolt, Németh Tibor, Papatyai Gábor, Pázmándi Gábor, Pernyész István, Petrus Pál, Pócza Ferenc, Polgár Tibor, Rácz Péter, Ress József, Skutovics István, Tóth Károly, Turfa Jenő, Turi Lajos István, Varga János, Lovász Csaba, Simon János, Somogyi László, Szakács Szabolcs

1981. IV. C osztályfőnök: Szekér Sarolta

Biczó Sándor, Bognár János, Bóta Péter, Burián Emil, Chapó Zsolt, Csillag Tibor, Fekete Tibor, Ferenczy Zoltán, Kalmár Iván, Kéri Kálmán, Kiss Károly, Kovács Géza, Kovács István, Lengyel László, Mocsári Gyula, Németh Gábor, Oláh Lajos, Sinkó Tamás, Somogyi Tibor, Soós János, Szabó Csaba, Szakács Péter, Tamás Sándor, Tolnai Ferenc, Vingler Béla

1981. IV. Levelező, osztályfőnök: Magyar Tibor

Bolla Kálmán, Gyurkovits István, Karácsony Tamás, László Imre, Molnár Tamás Péter, Palasics Zsolt, Rédei Béla László, Rostás Tibor, Sós Márton, Zséder Ferenc, Mosolits László, Varga Sándor.

1982. IV. A osztályfőnök: Tóth Kálmánné

Ács Zoltán, Beszprimy János, Bolla Lajos Tamás, Budai Attila, Csanaki Jenő, Domonkos Miklós, Dóber János, Fertetics Zoltán, Fütty László Zoltán, Gunyhó Péter, Horváth Antal Lajos, Horváth Attila, Horváth Sándor József, Horváth-Sarodi Gábor, Hóbor István, Jakab Tamás, Jendrics Zoltán Ferenc, Jurik Péter, Kálmán László, Koppi András, König Tibor, Kránicz István György, Molnár Csaba, Nagy Rudolf József, Pozsgai János, Rákász László, Sárkány Tibor, Szabó Károly, Szeidemann János, Takács Árpád Ferenc, Tóth Csaba, Weisz Zoltán.

1982. IV. B osztályfőnök: Nemes Józsefné

Babos László, Boros Árpád, Bödök Gábor, Börzsei Zoltán, Dékány Tibor, Dula András, Farkas Lajos, Fekete Tamás, Gáncs József, Horváth Tibor, Juhász Zsolt, Lengyel Zoltán, Lőrincz Tibor, Ljubj Ferenc, Lukácsy Árpád, Nagy Ferenc, Németh Zsolt, Pápai János, Péter Zoltán, Pongrácz Ferenc, Pozsgai János, Sándor Attila, Sárovcis Attila, Szegedy Miklós, Tamás István, Tóth Tádé, Turcsa József, Varga Zsolt, Virág Zsolt, Völcsy-Lajos, Zugmann Zoltán, Zsombori Róbert, Mező Béla.

1982. IV. C osztályfőnök: Jagudits Pálné

Ács Róbert Csaba, Biczó Balázs, Csonka Zsolt, Domonkos Attila, Fábíán István, Gombás Ferenc, Göbölös Gábor, Izsáki Ferenc, Japport Ferenc, Kókay László, Kósa Imre, Kovács Ernő, Nagy Richárd, Németh László, Németh Zsolt, Pápai György, Pethő Csaba, Pongrácz László, Szabó Attila, Szabó Tamás, Szalay Pál, Szeiber Zsolt, Tripam Antal, Virág József.

1983. IV. A osztályfőnök: Eisenkolb Ivorné

Bányász László, Bicsák József, Boczor László, Bodó Gábor, Boráros Csaba, Böhm Béla, Csády Zsolt, Csémi Tibor, Csordás András, Dénes Zsolt, Gombos Sándor, Hollenczer Lajos, Horváth Géza, Horváth György, Horváth Sándor, Hunyadi Róbert, Kocsis Gábor, Kocsis István, Kocsis Zoltán, Kovács Mihály, Kuller Antal, Máté Zsolt, Megyesi Elemér, Ősze Zoltán, Pintér Károly, Polyák Ferenc, Póczi György, Pusztai Péter, Rigó Zoltán, Serdült Imre, Schlakker Zoltán, Szabó Ákos, Tóth István, Kozma Tibor.

1983. IV. B osztályfőnök: Sárándi Mária

Baráth Károly, Böröczky Imre, Budai Miklós, Dani Zsolt, Deák Ferenc, Fekete József, Gergely Tibor, Gibicz József, Hercsel István, Horváth Géza, Horváth Tibor Zsolt, Kaszás László, Kovács László, Magashegyi Péter, Marton Ottó, Mecséri Attila, Mészáros Béla, Németh József, Orbán Attila, Ott Attila, Ozora Tamás, Smidélusz Zsolt, Suhajda Attila, Szabó Géza Antal, Szalmási Vilmos, Szűcs József, Tatai Zoltán, Tóth Tivadar, Végh Péter, Vér Tivadar, Világi Ferenc, Villám Attila, Janicsek Attila, Szakály István.

1983. IV. C osztályfőnök: Albrecht István

Bán József, Burján László, Csokonay Károly István, Farkas Tamás, Gyenge Róbert, Gyurics László, Horváth Imre, Jörg Tibor, Kadlicsek Alfréd, Koloszar László, Kovács Lajos, Matis Róbert, Mátyus Zoltán, Mecséri András, Németh Attila, Németh Béla, Rapkay Miklós, Rippert Tamás, Szabó Attila, Szeredi István, Sziffer István, Szilbek Endre, Takács Zsolt, Telek Attila, Tompa Péter, Varga Gábor Sándor, Vörös István.

1983. IV. Levelező, osztályfőnök: Farkas Péter

Bécsi Zoltán, Blaskovics Imre, Élő József, Fedornyak János, György László, Hoffer László, Kovács József, Molnár Tibor I., Molnár Tibor II., Mednyánszki János, Nagy Sándor, Sirola András, Soproni László, Simon László, Tar Csaba, Tülek Géza, Varga László, Wolf Ferenc.

1984. IV. A osztályfőnök: Horváth László

Bóta István, Böcz Antal, Budai Ferenc, Budai László, Csonka Róbert, Fekete Csaba, Ferenczi Zoltán, Freimann Gábor, Gyimesi Ferenc, Horváth Tibor, Hosztafi József, Illés Attila, Juhász Pál, Kmeczik Gábor, Locsmándi Szabolcs, Lukács László, Mészáros Attila, Nagy László, Németh Ferenc, Parádi János, Pásztor-Turák László, Peczár László, Szabó Géza, Szabó János, Sztás István, Tóth Attila, Újhegyi Csaba, Zsilavi Zoltán.

1984. IV. B osztályfőnök: Kolontári Gyula

Bagó Zsolt, Barta Attila, Bognár László, Chvalla László, Dankó Attila, Döme Lajos, Erdős Imre, Horváth László, Horváth Tibor, Janszky Péter, Kapui Szilárd, Kéring Róbert, Kiss Imre, Kolossváry Attila, Kuti Róbert, Lakasz Lajos, Magasy Zsolt, Magyar István, Nagy László, Németh Imre, Róth István, Süle János, Szalai Gyula, Sziklás Róbert, Tóth Gábor, Vági István, Varga László, Wéninger Gábor.

1984. IV. C osztályfőnök: Magyar Tibor

Adorján Tibor, Angyal Zsolt, Ábrahám Zsolt, Ács József, Barsi László, Bánó Zoltán Attila, Becker Jenő János, Cseresznyés István, Csornai Levente, Dolgos Ottó, Dömötör Csaba, Hegedüs Péter, Kálmán Gyula, Kelemen László, Kugli László, Mátis Zoltán, Mészáros Tamás, Nescsák István, Papi Imre, Pólya András, Rábai László, Schmelcz Lajos, Simigla Ferenc, Struhár István, Strommer Ferenc, Szabó Béla, Táncos László, Tóth Dezső, Varga Kálmán, Csanaki János.

1984. IV. Levelező, osztályfőnök: Magyar Tibor

Bakó József Kálmán, Bereczki Lajos, Bujdosó Tibor, Csirke Sándor József, Györe Sándor, Horváth György, Jámbor Mihály Gergely, Karikó János, Németh Pál, Pál Zoltán Tamás, Szeles János, Szűcs Attila János.

1985. IV. A osztályfőnök: Forinda Árpádné

Árkosi Gyula, Bakó Péter András, Bánki László, Bede Kálmán János, Benczes Tibor, Békési Zsolt, Boros Béla, Csóka József, Dobra Balázs, Egyed Zsolt, Farkas Csaba, Gombik Zoltán, Haiczinger Péter László, Halász János Zsolt, Koczka János, Koller Zoltán, Kovács Tamás, Kovács Zoltán, Mayer Zoltán, Peres Róbert, Petőházi Jenő, Schmiedt Zsolt, Söth László, Süle Péter, Szabados István, Takács Zsolt, Tóth László, Vörös Ferenc, Zsámboki László, Trombitás Zsolt.

1985. IV. B osztályfőnök: Szekér Sarolta

Bende Csaba, Borbély Zsolt, Burkus Tibor, Horváth Mihály, Horváth Péter, Illés Attila, Kálmán Csaba, Kovács Ernő, Kukorelli Tamás, Lang Miklós, Maár Gábor, Makó Róbert, Nagy Károly, Németh András, Németh Zoltán, Oláh Csaba, Orbán Árpád, Ősze Árpád, Pércsy Gábor, Pusztai Pál, Rácz Attila, Sándor Zsolt, Sipos Róbert, Somogyi Csaba, Szabó Ferenc, Szigeti István, Takáts László, Tüü László, Weinhardt Sándor, Juhász Zoltán, Nádyp Árpád, Pintér Imre.

1985. IV. C osztályfőnök: Ujvári Ilona

Bálint István, Borkai Attila, Bóti László, Csallóközi Tivadar, Csenteri János, Csillag István, Felber Gábor, Fülöp Péter, Gerwald Béla, Herceg György, Horváth Béla, Hujber Tamás, Kalász Péter, Kéri Árpád, Kisgyörgy Zoltán, Kiss Szabolcs, Major Gábor, Máring Lajos, Márkus Zsolt, Menyhárt Tamás, Mészáros Zoltán, Nagy Gábor, Németh Imre Zoltán, Panák Péter Lajos, Sipőcz Ervin, Somogyi Zoltán, Szalay Tibor, Takács László, Tokos Lajos, Varga Róbert Kálmán, Veisz Péter, Végh Károly.

1985. IV. Levelező, osztályfőnök: Szekér Sarolta

Angyal János, Fekete Dezső, Gerencsér Tibor, Hóbor Ferenc, Koloványi Attila, Makkár Tibor, Molnár Attila, Pilikta Rudolf, Rigó Attila, Szabó Lajos, Tóth László, Kiss Gyula.

1986. IV. A osztályfőnök: Tóth Kálmánné

Buruczky Péter Imre, Csanádi János, Dani Attila János, Gaál Péter, Gasztonyi Gyula, Gácsig Péter, Gázser Attila, Jaksy Attila, Juhász Szabolcs, Kalamár István, Kiss Zoltán Ferenc, Knipper István, Kovács Géza, Kránitz Károly, Kümmel Gábor, Lázár Nándor, Lipi Gábor, Menyhárt Péter, Meszlényi Csaba, Molnár Zsolt, Nagy Gábor, Németh Imre Zoltán, Panák Péter Lajos, Sipőcz Ervin, Somogyi Zoltán, Szalay Tibor, Takács László, Tokos Lajos, Varga Róbert Kálmán, Veisz Péter, Végh Károly.

1986. IV. B osztályfőnök: Jagudits Pálné

Anderle Antal Sándor, Boros Miklós, Csákvári Zoltán, Csalogány István, Cseh József, Dely Imre, Dovánczki Imre, Fekete Róbert, Horváth Miklós, Jákfalvi Ákos István, Jandó József, Káldy Jenő, Koczmann István, Kopácsi Attila Gyula, Lengyel Gábor, Mátyás Imre, Mayer Attila, Miletics Árpád Imre, Nagy Árpád, Nagy Tibor, Nagy Zoltán, Nemes Zsolt, Németh István, Papp Miklós, Pete Ferenc, Pócze Zoltán, Rákász Ernő, Sipos József, Tóth József, Vadász József Róbert, Visi Róbert.

1986. IV. C osztályfőnök: Magyar Tibor

Árnits Attila, Bakonyi Zsolt István, Bánfi László, Csillag Tamás, Csizmadia Károly, Fészki Róbert, Forrás Ákos Zsolt, Földi Pál, Galambos Tamás, Gasztonyi István, Hajnal Géza Vince, Haszonits Gábor, Hegedüs József, Horváth Tibor, Király Róbert, Kiss Lajos Miklós, Lendvai Róbert, Lengyel István, Léránt Attila, Ments János Gábor, Molnár Zoltán, Mörtl Tibor, Pócze Sándor, Radics Attila, Schneider István, Szabó István János, Szolnoki Béla, Tóth Imre, Varga Miklós Zsolt, Wunder Károly Balázs, Zsumbera József.

1987. IV. A osztályfőnök: Eisenkolb Ivorné

Bácsi Zoltán, Bodor Zsolt, Bognár Péter, Bordács Péter, Bukovszky Attila, Derka István, Erdész Róbert Ferenc, Eszes Gábor, Gelencsér Ferenc, Hornung József, Horváth László, Juhász János, Károlyi Zoltán, Kovács Sándor József, Kozma János, Kránitz Róbert, Krokker András, Mészáros Tibor, Mohácsi László, Müller Ferenc, Nagy Attila Kálmán, Nagy Róbert, Nemes László, Németh János, Orbán Emil, Ódor Zsolt, Paár András, Pákozdi Imre, Pál Zsolt, Sáhó István, Soós Attila, Szakács Gábor, Szarka Zsolt, Tóth Ernő.

1987. IV. B osztályfőnök: Sárándi Mária

Alföldi Zoltán, Bartalos Zoltán, Bognár László, Bojnár Attila, Boráros Károly, Cziniel Ferenc, Fekete Róbert, Fömmötör Tamás, Hegedüs Csaba, Holczer Szabolcs, Horváth Dezső, Jancsó Tibor, Kakucs József, Kiss László, Kollár Lajos, Markó Lajos, Mihályi Péter, Molnár Tibor István, Nemes Róbert Péter, Novák Péter, Szabó Károly, Szalai Pál, Szeder László, Szekér Ákos György, Szilbek Tamás, Tanczos Róbert, Torma László, Tóth Attila, Tóth Tamás, Varga Csaba, Vida Károly, Vincze Tibor, Böcz Gábor, Farkas Miklós, Molnár Péter.

1987. IV. C osztályfőnök: Nemcsák Jánosné

Boros Tamás, Burkus Gábor, Csizmadia Zoltán, Dombrovski Attila, Farkas Csaba, Füsi Péter, Giffinger István, Gyenese László, Horváth István, Juhász József, Katona Tamás, Kireth István, Kovács Attila, Kónya János Attila, Lankesz Ervin, Lugosi Zsolt, Major Ferenc, Máj Zsolt, Molnár István, Molnár Róbert, Németh Attila, Pundinger László, Rácz József, Rémai László, Ruttmayer Zoltán, Süly Sándor József, Svajda Attila, Szabó József, Szeiber László, Szórádi Tivadar, Tomolák Tamás, Tóth Ferenc, Winkler Zsolt.

1987. IV. levelező osztály, osztályfőnök: Jagudits Pálné

Axnix Tibor, Barabás Tamás, Giczi Lajos, Hegyi Károly, Józsa László, Kiss Gábor, Lebmann József, Molnár Vilmos, Szaradics György, Téglás László, Virizlai Imre.

Tanulóink az 1987/88-as tanévben

I. A osztályfőnök: Csala Csilla

Ambrus Gábor, Balogh Tamás, Bedő Norbert, Birkás Tivadar, Boross Richárd, Bozóky Gábor, Bódor Ferenc, Bükki Péter, Csiba Márk, Domján András, Fekete László, Horváth Attila, Kelemen Imre, Kiss Ernő, Kovács Gábor, Lovas Szilárd, Lőrincz László, Nagy Iván, Nagy Szabolcs, Papfalvi Tamás, Páros Szilárd, Pingitzer Szabolcs, Pozsgai Péter, Pumb Zoltán, Sántha András, Schmeidl András, Szalai Roland, Zsumbera Ervin

I. B osztályfőnök: Sárándi Mária

Baradics Péter, Bánki Péter, Bári Norbert, Bendes Csaba, Dudás Csaba, Ferete László, Fülöp Csaba, Hajdú Tamás, Horváth Tibor, Höbe Norbert, Kompis Péter, Kulicskó Ferenc, Krankovits László, Lengyel Miklós, Márkus Zoltán, Molnár József, Nagy Zsolt, Olláry Péter, Pócze László, Rigó József, Simon Tamás, Surányi Zoltán, Szeli Zsolt, Szilvási Zsolt, Torma Zsolt, Tóth Norbert, Tóth Vilmos, Turner Zoltán, Varga László, Vizler Róbert

I. C osztályfőnök: Eisenkolb Ivorné

Agócs Norbert, Bartal Attila, Bíró Zoltán, Brüchner László, Cseter István, Dömötör Róbert, Erdélyi Zoltán, Faragó Zoltán, Fábián Tibor, Gasparik Róbert, Gasparik Zoltán, Gasztonyi András, Halasy Ákos, Hécz Róbert, Hérincs Zsolt, Ivján Ferenc, Kovács Norbert, Legler Csaba, Lénárt Péter, Lukács József, Németh Péter, Szabó István, Schmitzhofer Károly, Pintér Zoltán, Szabó Tibor, Szücs László, Szele Csaba, Takács László, Tóth László

I. D osztályfőnök: Szekér Sarolta

Adler Balázs, Ábrahám Tamás, Bognár Balázs, Borsodi Zsolt, Bösze Balázs, Császár Gábor, Csere Péter, Derényi István, Dub László, Fördös Ferenc, Galambos Lajos, Horváth Géza, Hosszú László, Jagadics Árpád, Kiss János, Komka László, Koncz Róbert, Kovács Attila, Nemes Attila, Nemes Tamás, Nyári Szabolcs, Pákozdi Tibor, Radics Zsolt, Sárközi Lajos, Schmidl László, Szabó Tamás, Szabó Zoltán, Takács Henrik, Teilinger Zoltán, Tóth Balázs, Zugmann Péter, Horváth Zoltán

II. A osztályfőnök: Dr. Huszár Béláné

Asztalos Attila, Baranyai József, Brányi László, Csákány Balázs, Egri Zsolt, Farkas Zsolt, Farnady László, Fodor Attila, Gerencsér Tamás, Gergely Zoltán, Horváth Gábor, Horváth Róbert, Horváth Zoltán I., Horváth Zoltán II., Jenei Zoltán, Király Tamás, Kiss Csaba, Kiss Gábor, Kónyi István, Kovács Olivér, Locskai László, Máté Attila, Molnár Gábor, Németh Szabolcs, Pálmai Kolos, Petrovicz Zsolt, Pitmann Zoltán, Pópe Péter, Rum Csaba, Szalánczi Csaba, Szili Zoltán, Tóth Gyula, Vadász Csaba, Varga Zsolt, Zobák István

II. B osztályfőnök: Jagudits Pálné

Bencsik Tamás, Burus Róbert, Csuka Ferenc, Dénes Norbert, Dömsödi József, Edelmayer Gábor, Farkas Gábor, Gerencsér Zoltán, Hegyi Mihály, Horváth József, Horváth Róbert, Horváth Zoltán, Horváth Zsolt, Imre Attila, Kiss Ottó, Kocsis József, Lőrinczi Attila, Mészáros Lajos, Németh Csaba, Németh Imre, Német Péter, Németh Sándor, Páli András, Póczi István, Sarmon István, Schmelcz Péter, Smuk Róbert, Spissich Ákos, Szabó Csaba, Tóth Gábor, Varga Zsolt, Viola József, Zsirmon Attila

II. C osztályfőnök: Horváth László

Árvavölgyi Béla, Bogár Mátyás, Bolla Oszkár, Csordás Tamás, Csuka Miklós, Demkó Zsolt, Fehérvári Arnold, Finta Csaba, Fülöp Csaba, Gazdig Károly, Gintli Miklós, Hajnik Gyula, Heiter Lőrinc, Horváth László, Hódosi Zoltán, Karácsony Zoltán, Katona László, Kánai Pál, Keresztyén Zsolt, Lengyel Róbert, Máj László, Meleg Dezső, Mészáros Csaba, Mihályfi Levente, Molnár József, Molnár Zsolt, Pécsi László, Princzes Róbert, Rózsa Péter, Szabó Tamás, Szanyi Tibor, Szoboszlai Szabolcs, Tóth Viktor, Varga Péter, Városi Imre, Zsédely Gábor

III. A osztályfőnök: Meggyesi József

Bitá Norbert, Derkusich Gábor, Déri Zsolt, Fülöp Dezső, Gasztonyi Péter, Gál Béla, Gelencsér Róbert, Hécz Ákos, Horváth Szabolcs, Horváth Szilárd, Ivády Csaba, Keresztes Tihamér, Kiss Péter, Koppi Péter, Meggyesi Szabolcs, Merk Csaba, Mészáros Zsolt, Novák János, Németh József, Radics István, Sárkány Ferenc, Sátor Attila, Sebők Zoltán, Szabó Attila, Szabó János, Szabó Zoltán, Szabó Zoltán Imre, Szalay Zsolt, Szemők Pál, Tóth József, Tóth Endre, Udvardi Zoltán, Veréb Szabolcs, Vörös György

III. B osztályfőnök: Újvári Ilona

Adács Balázs, Bejczy Imre, Bognár Zoltán, Bögöly Andrea, Eisenkolb Tamás, Farkas Tamás, Füleki József, Holkovics András, Horváth László, Huszár István, Illés Szabolcs, Kállai Imre, Kálóczi Ernő, Kelemen Attila, Kispál Gábor, Létai Szabolcs, Lőrincz Róbert, Mayer Péter, Miklós Zoltán, Nagy Péter, Németh Béla, Németh József, Németh Zoltán, Novák Gábor, Preklet József, Prépost Gábor, Szalai László, Szijártó László, Takács János, Tompa Mihály, Tóth Árpád, Urbán Gyula, Velő Gábor, Varga István

III. C osztályfőnök: Forinda Árpádné

Ács Jenő, Árpási Zoltán, Bán Balázs, Bán Róbert, Buzál Norbert, Csizmadia László, Enzsöl András, Farkas Barnabás, Farkas Péter, Gombás Attila, Gricz József, Gyimesi István, Hécz Kálmán, Hideg Tamás, Horváth Szabolcs, Kondor László, Kovács Péter, Laczkó György, Máté Ferenc, Mítring László, Nagy Sándor, Pető Róbert, Süle Attila, Tibold Ernő, Tóth Csaba, Török László, Várszegi Tamás, Vörös József, Zárdai Barnabás

IV. A osztályfőnök: Kóboriné Nagy Marianna

Bene Gábor, Bodó László, Bognár Tibor, Borbély László, Brunauer Ferenc, Claus Jenő, Czanik Zsolt, Erdélyi Béla, Finta Tibor, Horváth Imre, Horváth Zoltán, Jagudits Tamás, Kádi László, Kiss Tamás, Kurcsics László, Merkó Attila, Mészáros Szabolcs, Murányi János, Nagy Sándor, Náfrádi László, Németh Szilárd, Németh Zsolt, Óvári Tamás, Pálffy Zoltán, Perger Ágoston, Stix Zoltán, Szalai Zoltán, Szeder Zoltán, Szegvári István, Szűcs Adorján, Tamás Zsolt, Tomozi Sándor, Tóth Jenő, Varga Tibor, Vida Péter, Vitéz Péter

IV. B osztályfőnök: Kolontári Gyula

Árbik Lajos, Bedő Lajos, Berkes Zoltán, Bódis Csaba, Borbély Zoltán, Boros Szabolcs, Csákvári Péter, Dömötör János, Eisenberger Gábor, Fábián Gábor, Herceg Zsolt, Horváth Lajos, Horváth Zsolt, Jakab Tibor, Joó Gábor, Kalmár Ferenc, Kiss László, Köteles László, Ladocsi Tibor, Mészáros Csaba, Nagy Kornél, Nagy Zoltán, Németh Dániel, Papp Attila, Paveszka Zsolt, Pram Imre, Szűcs László, Takács Tamás, Timár István, Tolnay György, Vápár András, Varga Gyula, Varga Zoltán, Wojnischek Zoltán, Zvezdovics Attila

IV. C osztályfőnök: Nagy Jenő

Auer Károly, Bertalan László, Bozi László, Dénes Péter, Földes Károly, Hegyi Károly, Horváth László, Jéger Zoltán, Kálmán István, Lőre Szabolcs, Lukács Tibor, Németh Zsolt, Páncél János, Pozsgai Róbert, Polgár Sándor, Somogyi Gábor, Stinner László, Szabó Péter, Szabó Tibor, Szalai Péter, Szűcs András, Takács László, Takács Zsolt, Tankovics Zoltán, Tóth Attila, Varga Zoltán, Vizlendvai Csaba